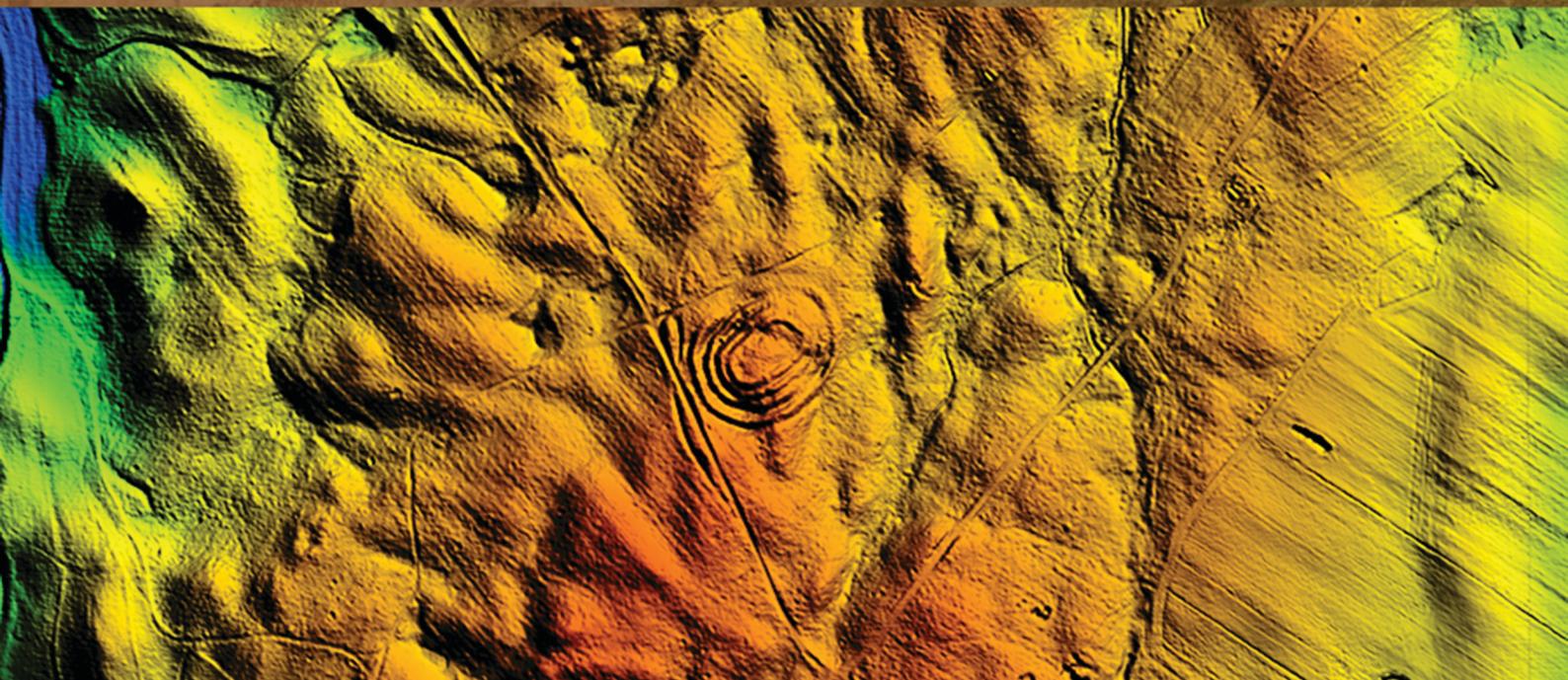
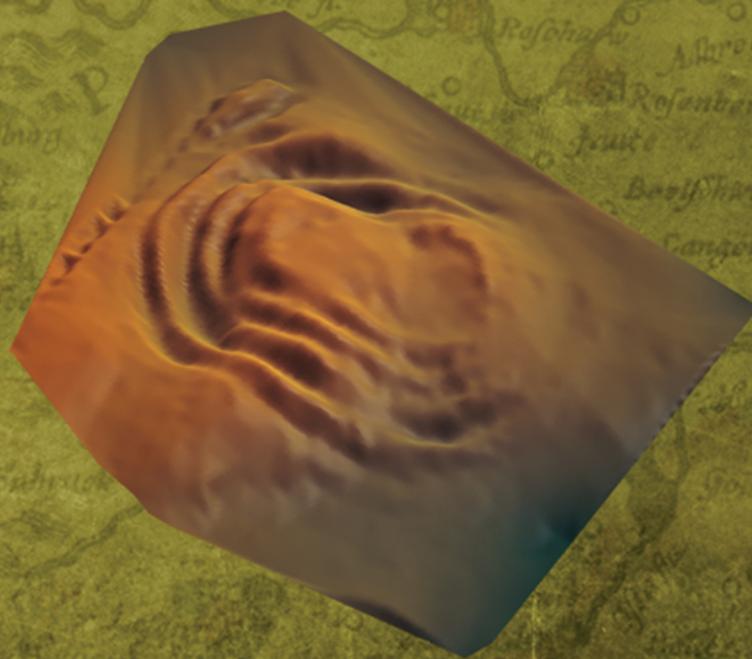

Katalog grodzisk Warmii i Mazur

pod redakcją
Zbigniewa Kobylińskiego

Tom 2

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie
Fundacja Res Publica Multiethnica

Katalog grodzisk Warmii i Mazur

pod redakcją Zbigniewa Kobylińskiego

Tom 2

Autorzy

Anna Gręzak, Urszula Kobylińska, Maria Lityńska-Zając, Magdalena Moskal-del Hoyo,
Jerzy Nitychoruk, Joanna Piątkowska-Małeka, Kamil Rabiega, Magdalena Rutyna,
Daniel Skoczylas, Rafał Solecki, Łukasz Maurycy Stanaszek, Tomasz Stępnik, Dariusz Wach,
Joanna Wawrzeniuk, Fabian Welc, Jacek Wysocki i Magdalena Żurek

Warszawa 2017

Publikacja wydana z funduszy projektu badawczego
Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki
Katalog grodzisk Warmii i Mazur. Część 1. Pomezania, Pogezania i Warmia

NARODOWY PROGRAM ROZWOJU HUMANISTYKI

Publikacja recenzowana do druku przez dr. Wojciecha Brzezińskiego
i prof. dr. hab. Przemysława Urbańczyka

Redakcja: Zbigniew Kobyliński

Projekt książki i skład: Bartłomiej Gruszka

Korekty: Urszula Kobylińska i Zbigniew Kobyliński

Projekt okładki: Weronika Kobylińska-Bunsch

Copyright © 2017 by Instytut Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego
w Warszawie and Fundacja Res Publica Multiethnica

ISBN 978-83-946496-3-0

ISBN 978-83-948352-0-0

Wydawnictwo:

Fundacja Res Publica Multiethnica

Ul. Cypryjska 44

02-761 Warszawa

<http://res-publica-multiethnica.pl>

SPIS TREŚCI

GMINA MIŁAKOWO

Pawełki, st. 5	5
Raciszewo, st. 9	27

GMINA MORĄG

Strużyna, st. 21	63
Strużyna, st. 24	91
Tątławki, st. 2	109

GMINA ZALEWO

Duba, st. 1	139
Janiki Wielkie, st. 2	149
Mozgowo, st. 1	175
Urowo, st. 1	205
Wieprz, st. 1 - wyspa Bukowiec	219
Wieprz, st. 20	241

GMINA OSTRÓDA

Durąg, st. 1	261
Grabin, st. 1	297
Lipowiec, st. 1	335
Lipowiec, st. 2 (Lichtajny)	363
Morliny, st. 1	381
Zajaczki, st. 1	395

GMINA ŁUKTA

Plichta, st. 1	469
-----------------------	------------

WYKAZ CYTOWANEJ LITERATURY	477
-----------------------------------	------------

Tąławki, st. 2

Gmina Morąg

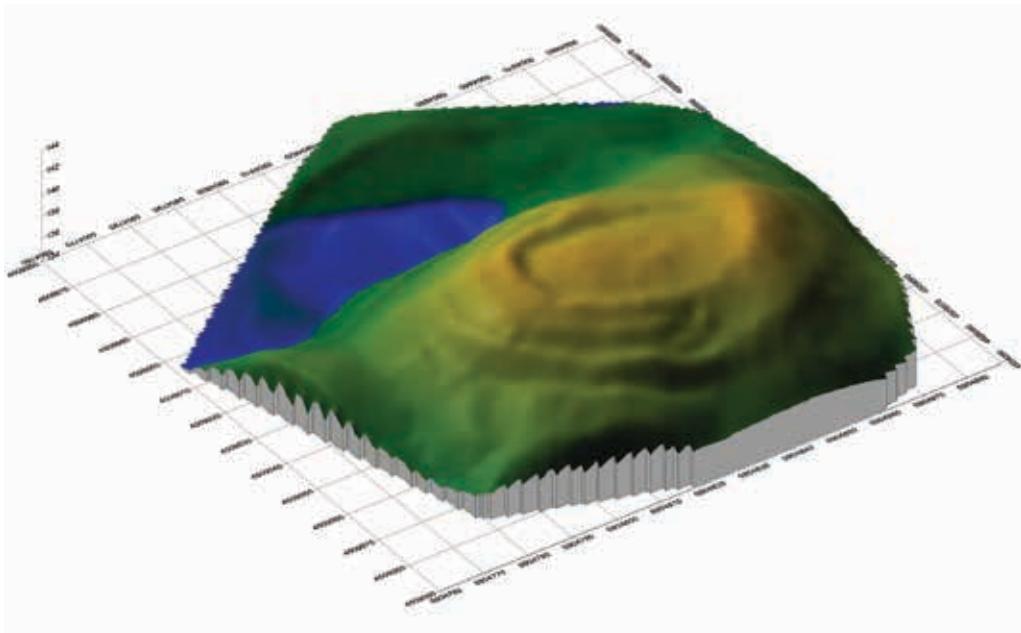
Powiat ostródzki

AZP 22-57/21

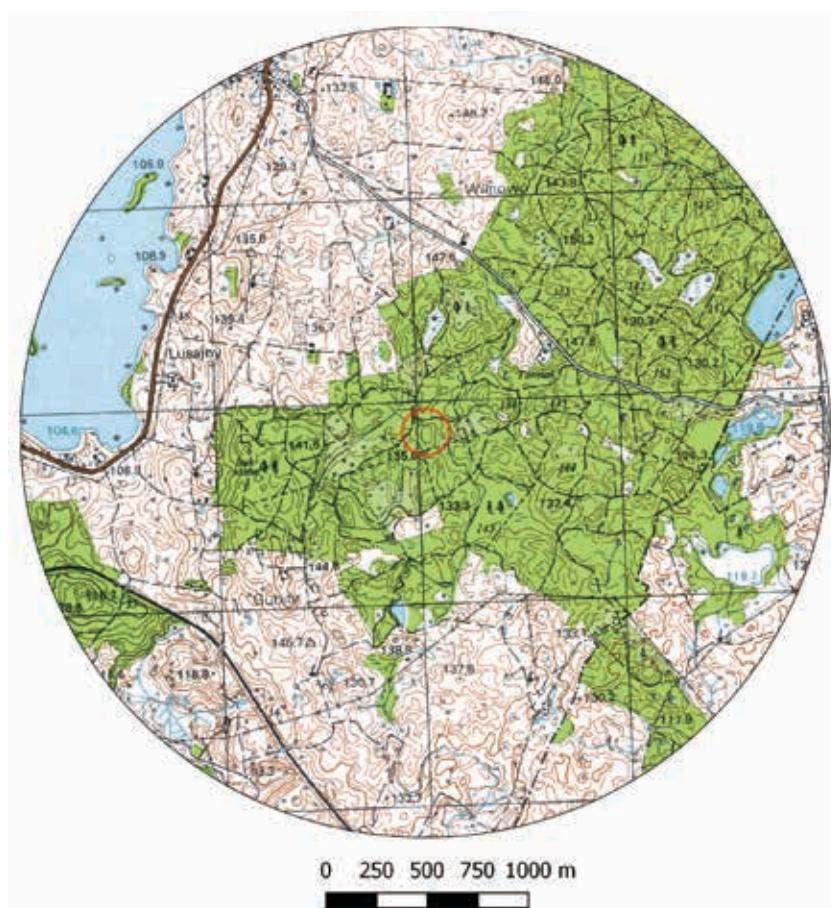
Współrzędne geograficzne:

N 53° 52' 53,1''

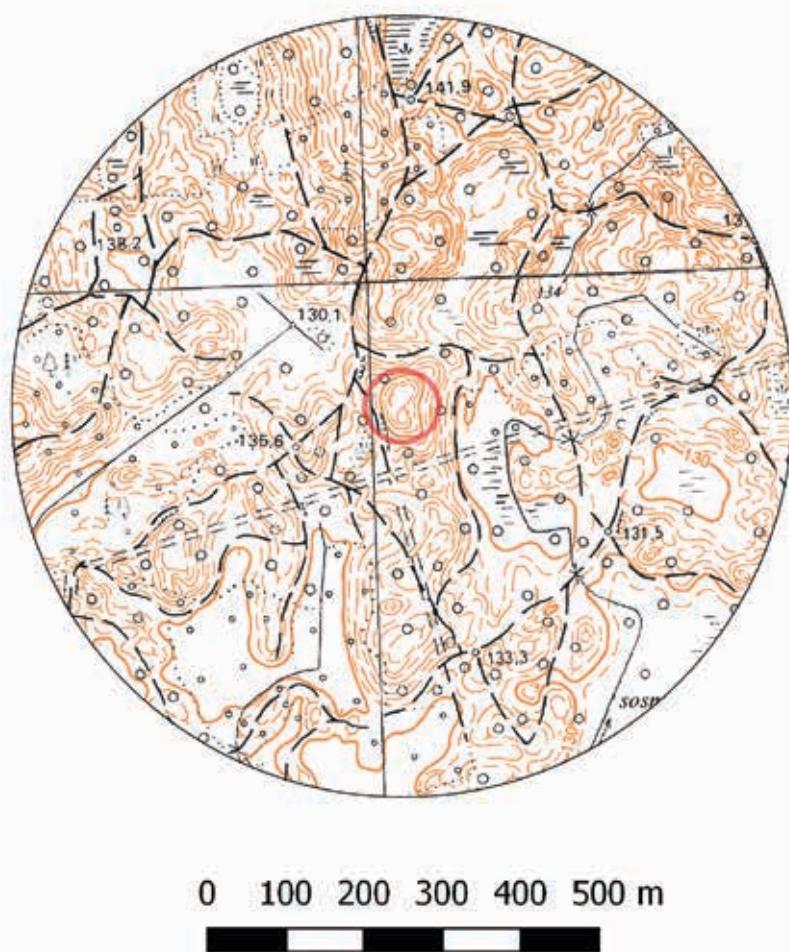
E 20° 4' 19,1''

Tątławki, st. 2

Ryc. 1. Grodzisko w Tątławkach, st. 2 na mapie w skali 1:25 000 (na podstawie materiałów CODGiK, oprac. R. Solecki)

Ryc. 2. Grodzisko w Tątławkach, st. 2 na mapie w skali 1:10 000 (na podstawie materiałów CODGiK, oprac. R. Solecki)

POŁOŻENIE GRODZISKA I JEGO FORMA

RAFAŁ SOLECKI I JACEK WYSOCKI

Grodzisko w Tątlawkach, st. 2 znajduje się na obszarze leśnym w obrębie leśnictwa Tomlak (*Tomlacker Wald*) w pobliżu wsi Gubity (*Gubitten*) i Wilnowo (*Willnau*) (ryc. 1–2). Zajmuje ono średniej wielkości, lekko wydłużone wyniesienie o wymiarach ok. 100 x 140 m. Cechy świadczące o jego zabytkowym charakterze są słabo czytelne. Możliwe jest zaobserwowanie do czterech linii wałów i tyluż samo fos (cztery w części południowej i południowo-zachodniej; od wschodu i północy widoczne są trzy linie), otaczających ovalny w planie majdan o wymiarach około 25 x 40 m i usytuowanych na stoku grodziska (ryc. 3–6). Obwód Wału majdanu wynosi około 127 m, a obwód Wału II wynosi około 208 metrów. Skrajne wysokości majdanu oraz kolejnych wałów i fos na obecnej powierzchni stanowiska mierzone wzdłuż ściany wschodniej wykopu archeologicznego mają następujące wartości:

- Majdan – 143,9 m n.p.m.
- Zagłębienie przywałowe – 143,4 m n.p.m.
- Wał majdanu – 143,9 m n.p.m.
- Fosa I – 143,5 m n.p.m.
- Wał I – 143,3 m n.p.m.
- Fosa II – 142,1 m n.p.m.
- Wał II – 141,9 m n.p.m.
- Fosa III – 140,2 m n.p.m.
- Wał III – 140,0 m n.p.m.
- Fosa IV – 138,4 m n.p.m.

Ryc. 3. Widok grodziska w Tątlawkach, st. 2 od zachodu (fot. J. Wysocki)

Ryc. 4. Widok stoku grodziska w Tątlawkach, st. 2 od południa (fot. J. Wysocki)

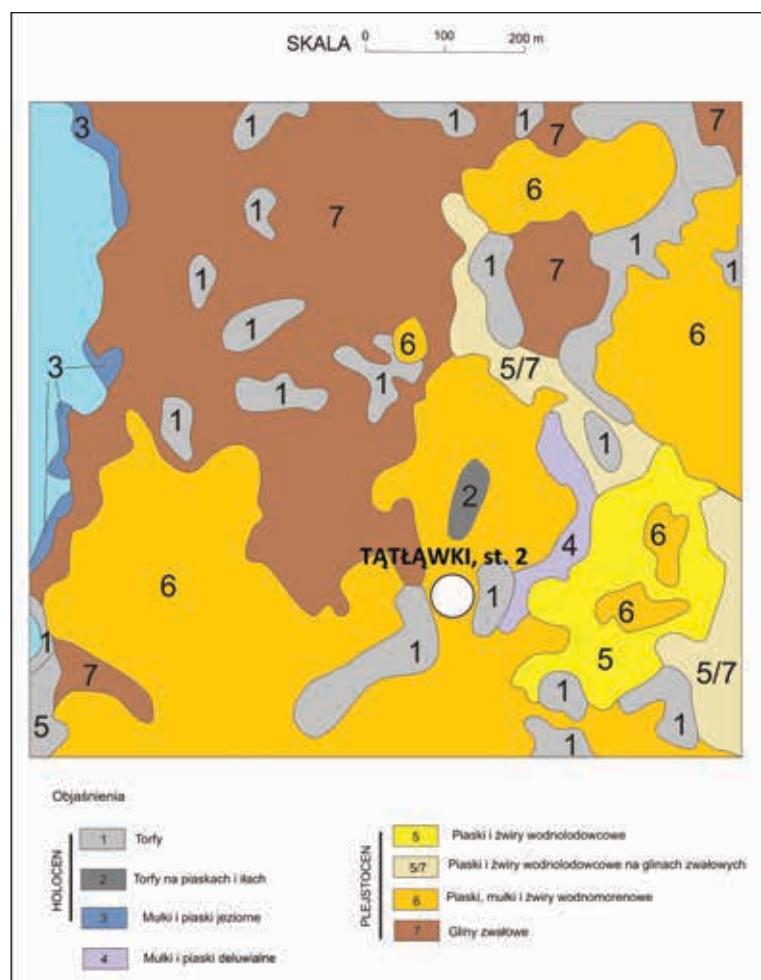

Ryc. 5. Widok na zagłębienie przywałowe i wał majdanu grodziska w Tątlawkach, st. 2 (fot. J. Wysocki)

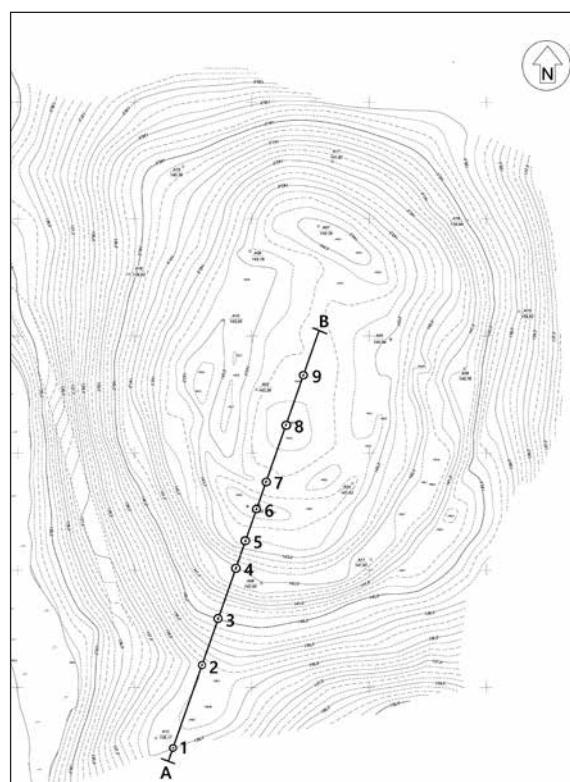

Ryc. 6. Widok na zagłębienie przywałowe i wał majdanu grodziska w Tątlawkach, st. 2 (fot. J. Wysocki)

Tątławki, st. 2

Ryc. 7. Mapa geologiczna okolic grodziska w Tątławkach, st. 2 (oprac. J. Nitychoruk i F. Welc)

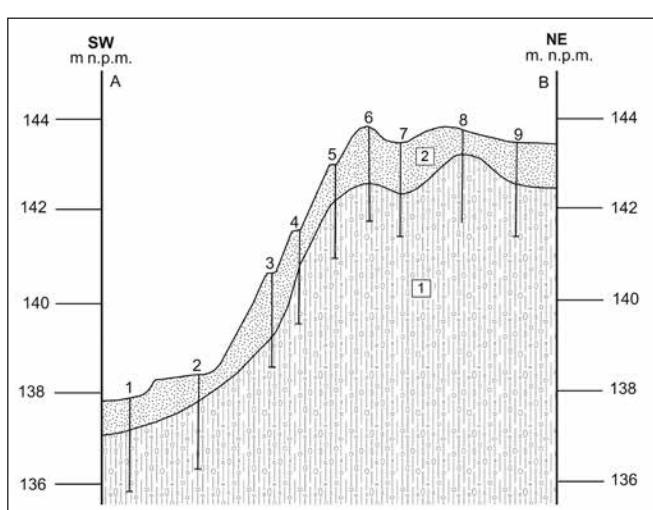
Ryc. 8. Plan grodziska w Tątławkach, st. 2 (wyk. J. Błaszczyk) z lokalizacją odwierów geologicznych (oprac. J. Nitychoruk i F. Welc)

ŚRODOWISKO FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE

JERZY NITYCHORUK I FABIAN WELC

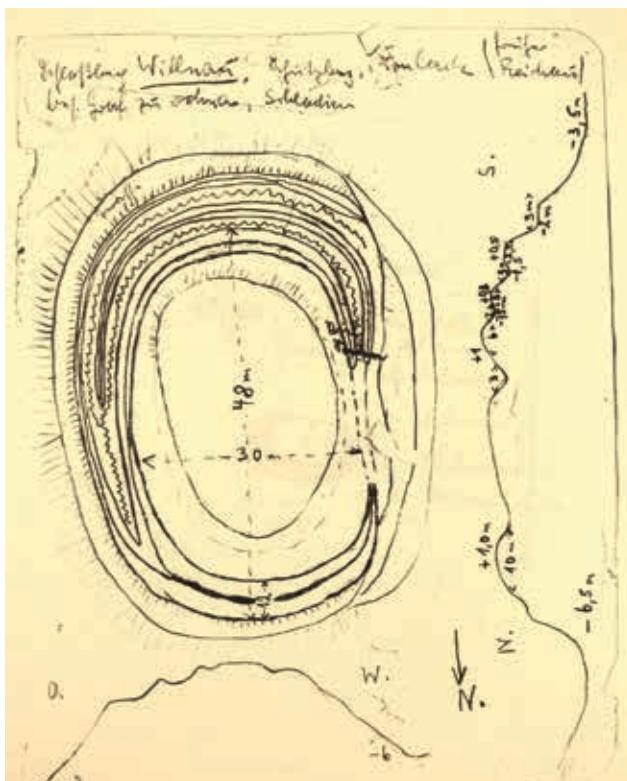
Trzon wyniesienia, na którym znajduje się grodzisko, tworzą zwarte, twarde lekko piaszczyste gliny z lokalnymi soczewkami sypkiego piasku. W północnej części wyniesienia zaznacza się w morfologii tylko jeden wał, natomiast w części południowej aż cztery niewielkie formy wałów, słabo czytelne w terenie, podobne do tarasów. Ta asymetria jest ciekawa i dosyć niejasna, gdyż zarówno w części N jak i S nachylenie zboczy pagórka jest podobne, czyli można wnioskować o innym niż obronne charakterze wałów. Po wschodniej i południowo-zachodniej stronie wyniesienia znajdują się mokradła, które w przeszłości mogły być wypełnione wodą. Średni poziom terenu w obrębie mokradła wynosi około 130 m n.p.m.

Według *Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1:50 000 arkusz Łukta¹*, okolice grodziska w Tątławkach, st. 2 są urozmaicone pagórkami i obniżeniami stanowiąc typowy obszar poglacialny.

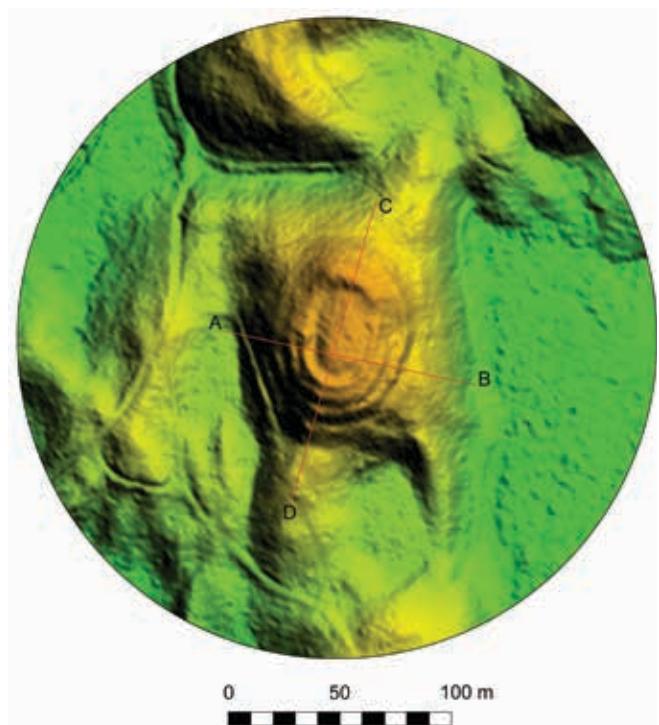

Ryc. 9. Profil geologiczny grodziska w Tątławkach, st. 2 po osi A-B. 1 - glina zwałowa, 2 - warstwy antropogeniczne (oprac. J. Nitychoruk i F. Welc)

¹ Jurys i Woźniak 2009.

Ryc. 10. Plan grodziska w Tątławkach, st. 2 wykonany przez Carla Engla w 1930 r. (archiwum Prussia-Museum)

Ryc. 11. Grodzisko w Tątławkach, st. 2 na zobrazowaniu ALS (na podstawie materiałów CODGiK, oprac. R. Solecki)

Okolice stanowiska zbudowane są z osadów morenowych i glin zwałowych oraz porośnięte lasem, co wskazuje na słabą jakość gleb, głównie płowych. Niewielkie obniżenia w tej urozmaiconej, poglajalnej rzeźbie, wypełnione osadami organicznymi są miejscem gdzie wykształciły się gleby bagienne (ryc. 7).

W grodzisku wykonano 11 wierceń o głębokości do 2 m. Na podstawie dziewięciu wierceń sporządzono przekrój A–B o przebiegu zbliżonym do kierunku północ–południe. Przekrój przeprowadzono przez południową część stanowiska, gdyż ma ona bardziej urozmaiconą morfologię (ryc. 8–9).

W wyniku przeprowadzonych wierceń można stwierdzić, że w strefie przypowierzchniowej wewnętrznego wału okalającego obiekt (W–6) występuje do głębokości 1 m piasek lekko zagliniony, brązowy, następnie od 1 do 1,3 m piasek lekko pylasty barwy brązowo-żółtej, a od 1,3 do 1,7 m glina piaszczysta barwy brązowej, którą podściela do głębokości 2 m piasek z mułkiem, żółto-brązowy. W obrębie tarasów nawiercono w wiercenach W–3 i W–4 do głębokości 0,5 m piasek gliniasty z grudkami innych osadów i drobnymi śladami węgli drzewnych. Od głębokości 1,5 i 1,7 m występuje tu glina zwałowa. Między 0,5 a 1,5 m głębokości w obu wiercenach stwierdzono piaski lub żwiry oraz leżące poniżej piaski gliniaste. Trudno jest stwierdzić, czy osady te noszą ślady przemieszczeń, wydaje się, że

Ryc. 12. Przekroje grodziska w Tątławkach, st. 2 po dwóch liniach uzyskane z danych ALS (na podstawie materiałów CODGiK, oprac. R. Solecki)

charakter form tarasowych, w których występują, wyklucza głęboką penetrację. W obrębie majdanu sytuacja geologiczna jest podobna. W wierceniu W–9 stwierdzono do głębokości 0,9 m piaski i mułki, brązowo-szare, a niżej (do głębokości 1,3 m) glinę piaszczystą i piaski gliniaste do głębokości 2 m. W wierceniu W–8 piasek z mułkiem występuje do głębokości 1 m. Brak jest w tych osadach śladow działań człowieka.

BADANIA ARCHEOLOGICZNE

RAFAŁ SOLECKI I JACEK WYSOCKI

Przebieg badań terenowych

Grodzisko w Tątławkach znane było badaczom niemieckim pod nazwą miejscową Wilnowo (*Willnau*)². Miało ono wówczas nosić miejscową nazwę „Góry Zamkowej”. W archiwum dawnego Prussia Muzeum w Królewcu³ znajduje się notatka na temat tego grodziska sporządzona w 1911 lub 1912 r. oraz zaskakująco dokładny szkic terenowy sporządzony w r. 1930 przez Carla Engla (ryc. 10).

Po wojnie miejsce położenia tego grodziska nie było jednak zlokalizowane, mimo intensywnych poszukiwań terenowych. Dopiero w roku 2014 Zbigniew Kobyliński i Jacek Wysocki zidentyfikowali grodzisko ponownie na zobrazowaniu ALS (ryc. 11–12).

Przystępując do badań terenowych w roku 2014 zdecydowano się na wykonanie długiego przekroju przez linie fortyfikacji po osi północ–południe na długości 52 m. Początek wykopu, o szerokości

1–2 m, znajdował się mniej więcej na środku majdanu, a koniec poza ostatnią widoczną w terenie fosą na południe od majdanu. Ogółem przebadano 85 m² powierzchni grodziska (ryc. 13).

Stratygrafia stanowiska

W trakcie badań archeologicznych wydzielono łącznie 72 jednostki stratygraficzne, które podzielono na cztery główne fazy związane z użytkowaniem tego obszaru (tab. 1 i ryc. 14).

Warstwy naturalne

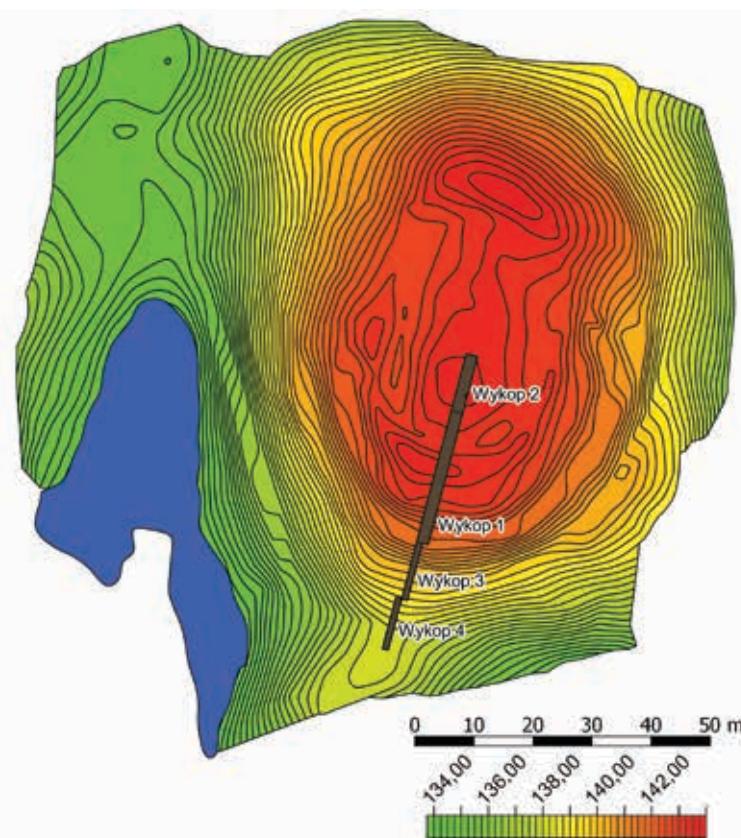
Naturalne podłożo działalności antropogenicznej stanowiła lekko piaszczysta glina 63 z lokalnymi soczewkami sypkiego piasku. Na jej powierzchni widoczne są rude, żelaziste wytrącenia w postaci żył lub plam. Poziom humusu pierwotnego zaobserwowano w zasadzie tylko poniżej nasypów wałów. Na majdanie i pod Wałem majdanu jest to piaszczysta ziemia 41, poniżej Wału II jest to piaszczysta ziemia z pojedynczymi drobinami węgielków 64, a na odcinku między Wałem II a Fosą IV jest to piaszczysta ziemia 69. Strop tych warstw jest silnie naruszony przez młodsze niwelacje. Podczas ich eksploracji natrafiano na pojedyncze węgielki drzewne lub też pojedyncze fragmenty ceramiki będące intruzjami, które dostały się w obręb tych warstw podczas prac ziemnych związanych z budową wałów.

Faza I

Faza I związana jest z budową umocnień – wałów i fos. Wał majdanu ma u podstawy ok. 4,2 m szerokości, a jego zachowana wysokość dochodzi do 0,5 m. Najwyższy punkt tego wału osiąga poziom 143,72 m n.p.m. Wał wyznaczony był dwiema równoległymi liniami kamieni o średnicy do 0,4 m, ułożonymi bezpośrednio na humusie pierwotnym. Przestrzeń pomiędzy nimi wypełniono piaskiem z drobnymi węgielkami 40. Na kulminacji wystąpił zespół jedenastu dołów posłupowych (tab. 2; ryc. 15).

Doły posłupowe 27, 29, 31, 33 i 35 tworzą jedną linię powielającą oś wału w części bliżej majdanu. Odległości pomiędzy środkami kolejnych słupów wynoszą około 0,4–0,6 m. Doły posłupowe 15, 17, 19, 21, 23 i 25 znajdują się około 1–1,5 m na południe od wspomnianej linii i tworzą skupisko na obszarze o średnicy około 1,2 m.

Wał I ma u podstawy ok. 3,8 m szerokości, a zachowana wysokość dochodzi do 0,4 m. Najwyższy jego punkt osiąga poziom 143,11 m n.p.m. Nasyp tworzy ilasty piasek z pojedynczymi kamieniami i pojedynczymi węgielkami 50. Wał II ma u podstawy ok. 2,7 m szerokości, a zachowana wysokość dochodzi do 0,3 m. Najwyższy jego punkt osiąga poziom 142,96 m n.p.m. Nasyp tworzy ilasty piasek z pojedynczymi kamieniami i pojedynczymi węgielkami 50. Wał III ma u podstawy ok. 2,7 m szerokości, a zachowana wysokość dochodzi do 0,3 m. Najwyższy jego punkt osiąga poziom 142,96 m n.p.m. Nasyp tworzy ilasty piasek z pojedynczymi kamieniami i pojedynczymi węgielkami 50.

Ryc. 13. Plan warstwicowy grodziska w Tątławkach, st. 2 z zaznaczonymi wykopami badawczymi z sezonu 2014 (na podstawie pomiarów J. Błaszczyka, oprac. R. Solecki)

dzi do 0,4 m. Najwyższy jego punkt osiąga poziom 141,87 m n.p.m. Nasyp tworzy gliniasty piasek 8. Wydaje się, że równocześnie z sypaniem tego wału wyprofilowano także jego stok od strony Fosy III oraz przestrzeń między Fosą III i Fosą IV, łącznie z Wałem III. Warstwą niwelacyjną kształtującą powierzchnię tego obszaru jest zbity, ilasty piasek 56. W takim przypadku nie jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie, jaką szerokość miał Wał IV, a jedynie można określić, że jego najwyższy punkt osiąga poziom 140,07 m n.p.m.

Przestrzeń pomiędzy wałami tworzy fosy. Fosa I (53) ma szerokość ok. 2,7 m, a jej najwyższy punkt znajduje się na poziomie 142,74 m n.p.m. Różnica wysokości pomiędzy dnem fosy, a szczytem Wału majdanu po osi ściany zachodniej wykopu wynosi ok. 0,9 m. Różnica wysokości pomiędzy dnem fosy, a szczytem Wału I po tej samej osi wynosi ok. 0,4 m. Fosa II (71) ma szerokość ok. 2,2 m, a najwyższy jej punkt znajduje się na poziomie 141,34 m n.p.m. Różnica wysokości pomiędzy dnem fosy, a szczytem Wału I po osi ściany zachodniej wykopu wynosi ok. 1,8 m. Różnica wysokości pomiędzy dnem fosy, a szczytem Wału II po tej samej osi wynosi ok. 0,55 m. Fosa III (57), ma szerokość ok. 1,6 m, a najwyższy jej punkt znajduje się na poziomie 139,65 m n.p.m. Różnica wysokości pomiędzy dnem fosy, a szczytem Wału II po osi ściany zachodniej wykopu wynosi ok. 2,15 m. Różnica wysokości pomiędzy dnem fosy, a szczytem Wału III po tej samej osi wynosi ok. 0,4 m. Fosa IV (58) ma szerokość ok. 3 m, a jej najwyższy punkt znajduje się na poziomie 137,9 m n.p.m. Różnica wysokości pomiędzy dnem fosy, a szczytem Wału III po osi ściany zachodniej wykopu wynosi ok. 2,2 m.

W tym samym okresie zapewne także wyprofilowano zagłębienie przywałowe. Jego szerokość ma ok. 3,4 m, a najwyższy jego punkt znajduje się na poziomie 142,79 m n.p.m. Różnica wysokości pomiędzy dnem zagłębienia, a szczytem Wału majdanu po osi ściany zachodniej wykopu wynosi ok. 0,9 m.

Faza IIA i IIB

Kolejna faza dziejów stanowiska to okres funkcjonowania grodziska. Jednostki stratygraficzne związane z tą fazą manifestują się głównie w warstwach będących wypełniskami fos i zagłębienia przywałowego. Jeden obiekt zanotowano także na obszarze majdanu. W obrębie tej fazy możliwe jest wydzielenie młodszego podokresu, który należy do tego samego horyzontu chronologicznego. Widoczny jest on na stoku grodziska w postaci warstw erozyjnych, które powstały w trakcie jego użytkowania.

Faza IIA w obrębie fos reprezentowana jest przez następujące jednostki, będące poziomami użytko-

wymi w obrębie tych obiektów (ryc. 16–21): w Fosie I przez piaszczystą ziemię 46; w Fosie II przez lekko piaszczystą glinę z domieszką węgli drzewnych 72 i piaszczysto-gliniastą ziemię 70; w Fosie III przez piaszczystą, mocno zbitą ziemię 61; w Fosie IV przez lekko ziemistą piasek 62.

Na obszarze pomiędzy Fosą III i Fosą IV, tuż poniżej kulminacji Wału III natrafiono na dół posłupowy 51. Jest on ovalny w planie, nieckowaty w profilu, średnica dochodzi do 50 cm, a głębokość do 20 cm. Nie można wykluczyć, że jest to relikt palisady.

W zagłębiu przywałowym z okresem tym związany jest bruk 67 z kamieni o średnicy 5–15 cm, który jest przykryty przez dwie frakcje piaszczystej ziemi (66 i 68) z dużą domieszką kamieni średnicy 5–15 cm.

Na obszarze majdanu, w odległości około 4 m od zagłębienia przywałowego natrafiono na niezbyt liczne skupisko kamieni (4), o średnicy do 30 cm, zajmujące obszar o średnicy ok. 2,3 m. Wewnątrz tego skupiska znajdował się ovalny w planie, nieckowaty w przekroju wkop 44. Wypełniskiem tego obiektu jest piaszczysta ziemia 45 z drobinami węgielków.

Faza IIB, czytelna na stokach grodziska, reprezentowana jest przez następujące jednostki będące warstwami erozyjnymi: w obrębie Fosy II jest to lekko ziemisty piasek 55; w obrębie Fosy III jest to zgliniony piasek 54; w obrębie Fosy IV jest to lekko zgliniony piasek 49. Ponad warstwą 55 w obrębie Fosy II zalega lekko gliniasta ziemia 65, która jest poziomem użytkowym, zapewne kontynuacją poziomu użytkowego w postaci warstwy 70 z Fazy IIA.

Faza III

Faza ta, to poziom powstały w wyniku erozji struktur ziemnych grodziska, w okresie po jego opuszczeniu. Warstwa ta (3) złożona jest z ilastego piasku z pojedynczymi drobinami węgielków i pojedynczymi kamieniami.

Faza IV

Ostatnia faza to warstwy o współczesnej chronologii. Układ horyzontalny mają lekko piaszczysta ziemia 2 oraz zalegająca ponad nią ziemia poprzeraстana korzeniami 1, będąca współczesnym humusem leśnym.

Na stropie warstwy 2 lub pod nią wydzielono serię pięciu obiektów będących zapewne reliktami po korzeniach uschniętych już drzew. Są to odpowiednio obiekty: 5 (z wypełniskiem 6), 13 (z wypełniskiem 14), 37 (z wypełniskiem 38), 42 (z wypełniskiem 43) i 60 (z wypełniskiem 59).

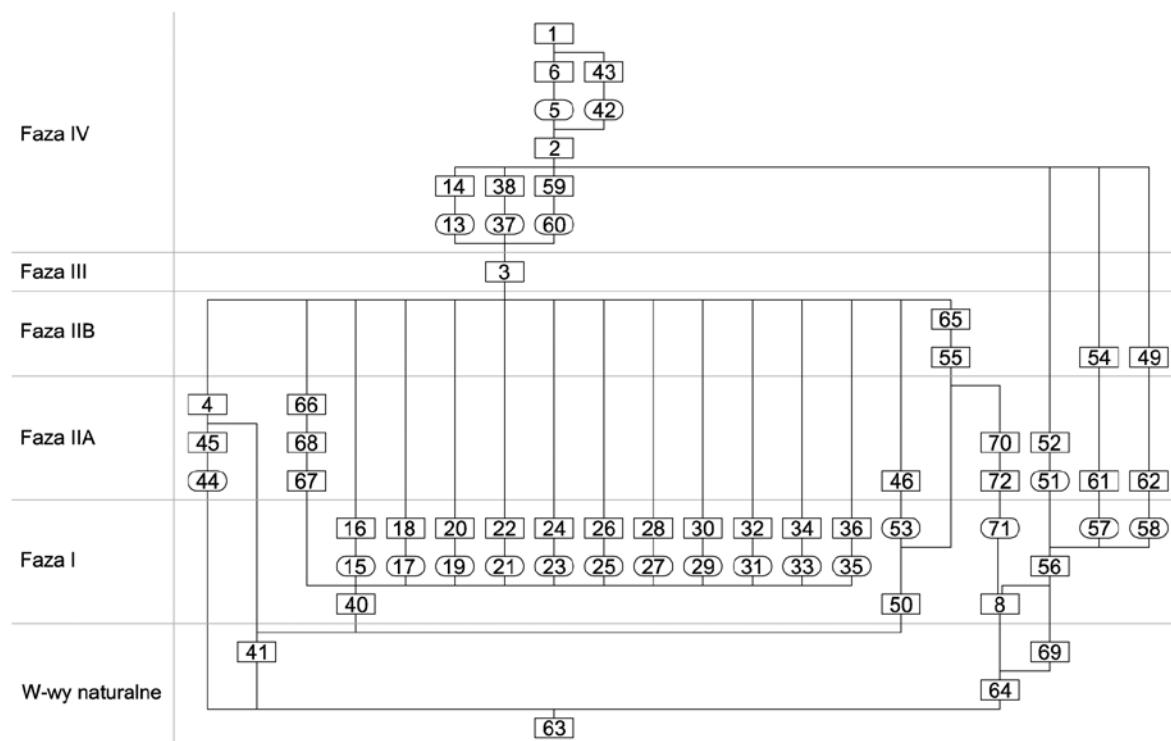
Tątławki, st. 2

Tabela 1. Tątławki, st. 2. Badania w roku 2014. Katalog warstw i obiektów oraz ich zależności stratygraficznych (oprac. R. Solecki)

Numer jednostki	Numer obiektu	Położenie w obrębie stanowiska	Współrzędne siatki pomiarowej stanowiska	Opis jednostki stratygraficznej	Barwa (Munsell)	Pozycja stratygraficzna	
						Znajduje się pod	Znajduje się nad
1	-	Całe stanowisko	X=29–32; Y=–30–82	Ziemia poprzerastana korzeniami; miąższość do 10 cm; współczesny humus leśny	10YR 3/2	-	2
2	-	Całe stanowisko	X=29–32; Y=–30–82	Lekko piaszczysta ziemia; miąższość do 20 cm; współczesny humus leśny	10YR 5/2	1	3
3	-	Obszar od majdanu do Fosy II	X=30–32; Y=–30–62,80	Ilasty piasek z pojedynczymi drobinami węgielkowymi i pojedynczymi kamieniami; miąższość do 30 cm; warstwa erozyjna narośla po opuszczeniu stanowiska	10YR 6/6	2	63
4	-	Obszar majdanu	X=30–32; Y=–40–42,80	Niezbyt liczne skupisko kamieni		3	45
5	5	Obszar majdanu	X=31,50–32; Y=–44,10–45	Zerodowany korzeń	10YR 5/2	6	2
6	5	Obszar majdanu	X=31,50–32; Y=–44,10–45	Zerodowany korzeń	10YR 5/2	1	5
8	-	Wał II	X=30–32; Y=–61,60–64,50	Gliniasty piasek; miąższość do 40 cm; nasyp Wału II	10YR 5/6	56, 71	63, 64
13	13	Obszar majdanu	X=30–30,50; Y=–30,30–32,40	Obiekt, nieregularnie ovalny w planie; śr. do 210 cm, gł. do 40 cm; prawdopodobnie ślad po korzeniu		14	3
14	13	Obszar majdanu	X=30–30,50; Y=–30,30–32,40	Piaszczysta ziemia z grudkami gliny; wypełnisko obiektu 13	10YR 4/2	2	13
15	15	Wał majdanu	X=31,20–31,80; Y=–51,30–51,80	Dół posłupowy; kolisty w planie, U-kształtny w przekroju; śr. do 25 cm, gł. 20 cm		16	40
16	15	Wał majdanu	X=31,20–31,80; Y=–51,30–51,80	Ziemisty piasek; wypełnisko obiektu 15	10YR 7/4	3	15
17	17	Wał majdanu	X=30,80–31,20; Y=–51,80–52,10	Dół posłupowy; ovalny w planie, U-kształtny w przekroju; śr. do 20 cm, gł. 20 cm		18	40
18	17	Wał majdanu	X=30,80–31,20; Y=–51,80–52,10	Ziemisty piasek; wypełnisko obiektu 17	10YR 7/3	3	17
19	19	Wał majdanu	X=31,20–31,80; Y=–51,30–51,80	Dół posłupowy; kolisty w planie, U-kształtny w przekroju; śr. do 15 cm, gł. 15 cm		20	40
20	19	Wał majdanu	X=31,20–31,80; Y=–51,30–51,80	Piaszczysta ziemia; wypełnisko obiektu 19	10YR 6/3	3	19
21	21	Wał majdanu	X=31,20–31,80; Y=–51,30–51,80	Dół posłupowy; ovalny w planie, nieckowaty w przekroju; śr. do 20 cm, gł. 10 cm		22	40
22	21	Wał majdanu	X=31,20–31,80; Y=–51,30–51,80	Piaszczysta ziemia; wypełnisko obiektu 21	10YR 7/4	3	21
23	23	Wał majdanu	X=31–31,40; Y=–49,80–50,30	Dół posłupowy; ovalny w planie, U-kształtny w przekroju; śr. do 25 cm, gł. 20 cm		24	40
24	23	Wał majdanu	X=31–31,40; Y=–49,80–50,30	Piasek; wypełnisko obiektu 23	10YR 7/4	3	23
25	25	Wał majdanu	X=30,40–30,90; Y=–50,50–50,90	Dół posłupowy; ovalny w planie, U-kształtny w przekroju; śr. do 20 cm, gł. 15 cm		26	40
26	25	Wał majdanu	X=30,40–30,90; Y=–50,50–50,90	Piasek; wypełnisko obiektu 25	10YR 6/3	3	25
27	27	Wał majdanu	X=30–30,50; Y=–48,10–49,30	Dół posłupowy; ovalny w planie, U-kształtny w przekroju; śr. do 30 cm, gł. 20 cm		28	40
28	27	Wał majdanu	X=30–30,50; Y=–48,10–49,30	Ziemisty piasek; wypełnisko obiektu 27	10YR 6/3	3	27
29	29	Wał majdanu	X=30,80–31,20; Y=–49–49,40	Dół posłupowy; ovalny w planie, nieckowaty w przekroju; śr. do 20 cm, gł. 15 cm		30	40
30	29	Wał majdanu	X=30,80–31,20; Y=–49–49,40	Ziemisty piasek; wypełnisko obiektu 29	10YR 6/3	3	29
31	31	Wał majdanu	X=30,30–30,60; Y=–49–49,40	Dół posłupowy; ovalny w planie, U-kształtny w przekroju; śr. do 15 cm, gł. 15 cm		32	40
32	31	Wał majdanu	X=30,30–30,60; Y=–49–49,40	Ziemisty piasek; wypełnisko obiektu 31	10YR 6/3	3	31
33	33	Wał majdanu	X=31,50–32; Y=–48,70–49,20	Dół posłupowy; ovalny w planie, prostokątny w przekroju; śr. do 35 cm, gł. 15 cm		34	40
34	33	Wał majdanu	X=31,50–32; Y=–48,70–49,20	Ziemisty piasek; wypełnisko obiektu 33	10YR 6/3	3	33
35	35	Wał majdanu	X=31,20–31,70; Y=–49–49,40	Dół posłupowy; ovalny w planie, nieckowaty w przekroju; śr. do 30 cm, gł. 20 cm		36	40
36	35	Wał majdanu	X=31,20–31,70; Y=–49–49,40	Ziemisty piasek; wypełnisko obiektu 35	10YR 6/3	3	35
37	37	Obszar majdanu	X=30–30,50; Y=–38,70–39,50	Nieregularnie ovalna jama, śr. do 70 cm, gł. do 20 cm; prawdopodobnie ślad po korzeniu		38	3
38	37	Obszar majdanu	X=30–30,50; Y=–38,70–39,50	Ziemisty piasek poprzerastany korzeniami; wypełnisko obiektu 37	10YR 6/1	2	37
40	-	Wał majdanu	X=30–32; Y=–47,30–52	Piasek z drobnymi węgielkami; miąższość do 50 cm; nasyp Wału majdanu	10YR 7/8	3, 33, 53, 68	41

Tabela 1. Ciąg dalszy

Numer jednostki	Numer obiektu	Polożenie w obrębie stanowiska	Współrzędne siatki pomiarowej stanowiska	Opis jednostki stratygraficznej	Barwa (Munsell)	Pozycja stratygraficzna	
						Znajduje się pod	Znajduje się nad
41	-	Obszar majdanu i wał majdanu	X=30–32; Y=−39,10–52,10	Piaszczysta ziemia; miąższość do 20 cm; humus pierwotny	10YR 5/4	3, 40	63
42	42	Obszar majdanu	X=31,50–32; Y=−35,40–37,30	Zerodowany korzeń		43	2
43	42	Obszar majdanu	X=31,50–32; Y=−35,40–37,30	Zerodowany korzeń	10YR 4/1	1	42
44	44	Obszar majdanu	X=10–12; Y=39,40–45,80	Wkop, ovalny w planie, nieckowaty w przekroju; śr. 60–110 cm, gł. do 20 cm; wkop o nieokreślonej funkcji	10YR 7/2	4	45
45	44	Obszar majdanu	X=11,40–12; Y=48,30–49,40	Piaszczysta ziemia z drobinami węgielków; wypełnisko obiektu 45	2,5Y 4/4	44	63
46	53	Fosa I	X=30–32; Y=−51,60–54,40	Piaszczysta ziemia; wypełnisko Fosy I	10YR 5/6	3	53
49	-	Obszar pomiędzy Fosą III a Fosą IV	X=29–30; Y=−76–79,60	Lekko zgliniony piasek; miąższość do 15 cm; warstwa erozyjna	10YR 6/6	2	56, 62
50	-	Wał I	X=30–32; Y=−53,20–57,20	Ilasty piasek z pojedynczymi kamieniami i pojedynczymi węgielkami; miąższość do 40 cm; nasyp Wału I	10YR 7/8	53, 55	63
51	51	Obszar pomiędzy Fosą III a Fosą IV	X=30–30,50; Y=−71,50–72,20	Dół posłupowy; ovalny w planie, nieckowaty w przekroju; śr. do 50 cm, gł. 20 cm		52	56
52	51	Obszar pomiędzy Fosą III a Fosą IV	X=30–30,50; Y=−71,50–72,20	Piaszczysta ziemia; wypełnisko obiektu 51	10YR 6/1	2	51
53	53	Fosa I	X=30–32; Y=−51,60–54,40	Nieckowaty rów; szer. do 270 cm, gł. do 50 cm; Fosa I		46	40, 50
54	-	Obszar pomiędzy Wałem II, a Fosą III	X=30–31; Y=−65,90–68,90	Zgliniony piasek; miąższość do 25 cm; warstwa erozyjna	10YR 6/6	2	56, 61
55	-	Obszar między Wałem I i Fosą II	X=30–32; Y=−57,50–62,70	Lekko ziemisty piasek; miąższość do 30 cm; warstwa erozyjna	10YR 7/6	3, 65	50,7
56	-	Obszar pomiędzy Wałem II, a podnóżem grodziska	X=29–31; Y=−63,90–82	Zbity, ilasty piasek; miąższość do 25 cm; niwelacja formująca sklon stoku grodziska	10YR 7/4	2, 49, 54, 57, 58	69
57	57	Fosa III	X=30–31; Y=−67,50–69,30	Nieckowaty, nieregularny rów; szer. do 160 cm, gł. do 30 cm; Fosa III		61	56
58	58	Fosa IV	X=29–30; Y=−77,60–80,70	Nieckowaty rów; szer. do 300 cm, gł. do 35 cm; Fosa IV		62	56
59	60	Obszar majdanu	X=30,50–31; Y=−35,20–35,60	Ziemisty piasek; wypełnisko obiektu 60	10YR 5/2	2	60
60	60	Obszar majdanu	X=30,50–31; Y=−35,20–35,60	Nieregularnie ovalna jama, śr. do 50 cm, gł. do 30 cm; prawdopodobnie śląd po korzeniu		59	3
61	57	Fosa III	X=30–31; Y=−67,50–69,30	Piaszczysta, mocno zbita ziemia; wypełnisko Fosy III	10YR 6/3	54	57
62	58	Fosa IV	X=29–30; Y=−77,60–80,70	Lekko ziemisty piasek; wypełnisko Fosy IV	10YR 4/4	2, 49	58
63	-	Cale stanowisko	X=29–32; Y=−30–82	Lekko piaszczysta glina z lokalnymi soczewkami szypkiego piasku i licznymi żelazistymi wytrąceniami;calec	10YR 7/2	3	-
64	-	Wał II	X=30–32; Y=−61,10–64,80	Piaszczysta ziemia z pojedynczymi drobinami węgielków; miąższość do 15 cm; humus pierwotny	10YR 6/4	8	63
65	-	Fosa II	X=30–32; Y=−61,20–62,20	Lekko gliniasta ziemia; miąższość do 15 cm; warstwa użytkowa w obrębie Fosy II	10YR 4/4	3	8, 55, 70
66	-	Zagłębienie przywałowe	X=30–32; Y=−44,50–48,10	Piaszczysta ziemia z dużą domieszką kamieni średnicy 5–15 cm; miąższość do 30 cm; wypełnisko zagłębienia przywałowego	10YR 4/4	3	68
67	-	Zagłębienie przywałowe	X=30–32; Y=−45,30–48	Bruk kamienny z kamieni średnicy 5–15 cm w obrębie zagłębienia przywałowego		68	40
68	-	Zagłębienie przywałowe	X=30–32; Y=−44,20–47,90	Piaszczysta ziemia z dużą domieszką kamieni średnicy 5–15 cm; miąższość do 30 cm; wypełnisko zagłębienia przywałowego	10YR 5/1	66	67
69	-	Obszar pomiędzy Wałem II, a podnóżem grodziska	X=29–31; Y=−64,60–74,80	Piaszczysta ziemia; miąższość do 15 cm; humus pierwotny	10YR 5/4	56	64
70	71	Fosa II	X=30–32; Y=−59,80–61,80	Piaszczysto-gliniasta ziemia; wypełnisko Fosy II	10YR 7/1	55, 65	72
71	71	Fosa II	X=30–32; Y=−59–62,20	Nieckowaty rów; szer. do 220 cm, gł. do 40 cm; Fosa II		70, 72	8, 63
72	71	Fosa II	X=30–32; Y=−59–61,80	Lekko piaszczysta glina z domieszką węgli drzewnych; wypełnisko Fosy II	10YR 7/4	70	71

Ryc. 14. Tątławki, st. 2. Diagram relacji stratygraficznych (oprac. R. Solecki)

Tabela 2. Tątławki, st. 2. Zestawienie dołów postępowych z rejonu Wału majdanu (oprac. R. Solecki)

Nr cięcia dołu postępowego	Nr wypełniska dołu postępowego	kształt w planie	Kształt w przekroju	Średnica	Głębokość
15	16	kolisty	U-kształtny	25 cm	20 cm
17	18	ovalny	U-kształtny	20 cm	20 cm
19	20	kolisty	U-kształtny	15 cm	15 cm
21	22	ovalny	nieckowaty	20 cm	10 cm
23	24	ovalny	U-kształtny	25 cm	20 cm
25	26	ovalny	U-kształtny	20 cm	15 cm
27	28	ovalny	U-kształtny	30 cm	20 cm
29	30	ovalny	nieckowaty	20 cm	15 cm
31	32	ovalny	U-kształtny	15 cm	15 cm
33	34	ovalny	prostokątny	35 cm	15 cm
35	36	ovalny	nieckowaty	30 cm	20 cm

ZNALEZISKA URSZULA KOBYLIŃSKA

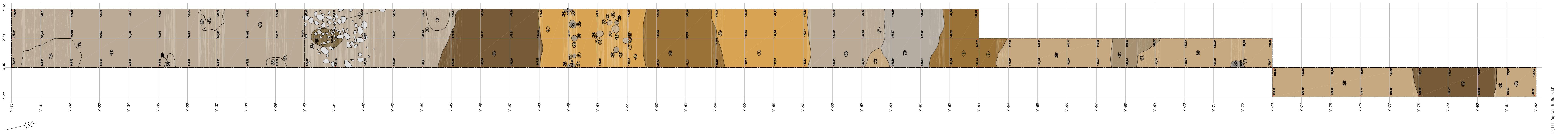
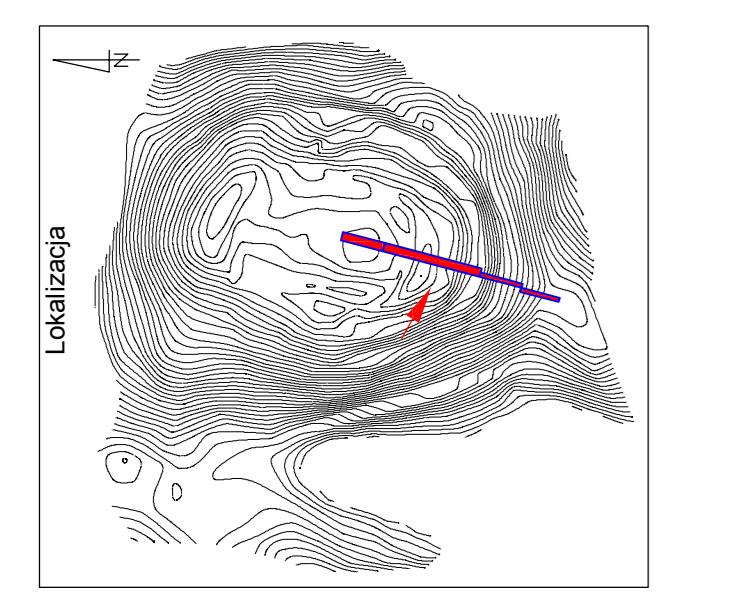
Ceramika

Ogólna charakterystyka zbioru

Zespół ceramiki zabytkowej z badań grodziska w Tątławkach, st. 2 obejmuje 2407 fragmentów, w tym 234 fragmenty z zachowanym wylewem, pochodzące z 203 naczyń, w siedmiu przypadkach o ornamentowanych zaplataniem i mocnymi wgłębieniami na brzegach, a w jednym przypadku plastycznymi guzami na wylewie misy. Wśród zachowanych 2020 fragmentów brzuśców, z których 44 są ornamentowane, 601 ma

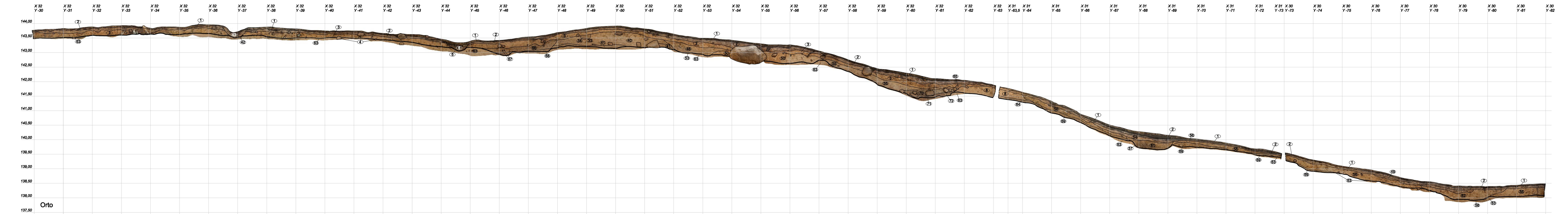
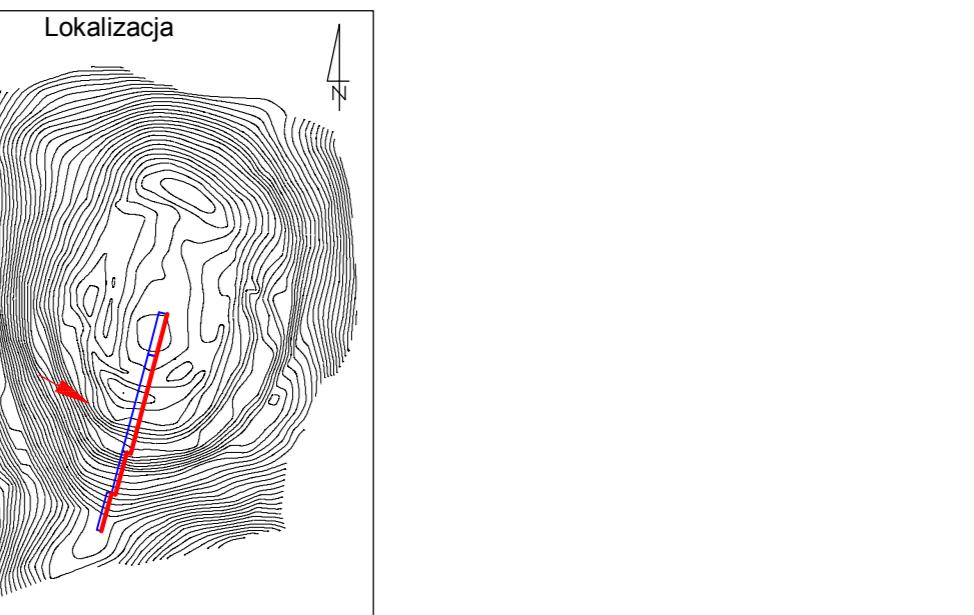
powierzchnię pokrytą chropowacением, 981 – powierzchnię wygładzoną, a jedynie 35 ułamków charakteryzuje się starannym wyścieleнием powierzchni zewnętrznych. Powierzchnię szorstką, słabo opracowaną, nierówną, z zaznaczającymi się ziarnami ma 128 fragmentów brzuśców, a 279 fragmentów ma powierzchnię spłukaną lub zdartą, niemożliwą do bliższego określenia (tab. 3). W zespole tym znaleziono również 15 fragmentów uch oraz 70 części przydennych i 14 den, głównie bez zachowanych ścianek bocznych. Spośród czterech większych fragmentów z zachowanym dnem wraz z bocznymi ściankami dwa – o średnicy 7 i 9 cm – pochodzą z naczyń małych o wygładzonej powierzchni, a pozostałe – lek-

Tatrawki, st. 2
gm. Morawica

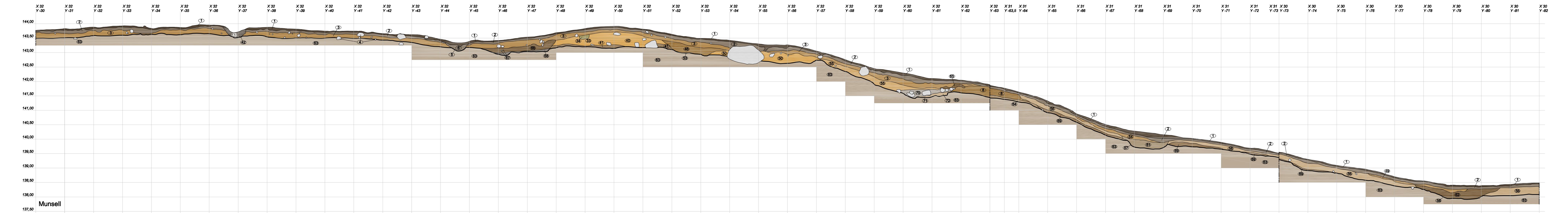
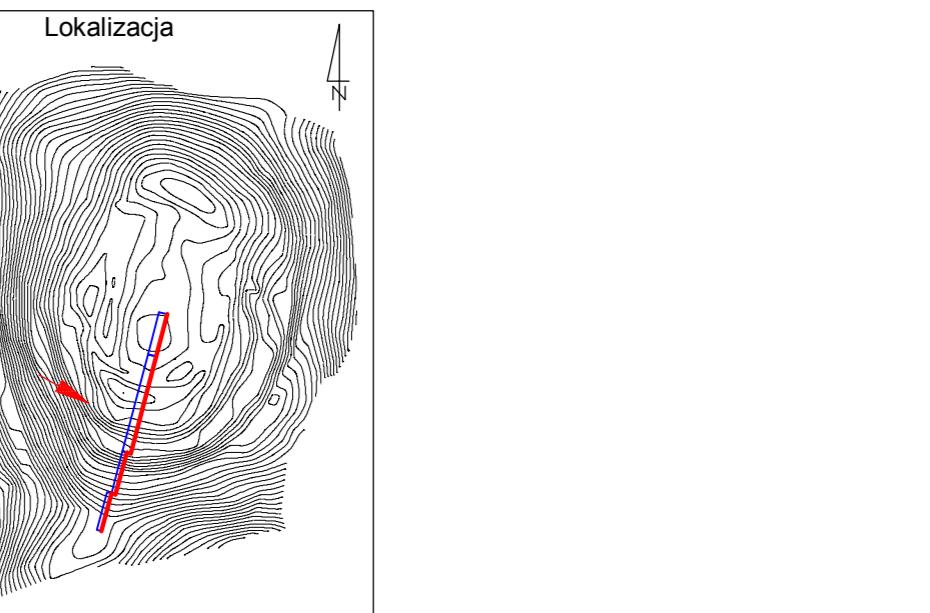
Ryc. 15. Tatrawki, st. 2: plan stropu warstw związanych z fazą II (oprac. R. Sołek)

Tątławki, st. 2
gm. Morąg
-1 m-

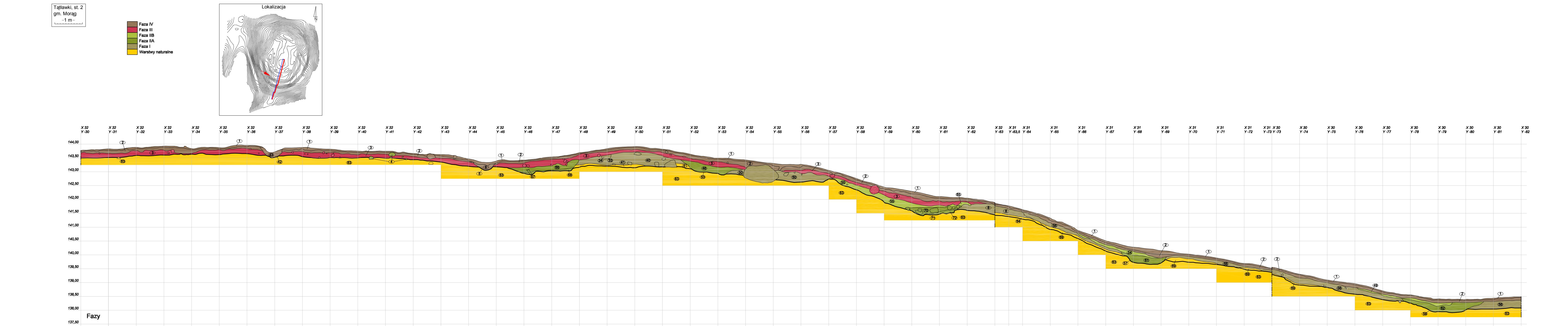

Ryc. 16. Tątławki, st. 2: wschodnia ściana wykopu w formie ortofotografii (oprac. R. Solecki)

Tątławki, st. 2
gm. Morąg
-1 m-

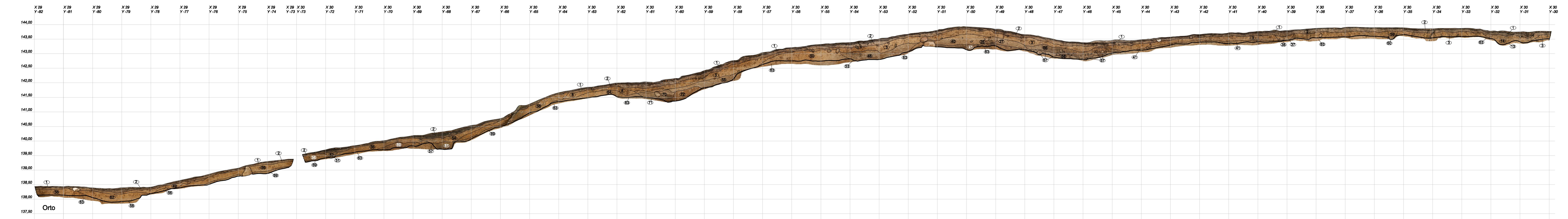
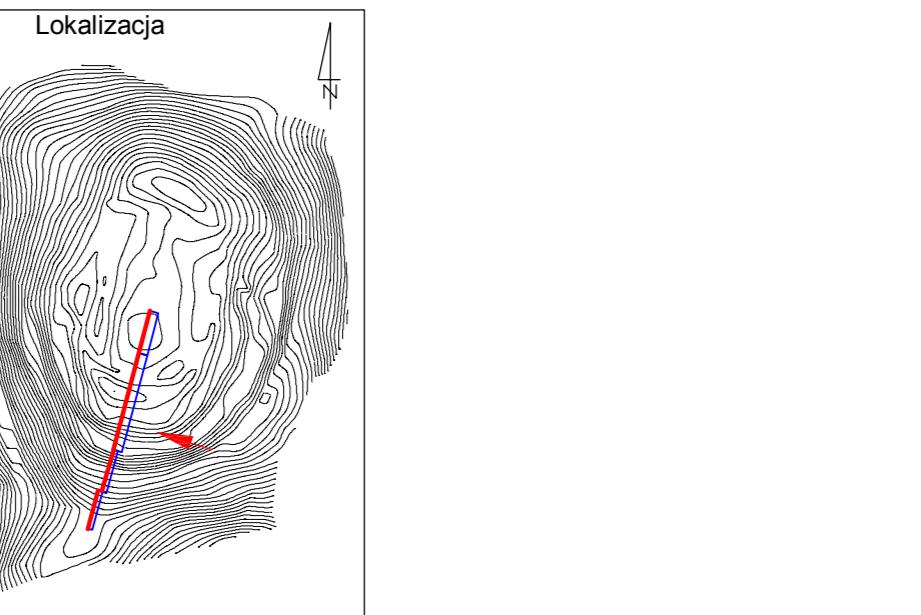

Ryc. 17. Tątławki, st. 2: wschodnia ściana wykopu (oprac. R. Solecki)

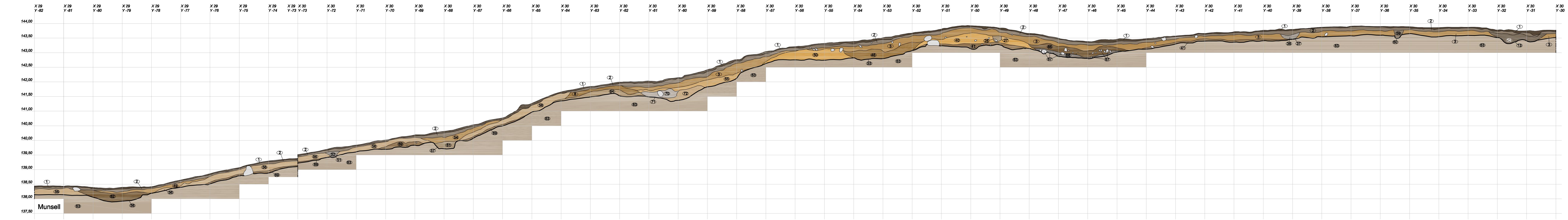
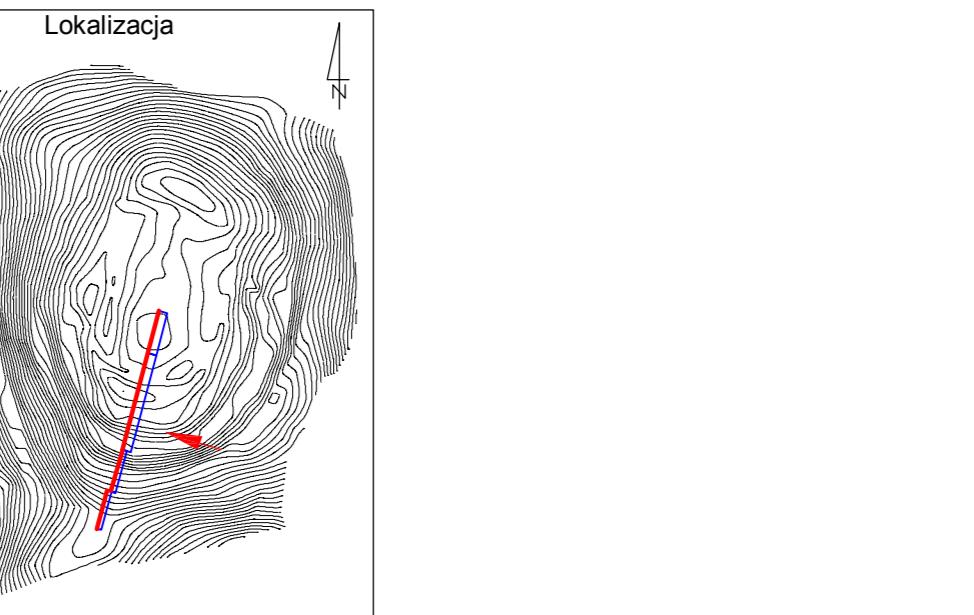
Ryc. 18. Tątławki, st. 2: wschodnia ściana wykopu z podziałem na fazy (oprac. R. Solecki)

Tątławki, st. 2
gm. Morąg
-1 m-

Ryc. 19. Tątławki, st. 2: zachodnia ściana wykopu w formie ortofotografii (oprac. R. Solecki)

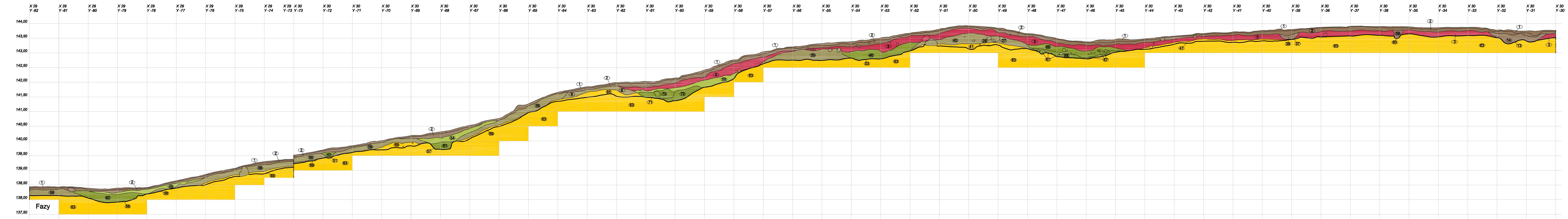
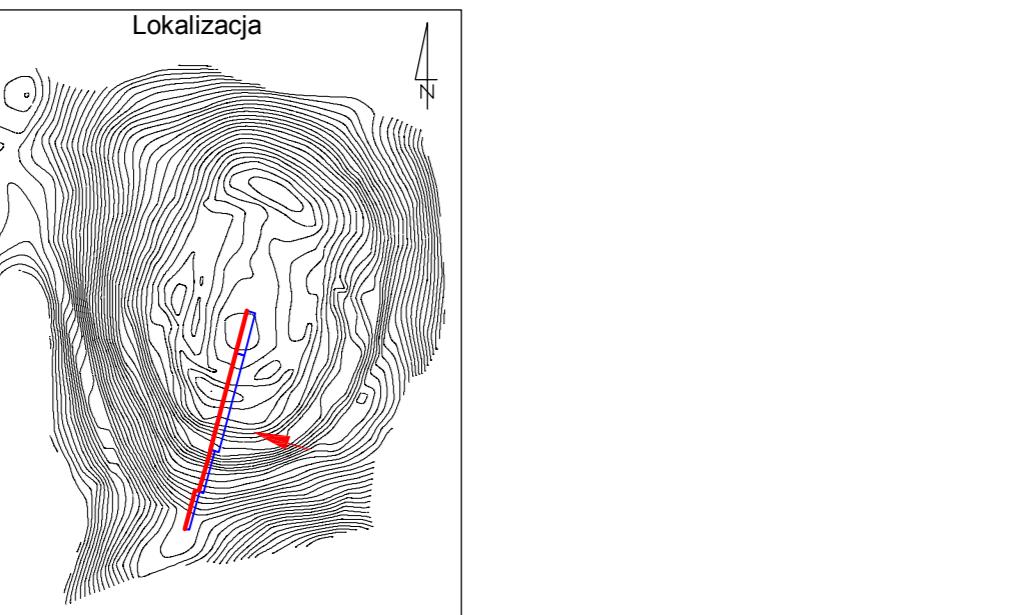
Tątławki, st. 2
gm. Morąg
-1 m-

Ryc. 20. Tątławki, st. 2: zachodnia ściana wykopu (oprac. R. Solecki)

Tątławki, st. 2
gm. Morąg
-1 m-

Faza IV
Faza III
Faza IIB
Faza IIA
Faza I
Warstwy naturalne

Ryc. 21. Tątławki, st. 2: zachodnia ściana wykopu z podziałem na fazy (oprac. R. Solecki)

ko wklęsłe dna o średnicy 8–9 cm – ze względu na ślady zmarszczeń gliny na ścianach naczyń uznać należy za pochodzące z naczyń o powierzchni pokrytej chropowacением. Większość zaobserwowanych środkowych fragmentów den ma płaski kształt, co wskazuje na formę den niewydzielonych, płaskich. Rozdrobnienie fragmentów i brak zachowanych miejsc przejścia w brzusie, nie pozwala stwierdzić jednoznacznie, czy mamy tu do czynienia z naczyniami kulistodennymi, typowymi dla kultury kurhanów zachodniobałtyjskich.

Najliczniej ceramiczny materiał zabytkowy wystąpił w warstwie 3 z Fazy III – 1471 fragmentów ceramiki, w warstwie 46 z Fazy IIA – 279 fragmentów i w warstwie 50 z Fazy I – 91 fragmentów. Generalnie fragmenty ceramiki wykazują istotne zniszczanie (tab. 4)⁴. Żaden z fragmentów nie mógł zostać zakwalifikowany do kategorii erozji 0, gdyż każdy ułamek ceramiki miał w jakimś stopniu lub części zatarte brzegi lub spłukaną powierzchnię. Jednostki stratygraficzne z najbogatszym materiałem zabytkowym charakteryzuje się mało zniszczonymi fragmentami i większość ceramiki zawiera się głównie w I kategorii zniszczania. Na podstawie stopnia erozji ceramiki można wnioskować, że jednostki stratygraficzne 3, 50, 64, 65, 66, 68 i 70 – ze zdecydowaną przewagą ceramiki mniej zniszczonej – nie mają charakteru niwelacyjnego i nie podlegały podepozycyjnym przekształceniom.

Materiał ceramiczny jest mocno rozdrobniony we wszystkich wydzielonych jednostkach stratygraficznych; ponad połowę (55%) znalezionych fragmentów stanowią ułamki o wielkości 3 i 4 cm. Jeśli dodamy do tej liczby fragmentów mniejszych – jedno- i dwucentymetrowych – to okazuje się, że małe fragmenty stanowią 66% liczności zbioru, z czego wynikają istotne trudności w opisie i precyzyjnym określeniu typologii form i kształtów naczyń, z których te fragmenty pochodzą. Najwięcej małych fragmentów ceramiki w stosunku do wszystkich odkrytych zalegało w humusie oraz w warstwie 54 z Fazy IIB, co wskazuje na intensywność procesów podepozycyjnych. Natomiast stosunkowo najliczniejsze duże i największe fragmenty ceramiki znalezione w jednostkach stratygraficznych powstały w Fazie IIA użytkowania grodziska.

Naczynia o powierzchni gładkiej

Wśród fragmentów ceramiki z grodziska w Tątławkach, st. 2 przeważają fragmenty z wylewem pochodzące z naczyń o powierzchni wygładzonej i wypolerowanej. Łącznie z fragmentami brzuśców o powierzchni gładkiej i wyściecone ten rodzaj ceramiki – tzw. stołowej – stanowi dominującą grupę naczyń w tym zespole.

Choć rozdrobnienie materiału ceramicznego jest znaczne, z zachowanych kształtów brzegów można

wnioskować, że w zestawie naczyń znajdują się różnego rodzaju misy, miseczki, czarki, czerpaki, dzbanki i dzbanuszki, baniaste naczynia esowate i naczynia z długą szyjką, często mocno przysadziste, pękate i cienkościenne. Głównie są to formy esowate o baniastym brzuścu i uwydatnionym, owalnym i poszerzonym brzegu (np. tabl. 1:2; 2:25–26; 4:3; 5:17; 7:16; 10:24); przede wszystkim duże formy esowate z wydzielającą się szyjką i ściętym brzegiem (tabl. 1:14; 3:6; 6:3, 5; 8:18; 9:5, 9); z długą szyjką i pogrubionym owalnym brzegiem (tabl. 6:13; 9:6), czy też małe, cienkościenne formy z długą szyjką i ściętym, niewydzielonym brzegiem, być może dzbanuszki (tabl. 6:10, 16; 8:6; 9:2; 10:8). Wystąpiły też naczynia z pionowo uformowaną częścią górną z wylewem słabo wydzielonym lub niewydzielonym i dłuższą prostą szyjką (tabl. 2:2; 3:3–4; 5:5, 15–16, 30; 7:5; 9:3–4, 10; 10:29). Spotykamy też zachylone małe formy garnków czy czarek z nieuwydatnionym, owalnym, szerokim brzegiem (tabl. 1:3; 3:10, 12; 5:6; 6:8, 18; 7:2, 12; 8:13; 9:15; 10:21, 23). Znaleziono też formy, małe, cienkościenne, esowate, z lekko poszerzonym brzegiem, należące do naczyń typu kubeczka lub małego garnuszka z lekko wydzielonymi brzegami wylewów (tabl. 1:13; 3:20; 5:18–23; 10:28, 30–31). Szerokootworowe formy rozłożystych mis mają mocno wydzielające się, zaokrąglone brzegi, ścięte od wewnętrz lub obłe i wychylone na zewnątrz (tabl. 1:9–12, 15; 2:9, 18–19; 3:13, 15, 17, 19; 5:28; 6:2, 4, 6, 12; 7:4, 7, 17; 8:4, 15; 10:20) lub małe, półkuliste miseczki i czarki z wąskim brzegiem (tabl. 1:3; 3:2, 10; 6:9; 10:6).

Srednice naczyń wynoszą od 6 cm do 30 cm w zależności od funkcji. Najliczniej występują naczynia o średnicy od 16 cm do 20 cm. Głównie są to średniej wielkości naczynia stołowe, takie jak czerpaki, dzbanki i dzbanuszki, kubki, amfory oraz szeroko-otworowe misy i wazy.

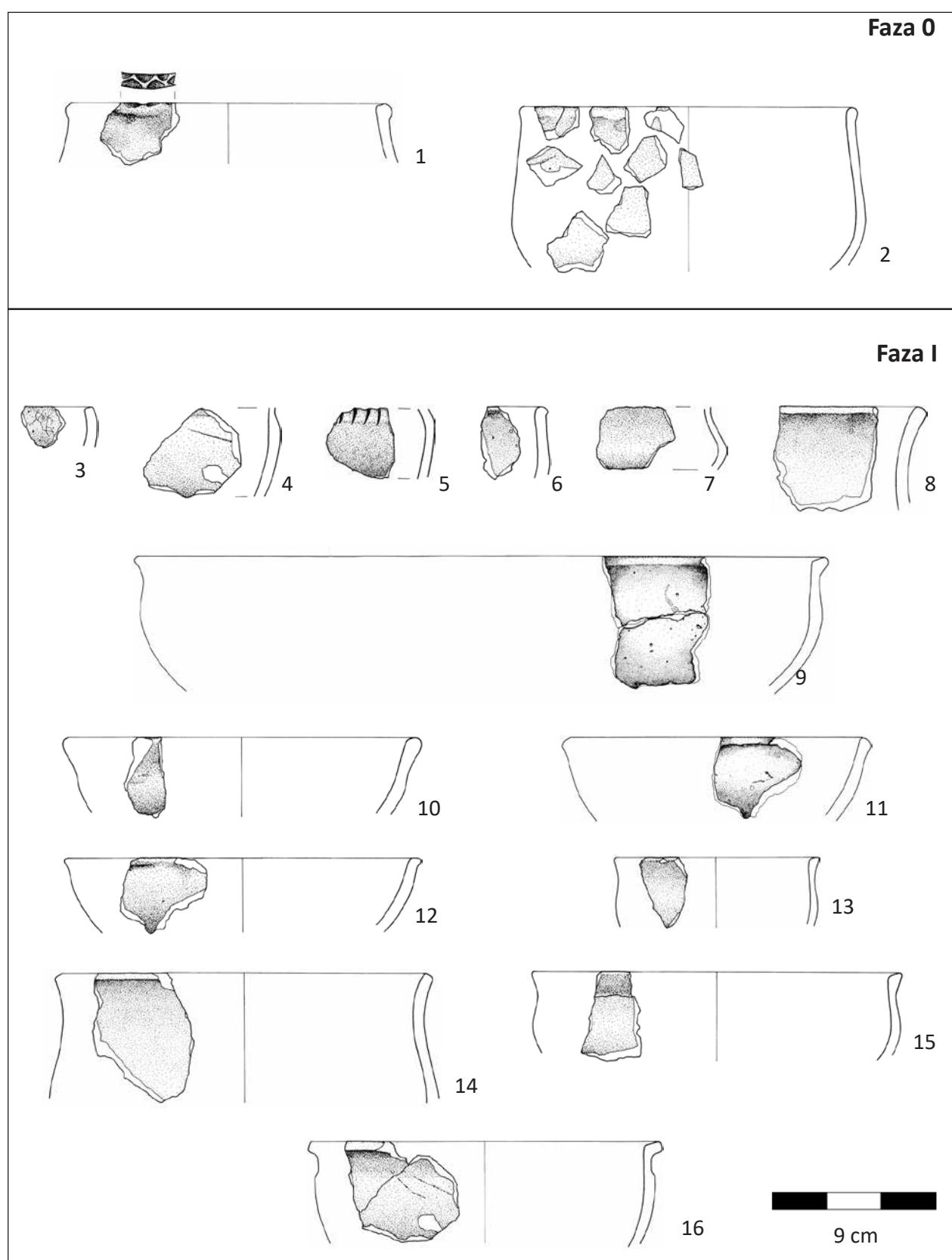
Naczynia o powierzchni gładkiej najczęściej były polerowane z obu stron i miały też z obu stron podobną barwę jasnoszaro-brązową, beżową lub rudo-żółtą (5YR 5/6, 6/4, 6/6). W niektórych przypadkach wewnętrza naczyń o powierzchni gładkiej miały barwę nieco ciemniejszą (5YR 5/2). Masa ceramiczna zawierała niewielką ilość domieszki ziaren drobnej granulacji, białe ziarna piasku i drobne różowe i czerwone ziarna granitu oraz mikę. Powierzchniowa warstwa wyglądająca szczerelnie okrywała ścianki naczynia i ziarna nie były widoczne, o ile nie została spłukana lub zdarta wskutek procesów podepozycyjnych.

Spora grupa naczyń z poszerzonym, płaskim wylewem i wystającym okapem ma swoje analogie wśród naczyń kultury kurhanów zachodniobałtyjskich, np. w zestawie naczyń z miejscowości Tarławki, gm. Węgorzewo, pow. węgorzewski⁵. Tego rodzaju wylewy z szerokim, płaskim brzegiem oraz pogrubionym owalnym spotykane były też na stanowisku w Kretowinach, gm. Morąg, pow. ostródzki czy w Jeziorku,

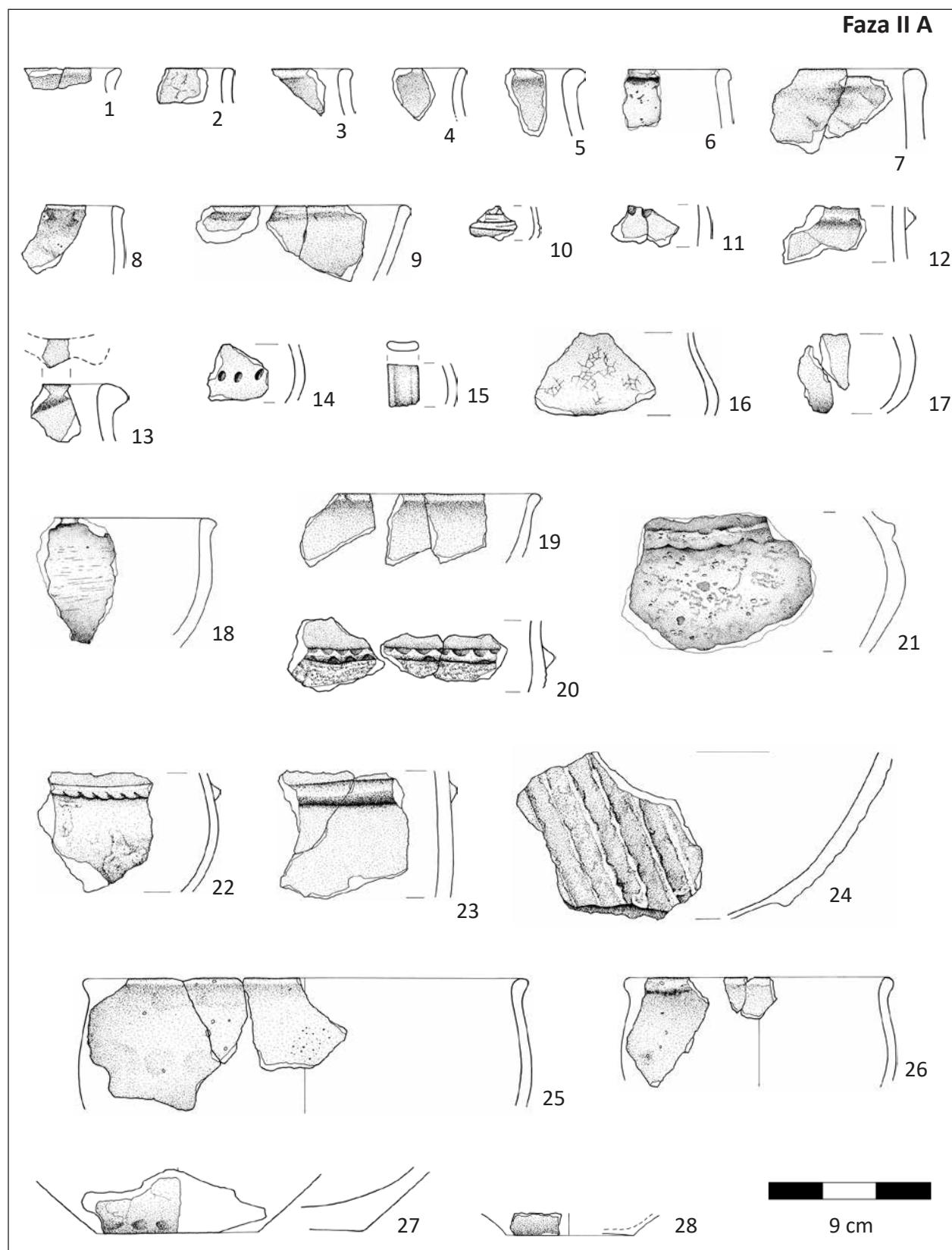
⁴ Buko 1990a.

⁵ Ł. Okulicz 1979: 185, tabl. 48:1.

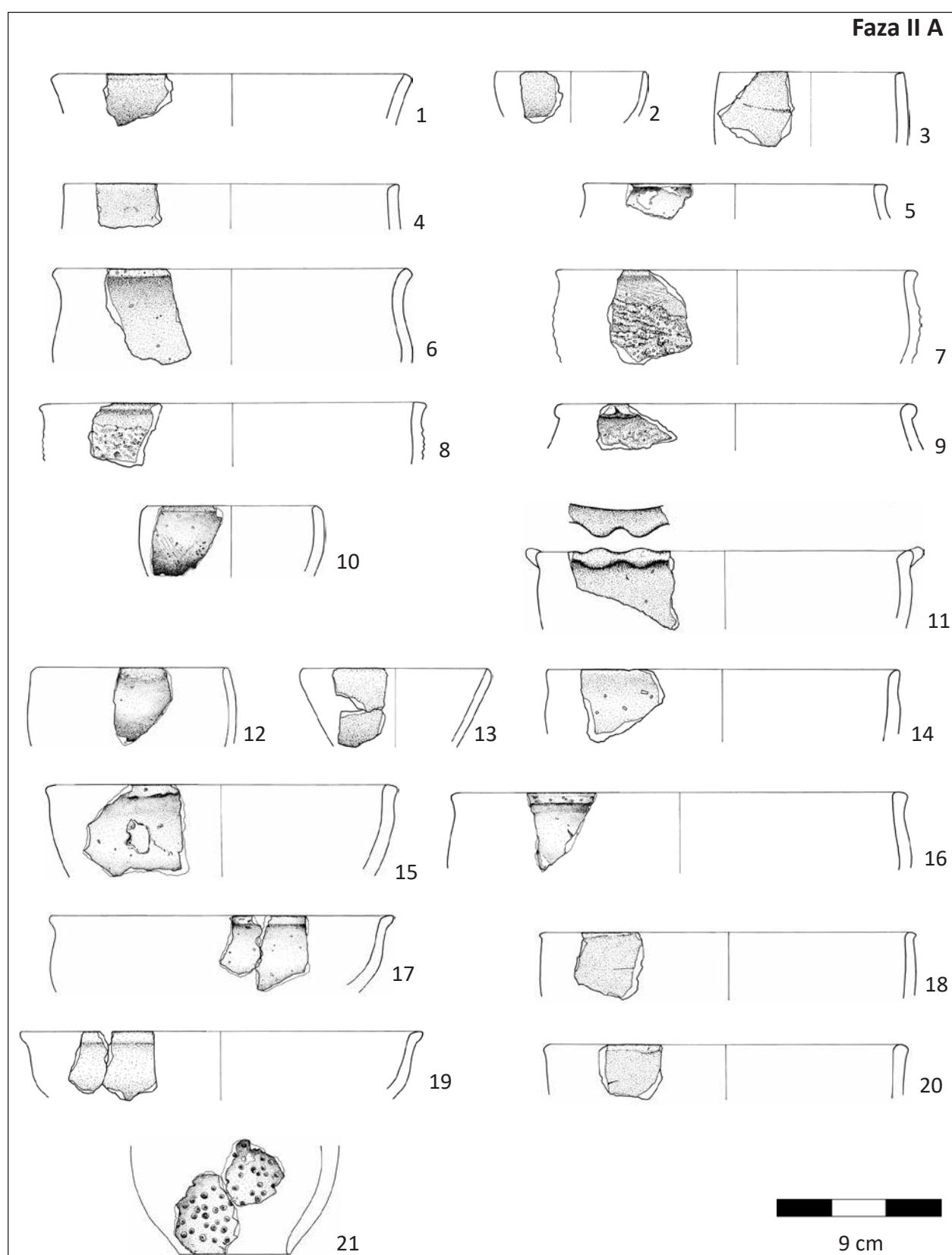

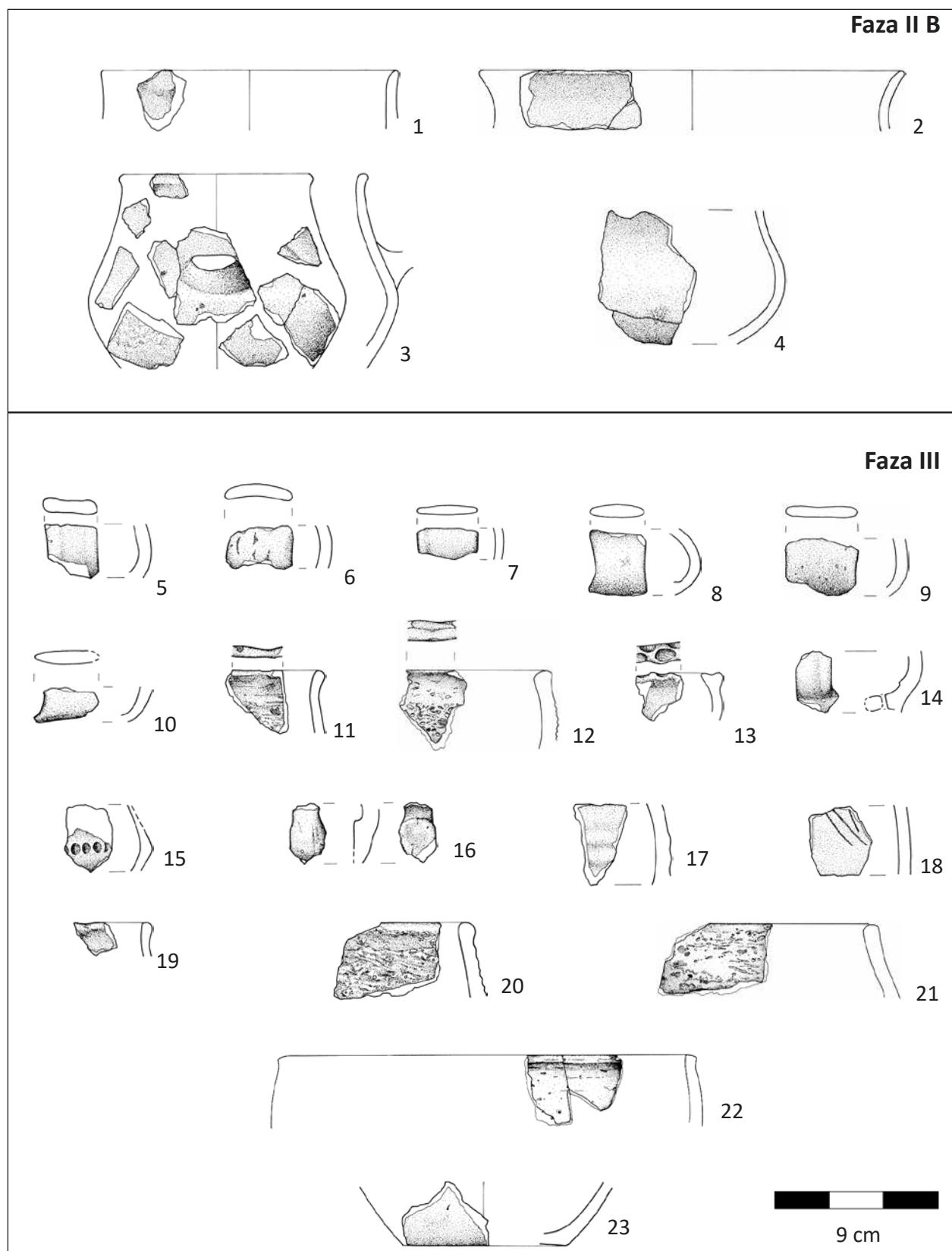
Tablica 1. Ceramika z warstw naturalnych i z nawarstwień Fazy I grodziska w Tątlawkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

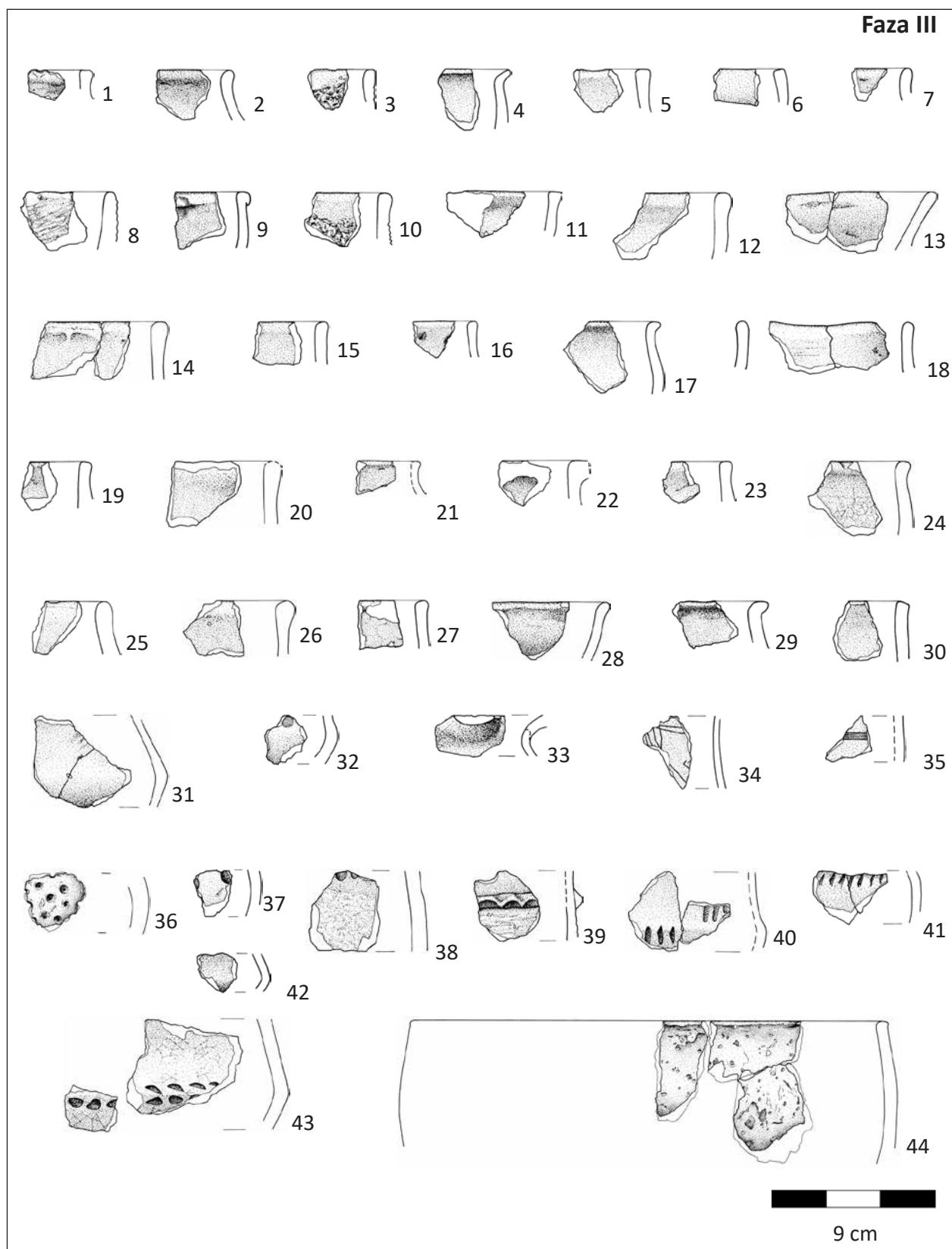
Tablica 2. Ceramika z nawarstwień Fazy II A grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

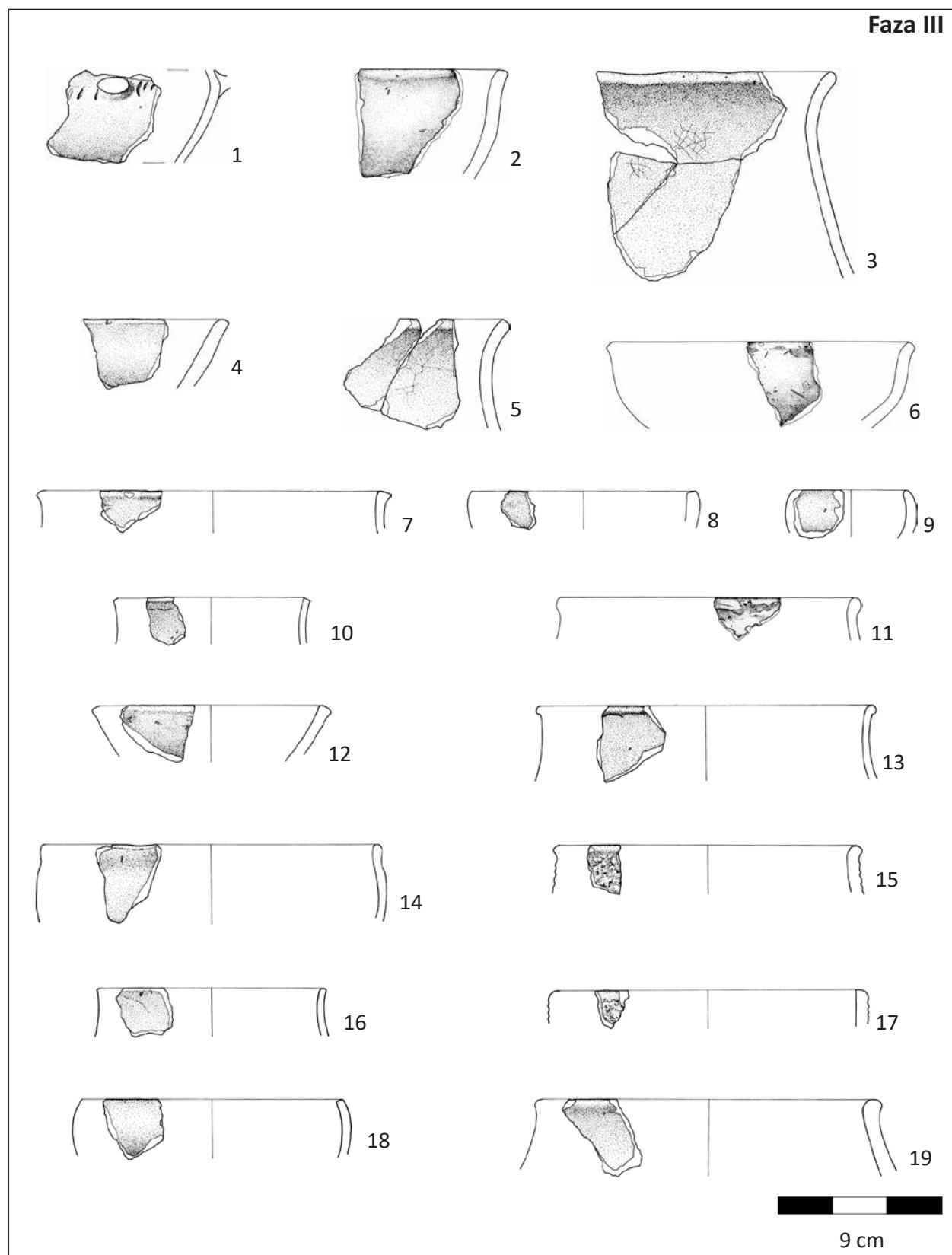
Tablica 3. Ceramika z nawarstwień Fazy IIA grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

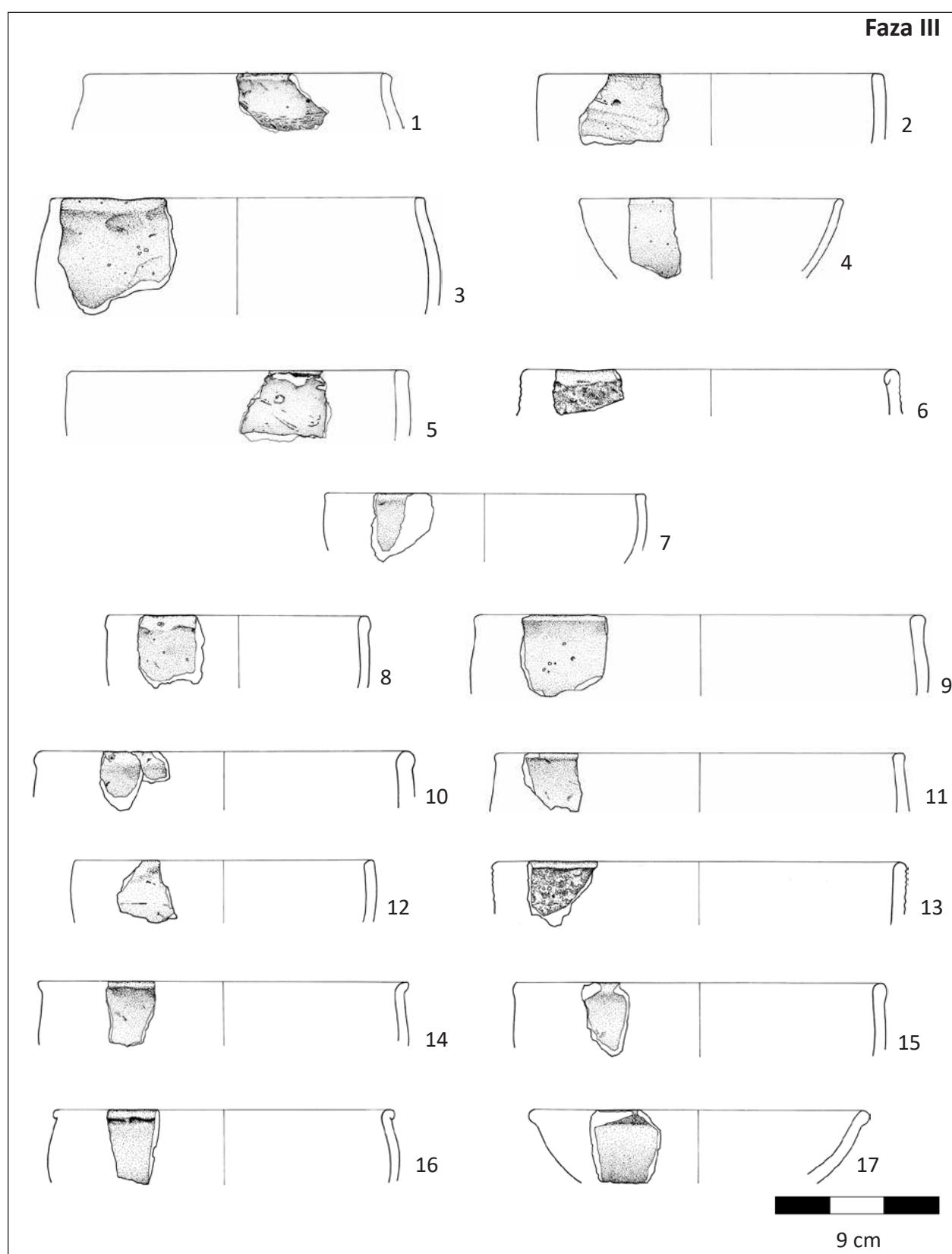
Tablica 4. Ceramika z nawarstwień Fazy IIB i III grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

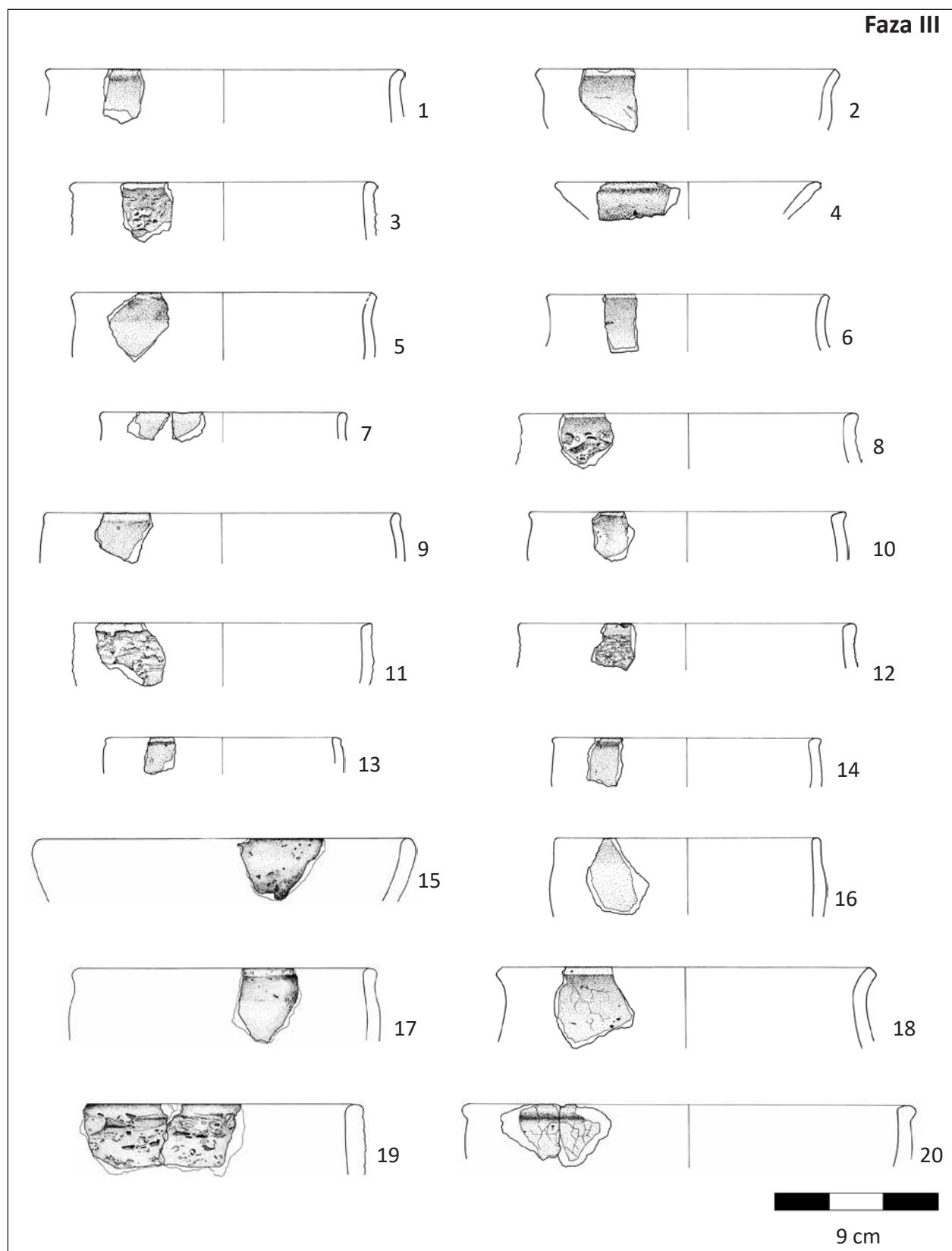
Tablica 5. Ceramika z nawarstwień Fazy III grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

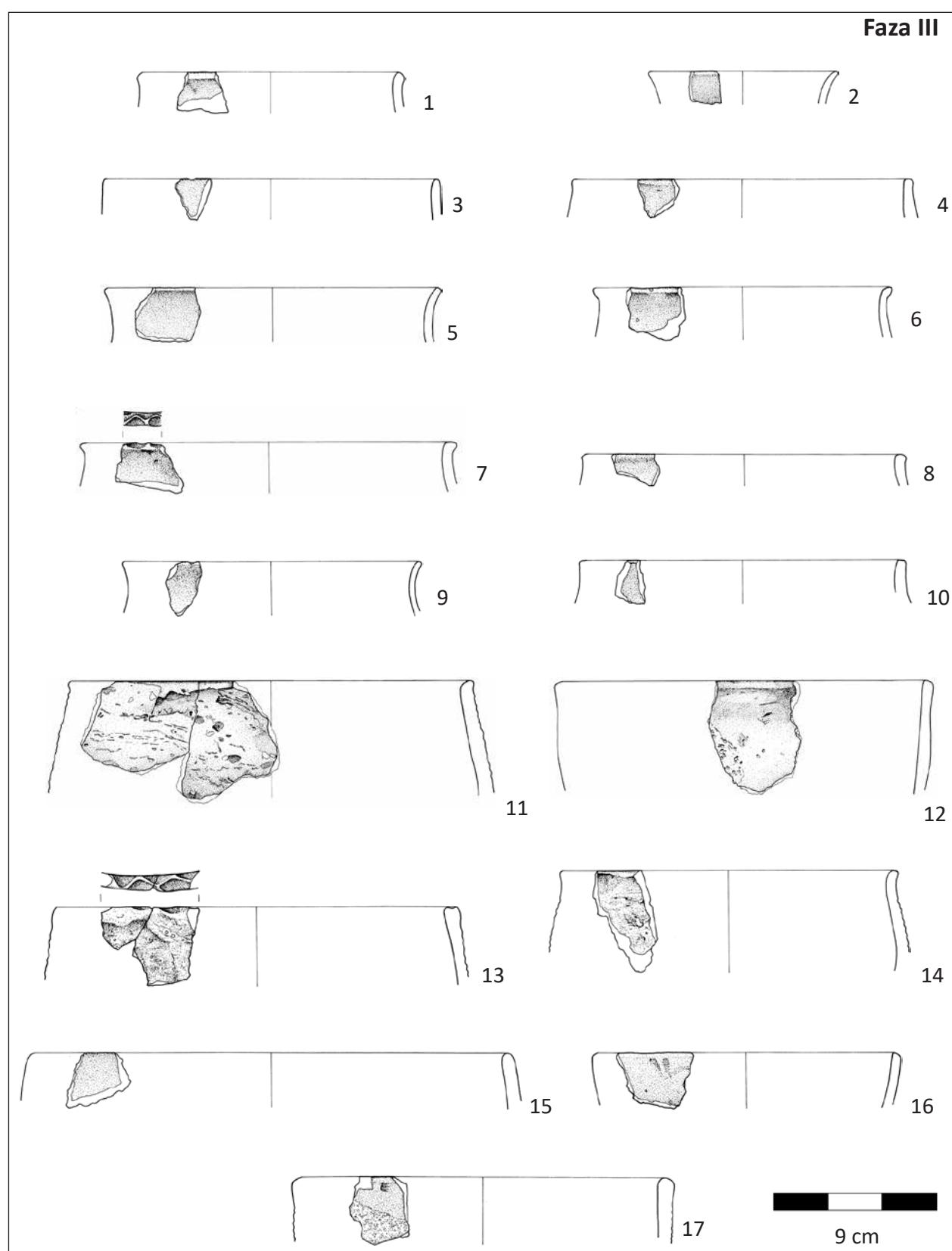
Tablica 6. Ceramika z nawarstwień Fazy III grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

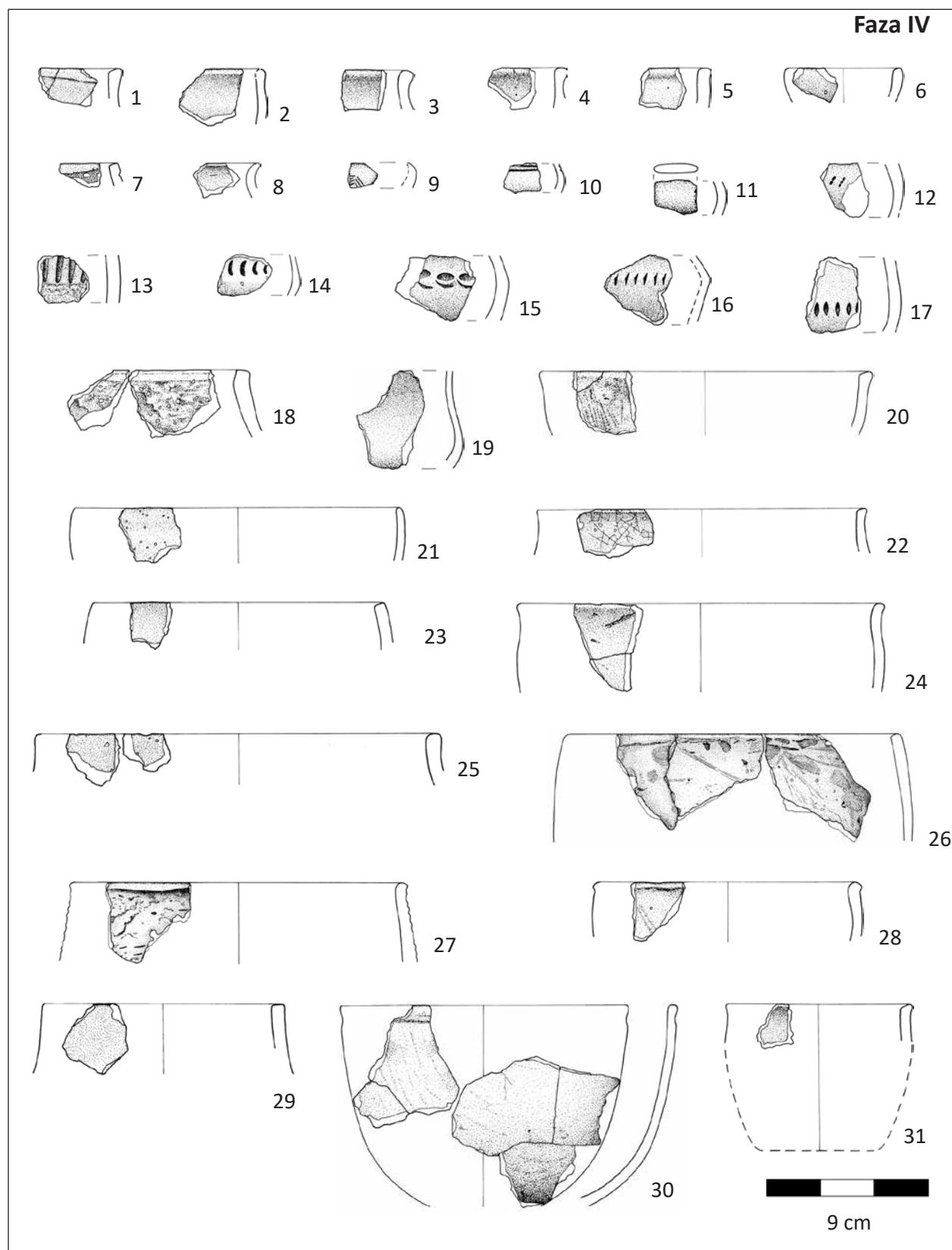
Tablica 7. Ceramika z nawarstwień Fazy III grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

Tablica 8. Ceramika z nawarstwień Fazy III grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

Tablica 9. Ceramika z nawarstwień Fazy III grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

Tablica 10. Ceramika z nawarstwień Fazy IV grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. A. Kucharska-Wach)

gm. Ryn, pow. giżycki⁶. Podobną formę prezentuje także materiał ceramiczny znaleziony na stanowiskach kultury lużyckiej w innych regionach kraju, np. w Siniarzewie, gm. Zakrzewo, pow. aleksandrowski na Kujawach⁷.

Naczynia o powierzchni chropowaconej

Naczynia masywne, przeważnie grubościennie o powierzchni chropowaconej, częściej z wyraźnymi i mocnymi zgrubieniami gliny, przeważają w zestawie naczyń powleczych rozrzedzoną glinką. Warstwa chropowacząca nakładana była poniżej szyjki lub od załomu brzuśca (tabl. 2:7–8; 3:7–8; 4:12; 5:3, 10). Najczęściej chropowacenie pokrywało całą powierzchnię naczynia od brzegu wylewu (tabl. 1:6; 3:9; 4:20–21; 6:15; 7:6, 13; 8:3, 8, 11–12, 19; 9:13; 10:18). Średnice tych naczyń zawierają się między 16 a 30 cm, a głównie są to średniej wielkości naczynia o średnicy ok. 18–20 cm. Naczynia o powierzchni chropowaconej mają formę lekko baniastych garnków o wydzielających się, najczęściej pogrubionych brzegach (tabl. 3:7–8; 4:20; 5:24) lub są esowate o lekko wychylonych brzegach (tabl. 9:14). Występują także formy z zachylonym lub prostym obłyim brzegiem (tabl. 4:12, 20–21; 6:17; 7:13; 8:19). Garnki o chropowaconej powierzchni mają barwę jasną rudo-żółtą w kilku odcieniach (5YR 5/8, 6/4), rzadko ze śladami okopcenia. Od wewnętrz ich ścianki są równe, gładkie, a najczęściej silnie wygładzone, barwy czarnej, szarej, szaro-brązowej, lub kremowej i rudej. Obmazywanie powierzchni rozrzedzoną glinką z ziarnami przebiegało różnokierunkowo, niekiedy pozostawiając smugi ukośnie (tabl. 2:24; 3:7) lub poziome (3:8; 4:20; 7:13; 8:3, 11). Grubość warstwy glinki chropowaczącej jest zróżnicowana: cienka z drobnymi zmarszczkami gliny, ale niekiedy zaobserwować można warstwę grubą na kilka mm. Tworzyła ona wysokie bruzdy na powierzchni grubościennych dużych naczyń. Masa ceramiczna garnków chropowaczych zawierała zawsze domieszkę ziaren o zróżnicowanej granulacji ze sporą liczbą ziaren barwy różowej i czerwonej oraz miki. W wyniku wypału w niezbyt wysokiej temperaturze przelemany są dwu- lub trójbarwne.

Naczynia o powierzchni chropowaconej z grodziska w Tątlawkach, st. 2 mają dość liczne analogie na stanowiskach w zachodniej części zasięgu kultury kurhanów zachodniobałtyjskich z wcześniejszej epoki zelaza. Dla przykładu można wymienić takie stanowiska, jak: Stary Dzierzgoń, st. 1, pow. sztumski⁸, Kitki, st. 1 – „Żal”, gm. Dzierzgowo, pow. mławski, Gródki,

st. 7, gm. Płośnica, pow. działdowski⁹ czy Gronowo Górne, st. 3, gm. Elbląg, pow. elbląski¹⁰.

Ucha

Zachowane w szczątkowej formie jedynie środkowe partie uch nie dają podstaw do odtworzenia ich kształtu i sposobu przymocowania do naczyń. Są to formy szerokie (2,6–3,5 cm), z lekkim przegięciem (tabl. 2:15; 4:5, 9) lub płaskie (grubości ok. 0,5 cm), bez wgłębień i profilowań (tabl. 4:6–8, 10; 10:11), o powierzchni równej, gładkiej, matowej, barwy jasnobrązowej lub jasnoceglasto-rudej. Jedynie jedno ucho owalnego kształtu, szerokości ok. 2 cm, ma zachowany wyraźnie wystający czop średnicy ok. 1 cm (tabl. 4:14), służący do zamocowania w ściance naczynia. Inny fragment ucha ma zachowaną końcówkę, świadczącą o przyklejaniu do powierzchni ścianki naczynia (tabl. 4:16). Większość znalezionych uch pochodzi z nawarstwień Fazy III. Proporcje uch wykazują dużą szerokość w stosunku do niewielkiej grubości. Wydaje się, że takie kształty uch przypisać można np. czerpakom lub wazonom. Podobne ucha spotykamy np. w kurhanie kultury kurhanów zachodniobałtyjskich nr 219 w miejscowości Gródki, st. 7, gm. Płośnica, pow. działdowski¹¹.

Naczynia sitowate

W warstwie 46 z Fazy II A znaleziono dwa fragmenty naczynia sitowatego. Fragment z wylewem i brzusiekiem, łączącym się ze sobą, pochodzi z naczynia o średnicy 6 cm, o wąskim owalnym brzegu. Ma ono kształt podobny do tzw. lejków z otworkami (tabl. 3:21). Jest to grubościenne naczynie o baniastym, gładkim, jasnobrązowym brzuścu, z nieregularnie przebiegającymi nakluciami nie zawsze przewierconymi na wylot. Od wewnętrznej strony także widoczne są nierówności i zmarszczenia gliny. Inny fragment mocno wysklepionego brzuśca naczynia sitowatego znaleziono w warstwie 3 z Fazy III (tabl. 5:36). Grubość ścianki tego naczynia wynosiła 0,7–0,9 cm. Kanaliki są proste, równe, wąskie, o średnicy 0,2 cm. Gładka zewnętrzna powierzchnia naczynia ma barwę jasnoceglastą (5YR 5/8). Ścianka od wewnętrz jest nierówna, a wokół otworków występują regularne, mocno wystające zmarszczenia gliny w postaci wałeczków. Analiza zawartości kwasów tłuszczyowych w tym fragmencie wykazała jego kontakt zarówno z pokarmami mlecznymi, jak i z roślinnymi¹². Naczynia sitowate występują na stanowiskach w różnych okresach chronologicznych i nie są zabytkami datującymi.

⁶ Ł. Okulicz 1970: tabl. 26:29, 33; 27:22; J. Okulicz 1973: ryc. 114:b.

⁷ Ignaczak 2002: ryc. 50:6.

⁸ Gazda et al. 2013: ryc. 28:g, h.

⁹ Ł. Okulicz 1979: tabl. 2:9–10, 14; 2:9–10, 27.

¹⁰ Stasielowicz 2009: tabl. 1:b-d.

¹¹ Ł. Okulicz 1970: tabl. 2:33.

¹² Kałużna-Czaplińska et al. 2016.

Naczynia sitowate, często spotykane na stanowiskach osadniczych, są rozmaicie interpretowane. Licznie występujące fragmenty podobnych naczyń z otworkami w Chłapowie, gm. Dominowo, pow. średzki¹³ skłoniły autorów badań do podjęcia eksperymentu w celu ustalenia funkcji i przydatności w gospodarstwie tego typu naczyn¹⁴, powszechnie uważanych za cedzidła używane przy wyrobie sera. Na podstawie znalezionych na stanowisku w Starosiedlu, gm. Gubin, woj. lubuskie różnorodnych fragmentów pochodzących z naczyń z otworami, wydaje się, że naczynia sitowate mogły przybierać różne kształty i wielkości w zależności od potrzeb użytkownika w danym momencie¹⁵. Różne rodzaje zrekonstruowanych naczyń sitowatych prezentuje A. Sosnowska z miejscowości Mołtajny, st. 1, gm. Barciany, pow. kętrzyński¹⁶. Bogaty zestaw różnego rodzaju naczyń sitowatych zebralę M. Mogielnicka-Urban i J. Urban przedstawiając zarówno różnice w nazewnictwie naczyń z otworami, jak i występujące różnorodne formy naczyń sitowatych¹⁷.

Ornamenty

Częstym motywem ornamentacyjnym naczyń o gładkich powierzchniach z Tątławek, st. 2 są głębokie, wąskie nacięcia w układzie pionowym lub poziomym (tabl. 1:5; 5:41–43; 6:1; 10:14, 16–17). Charakterystyczny jest także ornament w postaci wyraźnych owalnych i leżkowatych wgłębień palcowych, ułożonych w pasmach pionowych, poziomych, a także rozrzuconych luźno na wygładzonych powierzchniach, często na poziomie największej wydętości brzuśca (tabl. 2:11, 14; 4:15; 5:32, 37–38, 43; 10:15). Występują też motywy rytych żłobień poziomych i ukośnych na naczyniach czarnych, wyściecone lub wypolerowanych (tabl. 2:10; 4:18; 5:34–35; 10:9–10), czy dużych podłużnych odcisków (tabl. 5:40; 10:13) lub drobnych, kwadratowych odcisków ułożonych w ukośnych pasmach (tabl. 10:12). Tego rodzaju ornamenty nacinane czy odciskane widoczne są na naczyniach o powierzchni gładkiej, wyściecone brązowej i jasnej beżowej. Umiejscowione są one na szyjce, brzuścu i niekiedy w miejscu załomu brzuśca naczynia. Delikatne, wąskie żłobki ryte równolegle w stosunku do siebie ozdabiają naczynia o powierzchni czarnej wypolerowanej i wyściecone. Na powierzchniach gładkich brzuśców mocno pękatych naczyń obserwujemy wzór rytych wąskich żłobień przebiegających i przecinających się w różnych kierunkach. Podobne żłobienia są widoczne na powierzchniach naczyń z osiedla obronnego w Jeziorku, gm. Ryn, pow. gi-

życki¹⁸. Analogiczną ornamentykę znajdujemy na ceramice ze stanowiska w Romejkach, gm. Ełk, pow. ełcki¹⁹, a także np. w Marcinowej Woli Kolonii, st. 12, czy Paprotkach Kolonii st. 11, 12 i 15, gm. Miłki, pow. giżycki²⁰. Niektóre głębokie nacięcia są analogiczne do okazu z Kretowin, gm. Morąg, pow. ostródzki²¹. Ponadto, jeden większy okaz szerokootworowej misy oraz mały fragment innego egzemplarza o powierzchni wypolerowanej, mają wysokie, plastyczne guzy umiejscowione na brzegu (tabl. 2:13; 3:11). Na brzuszcach naczyń chropowaconych znajdujemy naklejane listwy plastyczne, w przekroju trójkątne, obłe gładkie lub szerokie, ovalne, ozdobiane wgłębienniami palcowymi (tabl. 2:12, 20–23). Elementem ozdobnym tego typu naczyń chropowaconych są także wylewy z tzw. zaszczypywaniem na brzegu wylewu. Powstałe w ten sposób wgłębienia przybierają różne kształty ovalne lub trójkątne (tabl. 1:1; 4:11–13; 9:7, 13).

Formy naczyń z Tątławek, st. 2 oraz zestaw ornamentyki wskazują na korzenie w formach naczyń kultury lużyckiej, zwłaszcza jeśli chodzi o naczynia chropowacone z listwami plastycznymi, a też inne formy garnków o powierzchni gładkiej, jak np. dzbanuszki i misy. Podobny zestaw form naczyń, nie tylko chropowaconych z wydzielającym się wylewem, ale także naczyń wygładzanych z długą szyjką: dzbanków i dzbanuszków oraz naczyń wazonowych, czy małych, cienkościennych naczyń z mocno wysklepioną, silnie baniastą dolną częścią, spotykamy na stanowiskach w Kitkach, st. 1 – „Żał”, Gródkach, st. 7 – „Brzezinka”, czy w Stare Łączyno, gm. Dzierzgowo, pow. mławski²². Natomiast formy mis wydają się podobne do pochodzących ze stanowiska w Kitkach, st. 2 – „Zielona Góra”²³. Analogiczną do pochodzącej z Tątławek, st. 2 misę z guzami znaleziono na stanowisku w Siniarzewie, st. 1, gdzie datowana jest na IV fazę kultury lużyckiej²⁴.

Zabytki wydzielone

Na stanowisku 2 w Tątławkach poza ceramiką znaleziono narzędzia krzemienne, dwa niewielkie fragmenty skorodowanych bliżej nieokreślonych przedmiotów z żelaza, być może gwoździ z warstwy 50 (z nasypu jednego z wałów) oraz dużą osełką i okrągły rozcieracz kamienny z warstwy 3, a także przedmiot z gliny, prawdopodobnie ciężarek/przęslik. Ten gliniany przedmiot jest prawdopodobnie nie do końca dopracowanym przęslikiem (tabl. 11:1). Wykonywanie otworu jest w jego przypadku doprowadzone

¹³ Wrzesiński 1994: tabl. 7.

¹⁴ Wrzesiński 1994: 195–198.

¹⁵ Kobylińska 2014a: 286–288, tabl. 8.113:7–15.

¹⁶ Sosnowska 1992: ryc. 8.

¹⁷ Mogielnicka-Urban i Urban 2013.

¹⁸ Ł. Okulicz 1970: tabl. 28:17, 21; J. Okulicz 1973: ryc. 113j.

¹⁹ Ł. Okulicz 1970: tabl. 20:5, 7–8, 10–11.

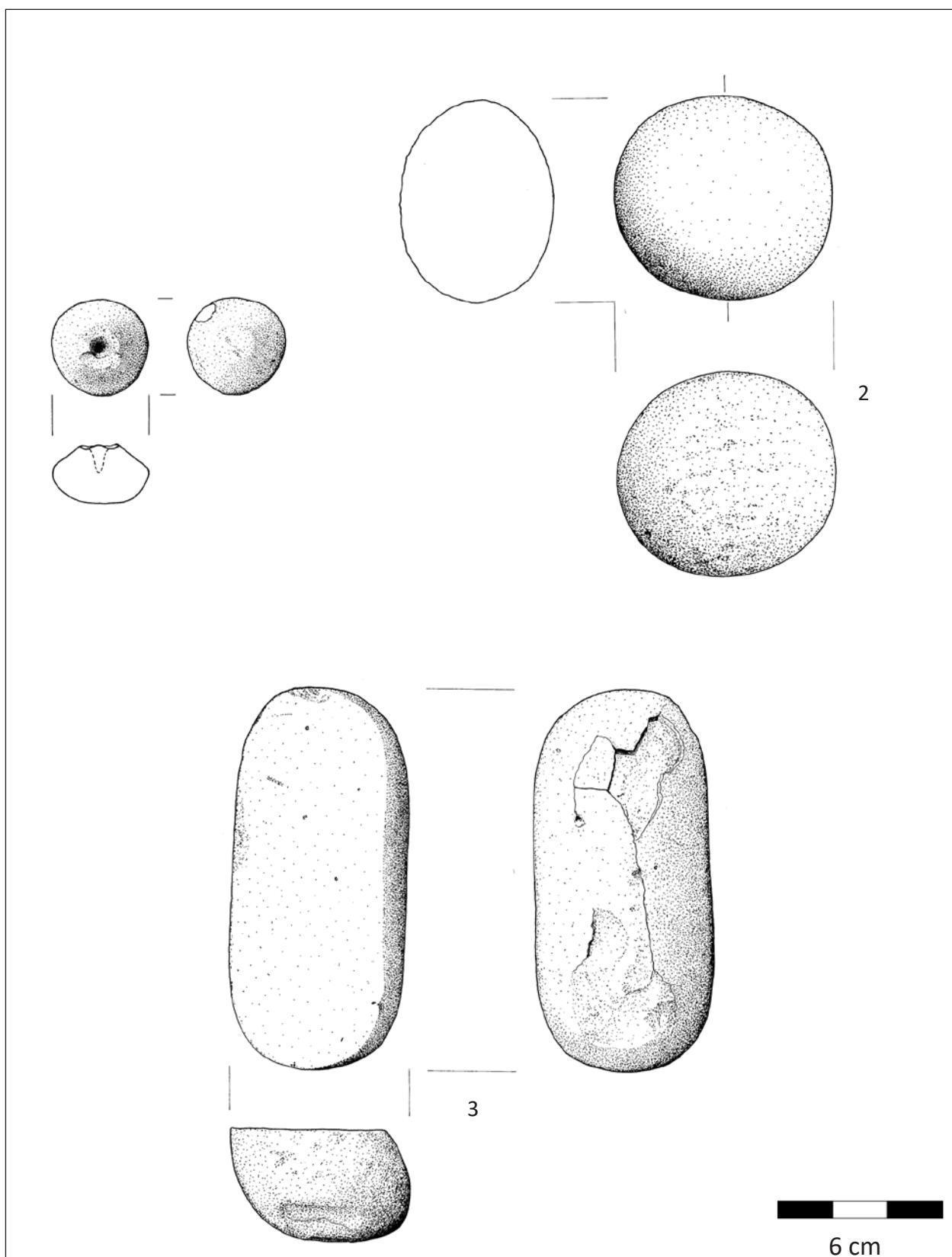
²⁰ Karczewski 2001: tabl. 26, 28.

²¹ Ł. Okulicz 1970: tabl. 26:34.

²² Ł. Okulicz 1970: tabl. 1–3.

²³ Ł. Okulicz 1970, tabl. 7:5–9, 11.

²⁴ Ignaczak 2002: ryc. 42:8.

Tablica 11. Zabytki wydzielone z grodziska w Tątławkach, st. 2 (rys. D. Wach)

Tątławki, st. 2

Ryc. 22. Kamień żarnowy z grodziska w Tątławkach, st. 2
(fot. J. Wysocki, oprac. W. Kobylińska-Bunsch)

Ryc. 23. Fragment kamienia żarnowego z grodziska
w Tątławkach, st. 2 (fot. Z. Kobyliński)

Ryc. 24. Fragment kamienia żarnowego z grodziska
w Tątławkach, st. 2 (fot. Z. Kobyliński)

jedynie do połowy wysokości przedmiotu, przy czym wystąpiły istotne uszkodzenia i ubytki powierzchni. Domniemany przesłik ma dość regularny, okrągły kształt, podobny do tego rodzaju typowych przeslików z wczesnej epoki żelaza²⁵, lekko dwustożkowaty o obłych brzegach. Od strony bez otworu powierzchnia jest wypłaszczone. Przedmiot ma barwę czerwonawobrązową (5YR 5/3) i miejscami nierówną, ale dość gładką powierzchnię. Wymiary przedmiotu wynoszą: średnica obwodu – 3,4 cm, wysokość – 2,2 cm, a średnica wewnętrzna niedopracowanego otworka – 0,6 cm. Waga przedmiotu wynosi 21,52 g. Niedopracowanie przedmiotu nastąpiło zapewne w wyniku niewłaściwego umieszczenia zbyt krótkiej kości lub patyka, który po wypaleniu miał stworzyć otwór wewnętrzny, bądź wskutek błędnego umieszczenia przedmiotu, dla wykonania przelotu wewnątrz przeslika. Próby nawiercienia nie powiodły się, a złe wykonany przedmiot porzucono.

Kamienny rozcieracz (tabl. 11:2) jest bardzo lekko spłaszczony z dwóch stron, co w przekroju nadaje mu jajowaty kształt. Generalnie ma prawie idealnie okrągły kształt o średnicy ok. 8 cm. Część pracująca jest mocno wygładzona, lecz matowa, a druga lekko szorstkawa. Analogiczne przykłady rozcieraczy można spotkać na wielu stanowiskach z różnych epok, także z wczesnej epoki żelaza z różnych regionów, np. z Wielkopolski²⁶, czy Pomorza²⁷.

Osełka (tabl. 11:3) wykonana jest z bryły piaskowca przeciętej na pół, o równych brzegach. Powierzchnia płaska jest równa, bardzo starannie wygładzona, wypolerowana wskutek użytkowania. Długość całkowita tego przedmiotu wynosi 13,5 cm, szerokość ok. 5,5 cm, zaś grubość 3,5 cm.

Wypełnisku fos grodziska znaleziono trzy kamienie żarnowe (ryc. 22–24), jeden zachowany w całości o wym. ok. 60 x 70 cm części użytkowej i maksymalnej grubości ok. 35 cm, i dwa uszkodzone.

SZCZĄTKI ROŚLINNE

MARIA LITYŃSKA-ZAJĄC
I MAGDALENA MOSKAL-DEL HOYO

Ze stanowiska 2 w Tątławках pobrano 14 prób do badań archeobotanicznych. W analizowanych materiałach zachowało się 458 spalonych szczątków, takich jak owoce, nasiona i węgle drzewne oraz 14 cm³ rozkruszonych ziarniaków zbóż *Cerealia* indet. Oznaczono ponadto liczne (196 okazów) sklerocja grzyba czarniaka właściwego *Cenococcum geophilinum* (tab. 5). W jednej próbie wystąpiły pojedyncze szczątki niespalone stanowiące zapewne zanieczyszczenie

dzisiejsze²⁸. Cztery szlamowane próby nie zawierały żadnego materiału roślinnego.

Wśród zbóż oznaczonych wystąpił jeden ziarniak jęczmienia zwyczajnego *Hordeum vulgare*. Z roślin zielnych dzikich odnotowano nasiona komosy białej *Chenopodium album* i bliżej nieoznaczonego przedstawiciela rodziny bobowatych Fabaceae indet. oraz ziarniak wiechlinowatych (syn. traw) Poaceae indet. Na podstawie szczątków drzew i krzewów wyróżniono 15 taksonów, w tym pięć oznaczonych do poziomu gatunku (grab zwyczajny *Carpinus betulus*, leszczyna pospolita *Corylus avellana*, buk zwyczajny *Fagus sylvatica*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior* i sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*), osiem oznaczonych do poziomu rodzaju (olsza *Alnus* sp., brzoza *Betula* sp., topola *Populus* sp., dąb *Quercus* sp., wierzba *Salix* sp. i lipa *Tilia* sp. oraz oznaczona na podstawie nasiona jabłoń *malus* sp.) oraz dwa oznaczone do poziomu do rodziny (brzozowatych Betulaceae indet. i jabłkowatych maloideae indet.). Kilkadziesiąt okazów spalonego drewna oznaczono jako topola lub wierzba *Populus* sp. vel *Salix* sp. Wśród węgli drzewnych dominowały resztki dębu, przy wysokim udziale resztek sosny zwyczajnej. W badanym materiale zachowały się także okazy reprezentujące bliżej nieokreślone drzewa lub krzewy z grupy liściastych. Nieoznaczone pozostały fragmenty drewna, kory i spalone, mocno zniszczone okazy o nieokreślonym typie.

CHRONOLOGIA STANOWISKA

URSZULA KOBYLIŃSKA, RAFAŁ SOLECKI
I JACEK WYSOCKI

Datowanie stanowiska możliwe jest na podstawie analizy materiału ceramicznego, która w świetle analogii z innych stanowisk pozwala ustalić chronologię na około IV–III wiek p.n.e. Ustalenie chronologii absolutnej stanowiska możliwe jest także na podstawie datowania radiowęglowego. Datowaniu poddano fragment węgla drzewnego z warstwy 46, będącej poziomem użytkowym wydzielonym w obrębie Fosy I, z której to warstwy pozyskano także liczny zbiór fragmentów ceramiki. Datowanie po kalibracji dało przedział lat 399–209 p.n.e. z prawdopodobieństwem 95,4%²⁹.

Wykonano także analizę termoluminescencyjną dla fragmentu ceramiki znalezionej w warstwie 66, wypełniającej przestrzeń pomiędzy kamieniami bruku 67 w obrębie zagłębia przywałowego. Analiza ta dała przedział lat 300–20 p.n.e.³⁰. W kontekście analizy form i zdobnictwa fragmentów ceramiki z tego obiektu bardziej prawdopodobny wydaje się starszy horyzont tego przedziału, a więc około III wieku p.n.e. Podobne formy naczyń znane są z grodziska

²⁵ J. Okulicz 1973: ryc. 117;j; 144:h.

²⁶ Kostrzewska 1953: ryc. 1–2.

²⁷ Piotrowska 2013: tabl. 92.

²⁸ Opis metody badań: Lityńska-Zając i Moskal-del Hoyo 2016.

²⁹ Kobyliński 2016: 107.

³⁰ Kobyliński 2016: 107.

Tabela 5. Spalone i niespalone szczątki roślinne ze stanowiska z wczesnej epoki żelaza w Tątławkach, st. 2, gm. Morąg. Objasnienia: typ szczątku: z - ziarniak, o - owoc, n - nasiono, d - drewno, ko - kora, sc - sklerocja, ? - nieokreślony (oprac. M. Lityńska-Zajac i M. Moskal-del Hoyo)

Nazwa taksonu	Numer jednostki stratygraficznej	Humus pierwotny	Faza I				Faza II A					Faza V	Suma
			41	46	40	40	45	61	70	72	72	14	
	typ szczątku	szczątki spalone											
<i>Hordeum vulgare</i>	z											1	1
<i>Cerealia indet.</i>	z	5			35, 14 cm ³	26		1					67, 14 cm ³
<i>Chenopodium album</i>	n				1								1
Fabaceae indet.	n											1	1
Poaceae indet.	z					1							1
<i>Carpinus betulus</i>	d		2						5	6			13
<i>Corylus avellana</i>	d		1						1	2	2		6
<i>Fagus sylvatica</i>	d										32		32
<i>Fraxinus excelsior</i>	d						3		3				6
<i>Pinus sylvestris</i>	d	1		1	12	20	6	3	3	5			51
<i>Acer sp.</i>	d					1		1	3	5			10
<i>Alnus sp.</i>	d							1					1
<i>Betula sp.</i>	d		5			1		7	2	3	1		19
<i>Malus sp.</i>	n	1											1
<i>Populus sp.</i>	d				1								1
<i>Populus sp. vel Salix sp.</i>	d	6			17	6		3			2		34
<i>Quercus sp.</i>	d		30		6	6		20	14	34	1		111
<i>Salix sp.</i>	d		2										2
<i>Tilia sp.</i>	d					1							1
Betulaceae indet.	d										1		1
Maloideae indet.	d				1			1		1			3
liściaste	d	1				3		1	2		2		9
nieoznaczony	?		4	2	7	48		5					66
nieoznaczony	d	2			2	4	6	2	2				16
nieoznaczony	ko		2										2
Suma		16	46	5	84, 14 cm ³	119	8	48	30	60	42		458, 14 cm ³
<i>Cenococcum geophilinum</i>	sc		14		35		12	4				131	196
szczątki niespalone													
<i>Carpinus betulus</i>	o										1		1
<i>Rubus sp.</i>	n										2		2
nieoznaczony	o										1		1
Suma											4		4

w Łęczach i z pobliskich Kretowin i datowane są na około V-III wiek p.n.e.³¹, można więc je łączyć z Fazą II rozwoju kultury kurhanów zachodniobałtyjskich wg Łukulicza³².

DZIEJE GRODZISKA W TĄTŁAWKACH, ST. 2

RAFAŁ SOLECKI I JACEK WYSOCKI

System umocnień okalających wyniesienie, na którym znajduje się grodzisko, powstał z całą pewnością przez usypanie wałów z materiału wybranego z fos. W obrębie wału okalającego majdan odkryto

resztki konstrukcji kamiennej wzmacniającej jego podstawę. Część kamieni o zróżnicowanych wielkościach, odkrytych w obrębie zagłębienia przywałowego oraz na majdanie, może pochodzić także ze zniszczonego jądra wału otaczającego majdan. Na wale okalającym majdan zidentyfikowano jedenaście dołów posłupowych, sugerujących istnienie tam drewnianej konstrukcji obronnej. Na obecnym etapie badań nie sposób jednak odpowiedzieć jednoznacznie, jaka była jej forma. Może to być liniowa palisada ze śladami młodszych napraw, mogą to być dwie linie palisad oddalone od siebie o około 1,5 m i funkcjonujące jedna po drugiej, mogą to być dwie równoległe linie palisad z ziemnym lub ziemno-kamiennym wypełniskiem, ale także może to być ślad po limowej palisadzie i po młodszej konstrukcji drewnianej o nieokreślonej funkcji. Na pozostałych wałach brak jest śladów konstrukcji drewnianych, ale trzeba zaznaczyć, że wały

³¹ Antoniewicz 1964: 130–133, 139–142; J. Okulicz 1973: ryc. 124;

³² Ł. Okulicz 1970: 102–103.

te są niemal całkowicie zerodowane i ślady po dołach posłupowych mogły się nie zachować.

Na obszarze majdanu ślady osadnictwa zachowały się jedynie w obrębie obiektów zagłębianych – dołu 44, prawdopodobnie o funkcjach zasobowych, który znajdował się w obrębie bruku 4 oraz w zagłębiu przywałowym, gdzie także natrafiono na bruk kamienny 67. Nie zachował się poziom użytkowy, który uległ częściowo erozji, a częściowo został przemieszany przez porastającą majdan roślinność. Stąd dość liczne fragmenty ceramiki znajdywane były już w obrębie humusu na obszarze majdanu. Natrafiono tu także, wśród kamieni zalegających w humusie, na niewielki fragment kamiennego żarna nieckowego.

Znamienne jest, że materiał ceramiczny znaleziono nie tylko na obszarze majdanu i zagłębia przywałowego, ale także bardzo licznie w obrębie Fosy I i II. Natomiast na południe od Wału II ceramika występuje już tylko sporadycznie. Może to oznaczać, że grodzisko było użytkowane przez dłuższy czas i prawdopodobnie w okresie habitacji powiększono jego rozmiar poprzez zasiedlenie starszych wałów i fos (Wał majdanu i Wał I oraz Fosa I i Fosa II) i wybudowanie nowych (Wał II i Wał III oraz Fosa III i Fosa IV). Możliwe jest także, że po zakończeniu użytkowania grodu, jego górna część została w znacznym stopniu zniszczona, w wyniku czego część kamieni z konstrukcji wału znalazła się na majdanie i na stoku zewnętrznym, a materiał ceramiczny z majdanu został także przemieszczony na stoki grodziska i w efekcie znalazł się w fosach. Wskazywać na to mogą także znalezione na stokach grodziska fragmenty żaren, a nawet jedno zachowane w całości, odkryte w Fosie II. Stwierdzenia te na obecnym etapie badań muszą jednak pozostać hipotezami, gdyż daleko posunięta erozja badanego stoku grodziska spowodowała zerwanie bezpośrednich relacji stratygraficznych pomiędzy jednostkami tworzącym poziomy użytkowe w obrębie kolejnych wałów i fos.

Poza pierścieniem wału otaczającym majdan, który został zbudowany w sposób „klasyczny” przez założenie pierścienia fortyfikacji na krawędzi *plateau* i umocnienie go konstrukcjami kamiennymi i drewianymi oraz nasypanie ziemi z zagłębia przy-

wałowego i być może częściowo także dostarczonej z zewnątrz, pozostałe wały zostały wykonane przez podcięcie stoku wzgórza, na którym znajdował się gród i wybranie ziemi z części stoku. Wyjątkiem jest najniższa fosa, która jest wykopanym rowem zewnętrznym, okalającym cały system umocnień. Opisana wyżej technika budowy wałów na stoku wzniesienia powoduje, że tworząc przedpiersie wału tworzony jest jednocześnie okop, mogący dać ochronę obrońcom, oczywiście przy odpowiedniej stromiznie kształtuowanego zbocza. System tak ukształtowanych wałów otaczał wzgórze z grodem kilkoma pierścieniami umocnień, jak się wydaje na podstawie obrazów ALS, dookolnych. Nie można jednakże wykluczyć, że system ten nie tworzył kilku pierścieni lecz spiralę, która prowadziła na szczyt drogą w zagłębiu, biegącą pod osłoną wału ziemnego. W ten sposób przed dotarciem do celu, konieczne było kilkakrotne obejście grodu. Niestety w trakcie dotychczasowych badań nie odkryto bramy do grodu ani śladów drogi do obiektu. Zakładając, że gród miał charakter zwykłej osady obronnej, dostęp do niego powinien być niezbyt skomplikowany. Był może drogi i bramy należące szukać w takim przypadku od strony północnej, gdzie stok wyniesienia jest stosunkowo najlagodniejszy i łączy się z pozostałą częścią wysoczyzny przez dolinę strumienia. Jednakże warto zwrócić uwagę na fakt, że obiekt ten znajduje się w terenie nieprzyjaznym dla osadnictwa (wyniesienia i obniżenia, nawet wspólnie wypełnione mokradłami i trzęsawiskami, trudnymi do przebycia), co sugeruje charakter uroczyska, a zatem być może ta ufortyfikowana góra nie pełniła typowych funkcji osadniczych lecz była obiektem związanym z obrębami religijnymi, a wówczas skomplikowana droga dotarcia na szczyt miałyby uzasadnienie jako droga procesyjna. Sakralny charakter obiektu mogłoby uzasadniać także jego zniszczenie po okresie użytkowania (między innymi rozwleczenie do fos przedmiotów ruchomych – ceramiki i żaren), gdyż trudno uzasadnić obserwowane zniszczenia górnego wału i przemieszczenia materiału ruchomego jedynie erozją powierzchniową i nowożytnymi pracami ziemnymi związanymi z uprawami leśnymi.

WYKAZ CYTOWANEJ LITERATURY

- Abramek B.
1995. Grodzisko średniowieczne w Widoradzu pod Rudą koło Wielunia, st. 1. Wstępne podsumowanie wyników. *Sieradzki Rocznik Muzealny* 10: 103–119.
2007. Militaria z grodziska średniowiecznego w Widoradzu pod Rudą koło Wielunia. *Archaeologia Historica Polona* 17: *Studia z dziejów wojskowości, budownictwa, kultury*, 95–111. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika.
- Achremczyk, S.
2006. Susz polityczne dzieje miasta, [w:] J. Cygański (red.), *Susz. Z dziejów miasta i okolic*, 33–40. Olsztyn: Muzeum Warmii i Mazur.
- Acsádi, G. i J. Nemeskéri
1970. *History of human life span and mortality*. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- Andel, K.
1959. Pekáče a pece z doby hradištej v Zemplíne. *Študijné Zvesti AÚSAV* 3: 115–129.
- Affelski, J. i Z. Dłubakowski
2011. Badania archeologiczne na wielokulturowej osadzie w Legardzie, stanowisko 1 (AZP 52–52/1), gm. Gostynin, woj. mazowieckie, w latach 2005–206, [w:] *Raport 2005–2006*, 487–495.
- Andrzejewska, A.
1997. Jeszcze o tzw. ceramice husyckiej z terenu Kujaw na przykładzie znalezisk ze Zgławiczkami, woj. włocławskie. *Archaeologia Historica Polona* 5: 175–185.
- Ansorge, J.
2000. Mittelalterliche Kalkbrennerei in Vorpommern, [w:] U. Müller (red.), *Handwerk, Stadt, Hanse. Ergebnisse der Archäologie zum mittelalterlichen Handwerk im südlichen Ostseeraum*, 131–144. Frankfurt: Peter Lang.
- Antoniewicz J.
1949. Rezerwat: grodzisko w Świecie. Maszynopis w Archiwum Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.
1950. Z zagadnień ochrony zabytków wczesnośredniowiecznego budownictwa obronnego na Warmii i Mazurach. *Sprawozdania Państwowego Muzeum Archeologicznego* 3: 51–77.
1954. Zagadnienie wczesnożelaznych osiedli obronnych na wschód od dolnej Wisły i w dorzeczu rzeki Pregoły. *Wiadomości Archeologiczne* 20: 327–368.
1964. Osiedla obronne okresu wczesnożelaznego w Prusach. *Świątowit* 25: 5–211.
- Antoniewicz, W. i Z. Wartołowska
1964. *Mapa grodzisk w Polsce*. Wrocław: Ossolineum.
- Auch, M., M. Bogucki i M. Trzeciecki
2012. Osadnictwo średniowieczne i nowożytnie na stanowisku Janów Pomorski 1, [w:] M. Bogucki i B. Jurkiewicz (red.), *Janów Pomorski, stan. 1. Wyniki ratowa-*niczych badań archeologicznych w latach 2007–2008, 1:2, 233–295. *Studia nad Truso 1*. Elbląg: Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Elblągu.
- Barnycz-Gupieniec, R.
1959. *Naczynia drewniane z Gdańska w XXIII wieku*. Acta Archaeologica Universitatis Lodzienensis 8. Łódź: Ossolineum.
- Baron, J. i P. Rzeźnik
1999. Wczesnośredniowieczny budynek z tzw. korytarzykiem wejściowym z osady w Obiszowie na Wzgórzach Dalkowskich. *Śląskie Sprawozdania Archeologiczne* 41: 269–280.
- Bass, W.M.
1995. *Human osteology: a laboratory and field manual*. Springfield: Missouri Archeological Society.
- Behla, A.
1888. *Die vorgeschichtlichen Rundwälle im östlichen Deutschland*. Berlin: A. Asher.
- Beranová, M.
1979. Diskuse o tzv. pražnicích. *Archeologické rozhledy* 31 (1): 101–104.
- Bezzenberger, A.
1900. Hügelgrab bei Gr. Hanswalde, Kr. Mohrungen. *Sitzungsberichte der Altertumsgesellschaft Prussia* 21: 88–90.
- Bieńkowska, K.
2005. Cmentarzysko wczesnośredniowieczne w Surażu, woj. podlaskie. *Podlaskie Zeszyty Archeologiczne* 1: 121–166.
- Bieńkowska, K. i N. Pachobut
2006. *Dziedzictwo archeologiczne Podlasia i Grodzieńszczyzny*. Białystok: Muzeum Podlaskie w Białymostku.
- Biermann, F. (red.)
2001. *Peningsberg. Untersuchungen zu der slawischen Burg bei Mittenwalde und zum Siedlungswesen des 7./8. Jahrhunderts am Teltow und im Berliner Raum*. Beiträge zur Ur- und Frühgeschichte Mitteleuropas 26. Weissbach: Beier and Beran.
- Biermann, F., C. Herrmann i A. Koperkiewicz
2016. Alt Wartenburg / Barczewko na Warmii. Początki miasta średniowiecznego i jego fortyfikacje, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 49–70. Archaeologica Hereditas 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Błędowski, P., W. Chudziak i M. Weinkauf
2007. Wczesnośredniowieczna osada podgrodowa i cmentarzysko szkieletowe w Kałdusie, gm. Chełmno, stanowisko 2 (badania w latach 2004–2005), [w:] XV Sesja Pomorza Znawcza, 249–261. Elbląg: Muzeum Archeologiczno-Historyczne.
- Błoński, M.
2000. Średniowieczne ostrogi z grodziska na Zawodziu w Kaliszu. *Archeologia Polski* 45: 53–91.

Wykaz cytowanej literatury

- Boetticher, A.
1898. *Die Bau- und Kunstdenkmäler der Provinz Ostpreußen*. T. 3: *Die Bau- und Kunstdenkmäler des Oberlandes*. Königsberg: Kommissionsverlag von Bérnh. Teichert.
- Boguwolski, R.
1976. Plemięta, gm. Gruta. *Informator Archeologiczny* 1975: 256–257.
- Bojanowski, M.J., U. Czarniecka, A. Gąsiński, P. Jokubauskas, U. Kobylińska, Z. Kobyliński i Ł. Kruszewski
2016. Petrografia ceramiki pradziejowej i średniowiecznej z grodzisk zachodniej części ziem pruskich, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 113–171. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Bojanowski, M.J., U. Kobylińska i Z. Kobyliński
2013. Wyniki badań petrograficznych ceramiki z grodzisk w Kamionce, Mozgowie i Borecznie w powiecie iławskim, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 423–456. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Bojarski, J.
1997. Wczesnośredniowieczne grodzisko w Szynwałdzie, woj. toruńskie (badania w 1995 roku), [w:] W. Chudziak (red.) *Wczesnośredniowieczny szlak lądowy z Kujaw do Prus (XI wiek): studia i materiały*, 163–186. Adalbertus – tło kulturowo-geograficzne wyprawy misyjnej św. Wojciecha na pogranicze polsko-pruskie 2. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Instytut Archeologii i Etnologii.
1998. Weryfikacja grodzisk wczesnośredniowiecznych na Pojezierzu Iławskim w latach 1995–1997, [w:] M. Dworaczyk et al. (red.), *XII Sesja Pomorzanowcza, Szczecin 23.-24. października 1997 r.: materiały*, 199–210. Acta Archaeologica Pomorana 1.
2007. Wczesnośredniowieczne pucharki ceramiczne z Napolą, jako podstawa rekonstrukcji kontaktów kulturowych w strefie chełmińsko-dobrzyńskiej. *Archaeologia Historica Polona* 17: 397–421.
- 2012a. Badania nad morfologią i stylistyką wczesnośredniowiecznych naczyń ceramicznych z Napolą na ziemi chełmińskiej. *Acta Universitatis Nicolai Copernici, Archeologia* 32: 291–364.
- 2012b. *Wczesnośredniowieczny mikroregion osadniczy w Napolu na ziemi chełmińskiej. Wytwórczość garnkarska jako źródło poznania lokalnych procesów osadniczych*. Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.
- Bokiniec, A.Z.
2006. Przyczynek do znajomości materiałów z przełomu epok kamienia i brązu w obwodzie kaliningradzkim na podstawie badań W.I. Timofiejewa, [w:] A.Z. Bokiniec i J. Sobieraj (red.), *Pruthenia Antiqua: studia do pradziejów i wczesnej historii ziem pruskich*, t. 2: 185–195. Olsztyn: Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich.
- Born, E.
1984. *Die Kunst zu Drechseln*. München: Callwey.
- Brachmann, H.
1964. Slawische Pokale aus dem Gebiet der Deutschen Demokratischen Republik. *Boden Denkmalpflege in Mecklenburg* 1964: 265–272.
- Brzeziński, W.
1991. Badania osady i grodziska w Rostku gm. Gołdap, pow. suwalski w latach 1984–1986. *Rocznik Białostocki* 17: 372–377.
- Brzeziński, W. (red.)
2007. *Skarby wieków średnich. Katalog wystawy*. Warszawa: Państwowe Muzeum Archeologiczne.
- Brzostowicz, M.
1993. Wczesnośredniowieczne grodzisko w Spławiu, gm. Kołaczkowo, woj. poznańskie. Wstępne podsumowanie wyników archeologicznych badań ratowniczych z lat 1991–1992. *Wielkopolskie Sprawozdania Archeologiczne* 2: 115–132.
2002. *Bruszczewski zespół osadniczy we wczesnym średniowieczu*. Poznań: Wydawnictwo Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.
- Buikstra, J.E. i D.H. Ubelaker (red.)
1994. *Standards for data collection from human skeletal remains*. Fayetteville: Arkansas Archeological Survey, Research Series 44.
- Buko, A.
- 1990a Wykorzystanie zjawisk erozji ceramiki w analizach procesów formowania się stanowisk osadniczych. *Sprawozdania Archeologiczne* 42: 349–359.
- 1990b *Ceramika wczesnopolaska. Wprowadzenie do badań*. Wrocław: Ossolineum.
- Cappers, R.T.J., R.M. Bekker i J.E.A. Jans
2006. *Digitale zadenatlas van Nederland*. Groningen: Bartschuis Publishing & Groningen University Library.
- Chilmon, K.
1981. Katalog zabytków z cmentarzyska wczesnośredniowiecznego w Czarnej Wielkiej, gm. Grodzisk, woj. białostockie (z badań Akademii Medycznej w Białymostku). *Rocznik Białostocki* 15: 211–244.
- Chlebowski, B. i W. Walewski (red.)
1890. *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, t. 11. Warszawa: Kasa im. Józefa Mianowskiego.
- Chłodnicki, M. i L. Krzyżaniak (red.)
1998. *Gazociąg pełen skarbów archeologicznych*. Poznań: Poznańskie Towarzystwo Prehistoryczne.

- Chmielowska, A.
1971. *Grzebienie starożytne i średniowieczne z ziem polskich*. Acta Archaeologica Lodziensia 20. Łódź: Łódzkie Towarzystwo Naukowe.
- Chudziak, W.
1991. *Periodyzacja rozwoju wczesnośredniowiecznej ceramiki z dorzecza dolnej Drwęcy (VII-XI/XII w.)*. Toruń: Towarzystwo Krzewienia Świadomości Historycznej Civitas i Instytut Archeologii i Etnografii UMK.
1997. *Sprawozdanie z badań weryfikacyjnych na grodzisku nad Jeziorem Silm*. Maszynopis w Archiwum WUOZ w Olsztynie, delegatura w Elblągu, teczka: Silm.
- Chudziak, W. i J. Bojarski
1996. *Sprawozdanie z badań na stanowisku 1 w Suszu, gm. loco w 1996 r.* Toruń: Instytut Archeologii i Etnologii UMK w Toruniu (maszynopis).
- 1997a. *Opracowanie wyników badań grodziska wczesnośredniowiecznego w Łaniachu, gm. Ilawa, woj. olsztyńskie (stanowisko 9)*. Maszynopis w archiwum Instytutu Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.
- 1997b. *Opracowanie wyników badań na stanowisku 1 w Wieprzu, gm. Ilawa, woj. olsztyńskie*. Maszynopis w archiwum Instytutu Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.
- Chudziak, W., R. Kaźmierczak i J. Niegowski
2011. *Podwodne dziedzictwo archeologiczne Polski. Katalog stanowisk (badania 2006–2009)*. Toruń: Instytut Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika i Fundacja Amicus Universitatis Nicolai Copernici.
- Chudziakowa, J.
1974. *Kultura łużycka na terenie międzyrzecza Wisły, Drwęcy i Osy*. Towarzystwo Naukowe w Toruniu. Prace Archeologiczne 5. Poznań: PWN.
- Chudziakowa, J. (red.)
1994. *Wczesnośredniowieczne grodziska ziemi chełmińskiej. Katalog źródeł*. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Instytut Archeologii i Etnologii.
- Cnotliwy, E.
1973. *Rzemiosło rogownicze na Pomorzu wczesnośredniowiecznym*. Wrocław: Ossolineum.
1999. Wczesnośredniowieczne przedmioty z poroża i kości z Kruszwicy na Kujawach. *Studia Archeologiczne* 31: 153–241.
2013. *Przedmioty z poroża i kości z Janowa Pomorskiego*, [w:] M. Bogucki i M.F. Jagodziński (red.), *Studia nad Truso 2, 13–181*. Elbląg: Muzeum Archeologiczno-Historyczne. Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk.
- Cnotliwy, E., L. Leciejewicz i W. Łosiński (red.)
1983. *Szczecin we wczesnym średniowieczu. Wzgórze Zamkowe*. Wrocław: Ossolineum.
- Conwentz, H.
1892. Pfahlbau und Burgwall von Kl.-Ludwigsdorf, Kr. Rosenberg in Westpreussen. *Nachrichten über deutsche Alterthumsfunde* 3: 81–82.
1905. *Das Westpreussische Provinzial-Museum 1880–1905. Nebst bildlichen Darstellungen aus Westpreußens Natur und vorgeschichtlicher Kunst*. Danzig: Provinzial-Museum.
- Corpus*
1973. *Corpus archäologischer Quellen zur Frühgeschichte auf dem Gebiet der Deutschen Demokratischen Republik (7. bis 12. Jahrhundert). 1. Bezirke Rostock (Westteil), Schwerin und Magdeburg*. Berlin: Akademie Verlag.
1979. *Corpus archäologischer Quellen zur Frühgeschichte auf dem Gebiet der Deutschen Demokratischen Republik (7. bis 12. Jahrhundert). 2. Bezirke Rostock (Ostteil), Neubrandenburg*. Berlin: Akademie Verlag.
- Cramer, H.
1885. Urkundenbuch zur Geschichte des vormaligen Bisthums Pomesanien 1. *Zeitschrift des historischen Vereins für den Regierungsbezirk Marienwerder* 15.
1886. Urkundenbuch zur Geschichte des vormaligen Bisthums Pomesanien 2. *Zeitschrift des historischen Vereins für den Regierungsbezirk Marienwerder* 16.
- Crome H.
1937. Karte und Verzeichnis der vor und frühgeschichtlichen Wehranlagen in Ostpreussen. *Altpreußen. Vierteljährsschrift für Vor und Frühgeschichte* 2: 97–125.
1938. Verzeichnis der Wehranlagen Ostpreußens. T. 1. Nebst alphabetischem Verzeichnis der Wehranlagen mit Angabe des Schrifttums. *Prussia* 32: 173–209, 297–324.
1940. Verzeichnis der Wehranlagen Ostpreußens (Schluß). *Prussia. Zeitschrift für Heimatkunde* 34: 83–154.
- Czebreszuk, J.
1996. *Społeczności Kujaw w początkach epoki brązu. Materiały do syntezy pradziejów Kujaw* 7. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu i Poznańskie Towarzystwo Prehistoryczne.
2000. Osadnictwo społeczności kultury ceramiki sznurowej, [w:] A. Kośko (red.), *Osadnictwo kultur późnoneolitycznych oraz interstadium epok neolitu i brązu: 3900–1400/1300 przed Chr.*, 423–454. Archeologiczne badania ratownicze wzdłuż trasy gazociągu tranzytowego. T. 3, Część 4. Poznań: Wydawnictwo Poznańskie.
- Dąbrowska, M.
1987. *Kafle i piece kaflowe w Polsce do końca XVIII wieku*. Wrocław: Instytut Historii Kultury Materialnej PAN.
- Dąbrowski, J.
1999. Wczesnośredniowieczne pucharki ceramiczne z terenu Polski, [w:] *Studia nad osadnictwem średniowiecznym ziemi chełmińskiej* 3: 227–254. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika.
- Dembińska, M.
1963. *Konsumpcja żywnościowa w Polsce średniowiecznej*. Warszawa: Instytut Historii Kultury Materialnej PAN.

Wykaz cytowanej literatury

- Dębowska, B.
2001. Wczesnośredniowieczne cmentarzysko w Cerkiewniku. *Warmińsko-Mazurski Biuletyn Konserwatorski* 3: 7–39.
- Długokęcki, W.
2006. Uwagi o genezie i rozwoju wczesnośredniowiecznych Prus do początków XIII wieku. *Pruthenia* 2: 9–54.
- Driesch, von den A.
- 1976 *A guide to the measurement of animal bones from archaeological sites*. Harvard: Peabody Museum of Archaeology and Ethnology, Harvard University.
- Dudak, W. i P. Owczarek
2014. Osada wielokulturowa w Orenicach koło Piątku w woj. łódzkim. Materiał ruchomy. Autostrada A1, [w:] J. Maik (red.), *Archeologiczne zeszyty autostradowe Instytutu Archeologii i Etnologii PAN* 16: 26–28. Łódź: Instytut Archeologii i Etnologii PAN.
- Dzieduszycki, W.
1976. Wykorzystanie surowca drzewnego we wczesnośredniowiecznej Kruszwicy. *Kwartalnik Historii Kultury Materialnej* 24 (1): 35–54.
1982. *Wczesnomiejska ceramika kruszwicka w okresie od 2. połowy X wieku po połowę XIV w.* Wrocław: Ossolineum.
- Dzierżykraj-Rogalski, T.
1960. Szczątki kostne z grobów ciałopalnych jako przedmiot badań antropologicznych. *Człowiek w czasie i przestrzeni* 3 (1): 49–51.
1968. Uwagi metodologiczne o badaniu szczątków kostnych z grobów ciałopalnych, [w:] K. Jażdżewski, (red.), *Liber Iosepho Kostrzewski octogenario a venetoribus dicatus*, 627–635. Wrocław: Ossolineum
- Dziubek, E.
1988. Ceramika naczyniowa z zamku rycerskiego w Sadłowie, gm. Rypin, woj. Włocławskie. Informacjestępne. *Acta Universitatis Lodzienensis. Folia Archaeologica* 22: 121–146.
2004. Architektoniczne elementy obiektu oraz wystrój i wyposażenie izb zamkowych, [w:] L. Kajzer (red.), *Zamek w Sadłowie na ziemi dobrzyńskiej*, 177–186. Rypin: Muzeum Ziemi Dobrzyńskiej.
- Engel, M.
2002. Piec wapienniczy z osady w Konikowie (Rostku). Wyniki badań wykopaliskowych w sezonach 1999–2000, [w:] M. Karczewska i M. Karczewski (red.), *Badania archeologiczne w Polsce północno-wschodniej i na zachodniej Białorusi w latach 2000–2001*, 321–331. Białystok: Instytut Historii Uniwersytetu w Białymostku.
- Engel, M., P. Iwanicki, G. Iwanowska i C. Sobczak
2013. Grodziska Jaćwieży w perspektywie badań Działu Archeologii Bałtów Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 45–63, Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Engel, M., J. Okulicz-Kozaryn, C. Sobczak
2009. Warowna siedziba jaćwieskiego nobila III wojny? Architektura obronna kompleksu osadniczego w Szurpiłach, [w:] A. Bitner-Wróblewska i W. Brzeziński (red.), *Bałtowie i ich sąsiedzi. Marian Kaczyński in memoriam*, 517–544. Warszawa: Państwowe Muzeum Archeologiczne.
- Engel, M. i C. Sobczak
2016. Grodziska jaćwieskie w świetle najnowszych badań interdyscyplinarnych, [w:] Z. Kobyliński (red.) *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 7–26. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Fedorczyk, M.
1998. Materiał ceramiczny z osady na „Ptasiej Wyspie”, st. II, gm. Mrągowo, woj. olsztyńskie, [w:] M. Karczewski (red.), *Ceramika zachodniobałtyjska od wczesnej epoki żelaza do początku ery nowożytnej*, 139–148. Białystok: Instytut Historii Uniwersytetu w Białymostku.
- Filipowiak, W.
1962. *Wolinianie. Studium osadnicze, cz. I.* Szczecin: Szczecińskie Towarzystwo Naukowe.
- Fonferek, J., M. Marcinkowski i U. Sieńkowska
2012. *Elbląg – życie codzienne w porcie hanzeatyckim.* Elbląg: Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Elblągu.
- Fuglewicz, B.
2013. Obraz społeczności radomskiej wczesnego średniowiecza przez pryzmat tzw. zabytków wydzielonych, [w:] A. Buko, D. Główka i M. Trzeciecki (red.), *Ziemia niczyja – ziemia nieznana. Schyłek starożytności i średniowiecze na ziemiach między Wisłą a Pilicą*, 77–105. Radom – korzenie miasta i regionu 4. Warszawa: Instytut Archeologii i Etnologii PAN.
- Gajewska, M. i J. Kruppé
1965. Badania terenowe w Solcu nad Wisłą, pow. Lipsko w 1963 roku. *Kwartalnik Historii Kultury Materialnej* 13: 161–184.
1973. Rzut oka na dotychczasowe wyniki badań archeologicznych we Fromborku. *Kwartalnik Historii Kultury Materialnej* 21: 617–631.
- Gałązka, D.
- 2012a. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1 : 50 000 arkusz Iława.* Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
- 2012b. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1 : 50 000 arkusz Lubawa.* Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.

- Gazda, D., J. Jezierska, J. Konik i P. Szlązak
 2013. Badania archeologicznej Misji Pomezańsko-Bałtyjskiej obiektów warownych w Starym Dzierzgoniu i Bogdanach w latach 2009–2012. [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 135–180. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Gąssowska E. i Ł. Okulicz
 1975. Badania sondażowe osiedla obronnego w miejscowości Maradki, pow. Mrągowo. *Świątowit* 34: 319–326.
- Gee, H.
 1993. The distinction between postcranial bones of *Bos primigenius* Bojanus, 1827 and *Bison priscus* Bojanus, 1827 from the British Pleistocene and taxonomic status of *Bos* and *Bison*. *Journal of Quaternary Science* 8 (1): 79–92.
- Gierlach, B.
 1966. Zabytki metalowe. *Warszawskie Materiały Archeologiczne* 1: 141–148.
 1972. *Kowalstwo mazowieckie XIII–XVIII w.* Ciechanów: Mazowiecki Ośrodek Badań Naukowych.
- Gładykowska-Rzeczycka, J.
 1972. Historia, rozwój i wyniki badań materiałów kostnych z cmentarzyków ciałopalnych ze szczególnym uwzględnieniem Polski. *Pomorania Antiqua* 4: 21–67.
 1974. O metodach stosowanych w badaniach materiałów kostnych z ciałopalnych cmentarzyków, [w:] H. Giżyńska (red.), *Metody, wyniki i konsekwencje badań kości z grobów ciałopalnych*, 85–92. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
- Głosek, M.
 1985. Militaria z grodziska w Plemiętach. Broń sieczna, drzewcowa i obuchowa, [w:] A. Nadolski (red.), *Plemięta. Średniowieczny gródek w ziemi chełmińskiej*, 99–106. Warszawa: PWN.
 1996. *Późnośredniowieczna broń obuchowa w zbiorach polskich*. Warszawa: Instytut Archeologii i Etnologii PAN.
 2004. Średniowieczne uzbrojenie plebejskie w świetle źródeł ikonograficznych i pisanych na ziemiach polskich. *Acta Universitatis Lodziensis. Folia Archeologica* 24: 237–248.
- Górska, I., L. Paderewska, J. Pyrgała i W. Szymański
 1976. *Grodziska Mazowsza i Podlasia*. Wrocław: Osolineum.
- Górski K. (red.)
 1949. *Związek Pruski i poddanie się Prus Polsce. Zbiór tekstów źródłowych*. Poznań: Instytut Zachodni.
- Grążawski, K.
 1988. Średniowieczny gródek rycerski w Bachotku na Ziemi Chełmińskiej w świetle badań archeologicznych. *Sprawozdania Archeologiczne* 11: 317–341.
1993. Ze studiów nad pograniczem słowiańsko-pruskim we wczesnym średniowieczu – problem grodów w Dolinie Lutryny. *Pomorania Antiqua* 15: 29–56.
2002. *Przemiany w wytwórczości garnkarskiej w rejonie środkowej Drwęcy we wczesnym średniowieczu (2. połowa VII w. – 1. połowa XIII w.)*. Włocławek: Lega.
2003. *Życie codzienne na ziemi chełmińskiej i dobrzyńskiej w średniowieczu*. Włocławek: Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku.
2009. *Ziemia lubawska na pograniczu słowiańsko-pruskim w VIII–XIII w. Studium nad rozwojem osadnictwa*. Olsztyn: Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie.
2013. Z nowszych badań nad grodziskami pogranicza słowiańsko-pruskiego, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 83–108. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
2015. Koncepcja i wstępne wyniki badań w Kurzętniku i Bratianie. *Materiały do Archeologii Warmii i Mazur* 1: 367–372.
- Gręzak, A.
 2013. Aneks 1: Materiał osteologiczny z grodziska w Kamionce, st. 9 z badań w 2012 roku, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 297–300. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Gręzak, A. i B. Kurach
 1996. Konsumpcja mięsa w średniowieczu oraz w czasach nowożytnych na terenie obecnych ziem Polski w świetle danych archeologicznych. *Archeologia Polski* 41: 139–167.
- Gruszka, B.
 2012. Wczesnośredniowieczne zabytki ceramiczne ze stan. 2 w Nowicu, gm. Lubsko, woj. lubuskie w ujęciu stylistyczno-technologicznym, [w:] B. Gruszka (red.), *Nowiniec, stan. 2 – wczesnośredniowieczny gród na pograniczu śląsko-łużyckim w świetle badań interdyscyplinarnych*, 47–129. Zielona Góra: Wydawnictwo Fundacji Archeologicznej.
- Haftka, M.
 1974. Wczesnośredniowieczny puchar na pustej nóżce z Elbląga na tle ważniejszych znalezisk z terenu Polski. *Pomorania Antiqua* 5: 329–342.
1988. Grodzisko w Waćmierku, gm. Tczew. *Pomerania*

Wykaz cytowanej literatury

- Antiqua* 13: 171–198.
- Haftka, M. i S. Wadyl
2015. *Węgry. Zespół osadniczy na pograniczu pomorsko-pruskim w XI-XII w.* Malbork: Muzeum Zamkowe w Malborku.
- Halstead, P. i P. Collins
2002. Sorting the sheep from the goats: morphological distinctions between the mandibles and mandibular teeth of adult ovis and capra. *Journal of Archaeological Science* 29: 545–553.
- Hartmann, E.
1967. *Das Kirchspiel Locken Kr. Osterode i. Ostpr. Wissenschaftliche Beiträge zur Geschichte und Landeskunde Ostmitteleuropas* 78. Marburg: J.G. Herder-Institut.
- Hensel, W.
1950–1959. *Studia i materiały do osadnictwa Wielkopolski wcześniehistorycznej*, t. 1–3. Poznań: Polskie Towarzystwo Prehistoryczne.
1987. *Słowiańska wcześnieśredniowieczna. Zarys kultury materialnej.* Warszawa: PWN.
- Hensel, W. i Z. Hilczer-Kurnatowska
1972–1987. *Studia i materiały do osadnictwa Wielkopolski wcześniehistorycznej*, t. 4–6. Wrocław: Ossolineum.
- Hensel, W., Z. Hilczer-Kurnatowska i A. Łosińska
1995. *Studia i materiały do osadnictwa Wielkopolski wcześniehistorycznej*, t. 7. Wrocław: Ossolineum.
- Herbich, T.
2013. Wyniki badań metodą magnetyczną wybranych stanowisk archeologicznych w rejonie Iławы w 2012 roku, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 351–359. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Herrmann, J.
1998. *Ralswiek auf Rügen. Die slawisch-wikingischen Siedlungen und deren Hinterland. Teil II – Kultplatz, Boot 4, Hof, Propstei, Mühlenberg und Ruard.* Beiträge zur Ur- und Frühgeschichte Mecklenburg-Vorpommerns 33. Lübsdorf: Landesamt für Kultur und Denkmalpflege Mecklenburg-Vorpommern.
- Heym, W.
1933. Siedlungsgrabungen im Kreise Rosenberg. *Heimatkalender des Kreis Rosenberg* 1933: 51–60. Marienwerder.
- Hilczerówna, Z.
1956. *Ostrogi polskie z X–XIII wieku.* Poznań: PWN.
1961. *Rogownictwo gdańskie w X–XIV wieku.* Gdańsk: Gdańskie Towarzystwo Naukowe.
- Hoffmann, M.J.
1992. Nieznane materiały kultury kurhanów zachodniobałtyjskich, [w:] J. Okulicz-Kozaryn i W. Nowakowski (red.), *Studia z archeologii ludów barbarzyńskich z wybrzeży Bałtyku i dorzecza Wisły*, 20–38. Barbaricum 2. Warszawa: Tokawi.
1996. Wielokulturowy obiekt grobowy w Pomielinie na Pojezierzu Iławskim, [w:] W. Nowakowski (red.), *Concordia. Studia ofiarowane Jerzemu Okuliczowi-Kozarynowi w sześćdziesiątą piątą rocznicę urodzin*, 81–92. Warszawa: Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.
- 1999a. *Źródła do kultury i osadnictwa południowo-wschodniej strefy nadbałtyckiej w I tysiącleciu p.n.e.* Olsztyn: Ośrodek Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego w Olsztynie.
- 1999b. Najdawniejsze dzieje Iławы i okolic, [w:] *Iława*, 9–21. Olsztyn: Ośrodek Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego.
2000. *Kultura i osadnictwo strefy nadbałtyckiej w I tysiącleciu p.n.e.* Olsztyn: Towarzystwo Naukowe i Ośrodek Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego.
2006. Susz i okolice w starożytności i wczesnym średniowieczu, [w:] J. Cygański (red.), *Susz. Z dziejów miasta i okolic*, 1032. Olsztyn: Muzeum Warmii i Mazur.
2013. *Dzieje archeologii Prus Wschodnich od początku XVIII wieku do 1920 roku.* Olsztyn: Pracownia Wydawnictw Naukowych.
- Hoffmann, M.J. i A. Mackiewicz
2004. *Średniowieczne założenia obronne powiatu ostródzkiego.* Ostróda: Muzeum w Ostródzie.
- Hollack E.
1908. *Erläuterungen zur vorgeschichtlichen Übersichtskarte von Ostpreußen. Im Auftrage des ostpreußischen Provinzial Verbandes bearbeitet und herausgegeben.* Głogów – Berlin: KommissionsVerlag von Carl Flemming.
- Holub, P., D. Merta i A. Zúbek
2006. Cihlářská a vápenická pec na ulici Božetěchova v Brně–Králově Poli, [w:] J. Merta i O. Merta (red.), *Archeologia technica 17. Zkoumání výrobních objektů a technologií archeologickými metodami*, 45–51. Brno: Technické muzeum v Brně.
- Hołubiec, J.
1971. Historia lamp naftowych. *Kwartalnik Historii Nauki i Techniki* 16 (4): 739–766.
- Horbacz, T.J., A. Mikołajczyk i L. Wojda
1980. Ceramika husycka z Włocławka. *Zapiski Kujawsko-Dobrzyńskie*, seria C: Oświata i kultura, 9–25. Włocławek: Włocławskie Towarzystwo Naukowe.
- Ignaczak, M.
2002. Ze studiów nad genezą kultury lużyckiej w strefie Kujaw. Materiały do syntezy pradziejów Kujaw

10. Poznań: Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.
- Ignaczak, M. i J. Affelski
2012. Osadnictwo z wczesnego okresu epoki żelaza na stanowisku Janów Pomorski, [w:] M. Bogucki i M.F. Jagodziński (red.), *Janów Pomorski stan. 1. Wyniki ratowniczych badań archeologicznych w latach 2007–2008. Tom 1. Od paleolitu do wczesnego okresu wędrówek ludów*, 51–157. Studia nad Truso 1:1. Elbląg: Muzeum Archeologiczno-Historyczne.
- Iwanowska, G.
2015. Grodzisko w Jeglincu w świetle nowych badań, [w:] S. Wadyl, M. Karczewski i M. Hoffmann (red.), *Materiały do archeologii Warmii i Mazur 1*, 29–32. Warszawa – Białystok: Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Instytut Historii i Nauk Politycznych Uniwersytetu w Białymostku.
- Jagodziński, M.
1997. *Archeologiczne ślady osadnictwa między Wisłą a Pasłęką we wczesnym średniowieczu: katalog stanowisk*. Warszawa: Naukowa Oficyna Wydawnicza „Scientia”. Adalbertus: tło kulturowo-geograficzne wyprawy misyjnej św. Wojciecha na pogranicze polsko-pruskie 3.
2013. Wyniki badań archeologicznych grodzisk w Myślećninie, Kwietniewie i Weklacach, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 180–203. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Jasiński T.
1981. Początki Torunia na tle osadnictwa średniowiecznego. *Zapiski Historyczne* 46 (4): 5–33 (581–609).
- Jaskanis, D.
2008. Świecka. Wczesnośredniowieczny zespół osadniczy na północno-wschodnim Mazowszu. Warszawa: Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich i Muzeum Podlaskie w Białymostku.
- Jaskanis, J.
2013. *Szwajcaria. Cmentarzysko bałtyjskie kultury sudeckiej w północno-wschodniej Polsce*. Warszawa: Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie i Muzeum Okręgowe w Suwałkach.
- Jaskulska, E.
2013. Aneks 2: Kości ludzkie z grodziska w Kamionce, st. 9 z badań w 2012 roku, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 301–303. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Jaworski, K.
1990. *Wyroby z kości i poroża w kulturze wczesnośredniowiecznego Ostrowa Tumskiego we Wrocławiu*. Wrocław: Oficyna Wydawnicza Volumen.
- Jóźwiak, B.
2003. *Społeczności subneolitu wschodnioeuropejskiego na Niżu Polskim w międzymiejscu Odry i Wisły*. Materiały do syntezy pradziejów Kujaw 11. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
- Jurys, L. i T. Woźniak
2009. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50 000 arkusz Łukta*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
- Kabulski, P.
2003. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50 000, arkusz Susz*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
- Kajzer, L.
1986. Opracowanie zbioru ceramiki naczyniowej z „wieży Karnkowskiego” zamku w Raciążku. *Kwartalnik Historii Kultury Materiałnej* 34 (2): 199–225.
1988. Przyczynek do znajomości tzw. ceramiki husyckiej z Kujaw. *Kwartalnik Historii Kultury Materiałnej* 36 (4): 651–663.
- Kaletyn, M., T. Kaletyn i J. Łodowski
1968. *Grodziska wczesnośredniowieczne województwa wrocławskiego*. Wrocław: Ossolineum.
- Kalinowski, P.
2009. *Śląskie monety Habsburgów. Katalog. Część II. Lata 1657–1705*. Kalety: Wydawnictwo Piotr Kalinowski.
- Kalagate, S.
1994. Ceramika z wieży rycerskiej w Witkowie, gm. Szprotawa, woj. zielonogórskie, stanowisko 6, [w:] A. Gruszczyńska (red.), *Garnkarstwo i kaflarstwo na ziemiach polskich od późnego średniowiecza do czasów współczesnych*, 161–184. Rzeszów: Muzeum Okręgowe.
- Kałużna-Czaplińska, J., P. Gątarek, A. Rosiak, U. Kobylińska i Z. Kobyliński
2016. Zawartość kwasów tłuszczyowych w ceramice pochodzącej z pradziejowych i średniośredniowiecznych grodzisk z zachodniej części ziem pruskich, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 173–209. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Kałużna-Czaplińska, J., U. Kobylińska i Z. Kobyliński
2013. Zawartość kwasów tłuszczyowych w ceramice z grodzisk w Kamionce, Mozgowie i Borecznie w powiecie iławskim, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 457–466. Archaeologica Hereditas

Wykaz cytowanej literatury

- tas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Kamińska, J.
1953. *Grody wczesnośredniowieczne ziem Polski środkowej na tle osadnictwa*. Łódź: Łódzkie Towarzystwo Naukowe.
1968. Siedlątków, obronna siedziba rycerska z XIV wieku. *Prace i Materiały Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi. Seria Archeologiczna* 15: 15–85.
- Kapusta, E.
1987. Ceramika naczyniowa z zamku w Brześciu Kujawskim na tle specyfiki późnośredniowiecznej i nowożytnej ceramiki kujawskiej. *Acta Universitatis Lodziensis. Folia Archaeologica* 21: 131–166.
- Karczewski, M.
1998. Ceramika kultury kurhanów zachodniobałtyjskich z osady w Paprotkach Kolonii, stan. 41 w Krainie Wielkich Jezior Mazurskich, [w:] M. Karczewski (red.), *Ceramika zachodniobałtyjska od wczesnej epoki żelaza do początku ery nowożytnej*, 95–116. Białystok: Instytut Historii Uniwersytetu w Białymostku.
2001. *Źródła archeologiczne do badań nad środowiskiem krainy wielkich jezior mazurskich w okresie wpływów rzymskich*. Olsztyn: Ośrodek badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego.
- Karczewski, M., M. Karczewska i A. Pluskowski
2015. Grodzisko Święta Góra w Staświnach w Krainie Wielkich Jezior Mazurskich. Dzieje zasiedlenia przed i po podboju krzyżackim, [w:] S. Wadyl, M. Karczewski i M. Hoffmann (red.), *Materiały do archeologii Warmii i Mazur* 1, 175–193. Warszawa – Białystok: Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Instytut Historii i Nauk Politycznych Uniwersytetu w Białymostku.
- Kaźmierczyk, J.
1969. Budownictwo mieszkalne z drewna w VI–XIII w. na obszarze Śląska. *Archeologia Polski* 14 (2): 167–214.
- Kazimierczak, R., W. Chudziak, B. Kowalewska i J. Niegowski
2013. *Sprawozdanie i opracowanie wyników z podwodnych badań archeologicznych o charakterze penetracyjnym w jeziorze Łodygowo (Staw Łodygowo), gm. Kisielice, pow. iławski, woj. warmińsko-mazurskie (Łodygowo stan. 1)*. Sprawozdanie dla Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Toruń: UMK.
- Kaźmierczyk, J., K. Maciewicz i S. Wuszkan
1977. *Studia i materiały do osadnictwa Opolszczyzny wczesnośredniowiecznej*. Opole: Instytut Śląski.
- Kennecke, H.
2008. *Die slawische Siedlung von Dyrotz, Lkr. Havelland. Materialien zur Archäologie in Brandenburg* 1. Rahden: Marie Leidorf Verlag.
- Kilian, L.
1955. *Haffküstenkultur und Ursprung der Balten*. Bonn: Habelt.
- Kirpičnikov, A.N.
1974. O vremeni pojavlenia špory co zvezdočkoi na territorii drevnej Rusi. *Kwartalnik Historii Kultury Materiałnej* 2 (2): 299–304.
- Klęczar, B. i M. Rutyna
2013. Stan badań grodzisk województwa warmińsko-mazurskiego, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur* 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze, 7–29. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Kobryń, H.
1984. *Zmiany niektórych cech morfologicznych konia w świetle badań kostnych materiałów wykopaliskowych z obszaru Polski*. Warszawa: Wydawnictwo SGGW-AR.
- Kobusiewicz, M. (red.)
2008. *Pradzieje Wielkopolski. Od epoki kamienia do średniowiecza*. Poznań: Instytut Archeologii i Etnologii PAN.
- Kobylińska, U.
1999. Średniowieczna ceramika i inne zabytki archeologiczne z wykopalisk w Iławie w 1999 roku. *Warmińsko-Mazurski Biuletyn Konserwatorski* 1: 19–46.
2000. Wczesnośredniowieczne cmentarzysko pruskie w Dobrzykach, st. XXVIII, gmina Zalewo, województwo warmińsko-mazurskie. *Warmińsko-Mazurski Biuletyn Konserwatorski* 2: 12–76.
2003. *Z archeologicznych studiów nad pradziejami i wcześnieymi dziejami północnego Podlasia (badania wykopaliskowe w Dołkach, Gniciukach i Potoce w woj. podlaskim)*. Warszawa: Fundacja „Res Publica Multiethnica” i Instytut Archeologii i Etnologii PAN.
2004. Wczesnośredniowieczne naczynia gliniane typu Menkendorf-Szczecin ze Starosiedla na Ziemi Lubuskiej, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Hereditatem cognoscere. Studia i szkice dedykowane Profesor Marii Miśkiewicz*, 111–123. Warszawa: Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Państwowe Muzeum Archeologiczne i Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.
- 2014a. Prehistoric pottery form excavations at Starosiedle, site 3 in the years 2001–2004 / Pradziejowa ceramika zabytkowa z badań w Starosiedlu, st. 3 w latach 2001–2004, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Starosiedle in the Lubusz Land: Prehistoric and Early Medieval settlement / Starosiedle w Ziemi*

- Lubuskiej: osadnictwo starożytne i wczesnośredniowieczne*, 265–446. Warszawa: Fundacja Res Publica Multiethnica, Instytut Archeologii i Etnologii PAN i Instytut Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.
- 2014b. Early Medieval pottery from Starosiedle, site 3 / Ceramika wczesnosredniowieczna ze st. 3 w Starosiedlu, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Starosiedle in the Lubusz Land: Prehistoric and Early Medieval settlement / Starosiedle w Ziemi Lubuskiej: osadnictwo starożytne i wczesnośredniowieczne*, 521–568. Warszawa: Fundacja Res Publica Multiethnica, Instytut Archeologii i Etnologii PAN i Instytut Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.
- 2014c. Small finds from site 3 at Starosiedle / Zabytki wydzielone ze stanowiska 3 w Starosiedlu, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Starosiedle in the Lubusz Land: Prehistoric and Early Medieval settlement / Starosiedle w Ziemi Lubuskiej: osadnictwo starożytne i wczesnośredniowieczne*, 605–635. Warszawa: Fundacja Res Publica Multiethnica, Instytut Archeologii i Etnologii PAN i Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.
- Kobylińska, U. i Z. Kobyliński
 1993. Struktura wielkościowa zespołów ceramiki na stanowiskach wielowarstwowych: metody analizy i możliwości poznawcze. *Archeologia Polski* 38 (2): 229–262.
2016. Wschodnia granica zasięgu występowania wczesnośredniowiecznej ceramiki typu Menkendorf-Szczecin, [w:] B. Chudzińska, M. Wojenka i M. Wołoszyn (red.), *Od Bachórza do Światowida ze Zbrucza. Tworzenie się słowiańskiej Europy w ujęciu źródłoznawczym. Księga jubileuszowa Profesora Michała Parczewskiego*, 233–242. Kraków – Rzeszów: Uniwersytet Jagielloński i Uniwersytet Rzeszowski.
- Kobylińska, U., Z. Kobyliński i D. Wach
 2003. Wyniki badań wykopaliskowych grodziska w Klułowicach na Podlasiu. *Wiadomości Archeologiczne* 46: 189–227.
- Kobyliński, Z.
 2012. Early Medieval Slavic settlement complex on the Elbe at Rosenhof, Gem. Altenaun, Lkr. Stendal: preliminary results of the ongoing German-Polish excavation project, [w:] H. Meller (red.), *Zusammengegraben – Kooperationsprojekte in Sachsen-Anhalt*, 117–123. Archäologie in Sachsen-Anhalt. Sonderband 16.
2016. Projekt Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki „Katalog grodzisk Warmii i Mazur. Część I: Pomezania, Pogezania i Warmia”: realizacja w latach 2012–2016, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 93–112. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Kobyliński, Z. (red.)
 2013. *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
2016. *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Kobyliński, Z., D. Wach i M. Rutyna
 2013. Grodzisko z wczesnej epoki żelaza i wczesnego średniowiecza w Kamionce, st. 9, gm. Iława: wstępne wyniki badań z 2012 roku (z aneksami Anny Gręzak i Elżbiety Jaskulskiej), [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 281–302. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Kobyliński, Z., D. Wach, M. Rutyna, J. Wysocki i B. Klęczar
 2013. Grodziska z czasów plemiennych(?) w Gulbiu, na wyspie Bukowiec na jeziorze Jeziorki, w Urowie i Dubie w powiecie iławskim; wstępne wyniki badań, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 305–325. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Kobyliński, Z., J. Nitychoruk, K. Rabiega, M. Rutyna, D. Wach, F. Welc, J. Wysocki, K. Zeman-Wiśniewska i M. Żurek
 2016. Falsyfikacja domniemanych pradziejowych i średniośredniowiecznych grodzisk w powiecie iławskim i ostródzkim, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 247–293. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Kochanowski, M.
 1985a. Narzędzia rolnicze i gospodarskie z grodziska w Plemiętach, [w:] A. Nadolski (red.), *Plemięta. Średniowieczny gródek w ziemi chełmińskiej*, 159–164. Warszawa: PWN.
- 1985b. Elementy odzieży i sprzęt gospodarstwa domowego z grodziska w Plemiętach, [w:] A. Nadolski (red.), *Plemięta. Średniowieczny gródek w ziemi chełmińskiej*, 165–183. Warszawa: PWN.

Wykaz cytowanej literatury

- Kola, A.
1979. Słoszewy, gm. Bobrowo. *Informator Archeologiczny* 1978: 253.
1985. Żelazny osprzęt średniowiecznej wieży mieszkalnej w Plemiętach i jej wyposażenia, [w:] A. Nadolski (red.), *Plemięta. Średniowieczny gródek w ziemi chełmińskiej*, 62–83. Warszawa: PWN.
- Kola, A. i G. Wilke
1985. Militaria z grodziska w Plemiętach. Broń strzelcza, [w:] A. Nadolski (red.), *Plemięta. Średniowieczny gródek w ziemi chełmińskiej*, 107–128. Warszawa: PWN.
- Kolda, J.
1936. *Srovnávací anatomie zvířat domacích se zřetelem k anatomici člověka*. Brno: J. Kolda.
- Kołodziejski, S.
1985. Les esperons a molette du territoire de la Petite Pologne au Moyen Age, [w:] A. Kokowski (red.), *Mémoires archéologiques*, 161–179. Lublin: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej.
- Koperkiewicz, A. i D. Krasnodębski
2006. Wczesnośredniowieczne cmentarzysko w Daniłowie Małym, gm. Łapy, [w:] W. Chudziak i S. Mozdziuch (red.), *Stan i potrzeby badań nad wczesnym średniowieczem – 15 lat później*, 465–485. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu.
- Kostrzewska, M.
1953. Wyroby kamienne kultury łużyckiej w Wielkopolsce w epoce brązowej i we wczesnym okresie żelaznym. *Przegląd Archeologiczny* 9: 214–258.
- Kostrzewski, J.
1955. *Wielkopolka w pradziejach*. Warszawa: Ossolineum.
1958. *Kultura łużycka na Pomorzu*. Poznań: PWN.
1962. O pochodzeniu ozdób srebrnych z polskich skarbów wczesnośredniowiecznych. *Slavia Antiqua* 9: 139–211.
1966. *Pradzieje Pomorza*. Wrocław: Ossolineum.
- Kowalczyk, E.
1997. Z badań nad pograniczem mazowiecko-pruskim i krzyżackim. *Kwartalnik Historii Kultury Materiałnej* 45: 384–395.
2001. Weryfikacja i odkrycie nowych grodzisk nad środkową Pasłęką. *Wiadomości Archeologiczne* 54 (1995–1998): 192–195.
- Kowalenko, W.
1938. *Grody i osadnictwo grodowe Wielkopolki wczesnohistorycznej (od VII do XII wieku)*. Poznań: Polskie Towarzystwo Prahistoryczne.
- Kozielło-Poklewski, B. i E. Martuszewski
1972. Dzieje wsi, [w:] A. Wakar (red.), *Iława. Z dziejów miasta i powiatu*, 205–271. Olsztyn: Pojezierze.
- Kóčka-Krenz, H.
1993. *Bijuteria północno-zachodnio-słowiańska we wczesnym średniowieczu*. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
2007. Wczesnośredniowieczna biżuteria metalowa ze zbiorów Państwowego Muzeum Archeologicznego, [w:] W. Brzeziński (red.), *Skarby wieków średnich*, 20–51. Warszawa: Państwowe Muzeum Archeologiczne.
- Kóčka-Krenz, H. i A. Sikorski
1992. Góra, gm. Pobiedziska, woj. poznańskie, stan. 1. Wstępne wyniki badań z lat 1985–1991. *Wielkopolskie Sprawozdania Archeologiczne* 1: 135–148.
- Kruppé, J.
1967. *Garniarstwo warszawskie w wieku XIV i XV*. Wrocław: Ossolineum.
1981. *Garniarstwo późnośredniowieczne w Polsce*. Wrocław: Ossolineum.
- Kudrnač, J.
1981. Několik upozornění k tzv. pražnicím. *Archeologické rozhledy* 33 (2): 209–212.
- Kujot, S.
1913. *Dzieje Prus Królewskich. Część I. Do roku 1309*. Toruń: Towarzystwo Naukowe.
- Kurasiński, T. i K. Skóra
2012. *Wczesnośredniowieczne cmentarzysko szkieletowe w Lubieniu, pow. piotrkowski*. Łódź: Instytut Archeologii i Etnologii PAN.
- Kurzyk, K.
2013. Pozostałości osadnictwa z późnego neolitu i wcześniej epoki brązu na stanowisku 4 w Sztynwągu, gm. Grudziądz, woj. kujawsko-pomorskie. *Acta Universitatis Nicolai Copernici. Archeologia* 33: 21–51.
- Kurzyk, K. i S. Wadyl
2015. Obiekt obrzędowy kultury amfor kulistycznych z Ornowa-Lesiaka, stan. 3, gm. Ostróda, [w:] S. Wadyl, M. Karczewski i M.J. Hoffmann (red.), *Materiały do archeologii Warmii i Mazur* 1, 85–93. Warszawa – Białystok: Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Instytut Historii i Nauk Politycznych Uniwersytetu w Białymostku.
- Kurzyk, K. i D. Werra
2011. Neolit i wczesna epoka brązu na ziemi dobrzyńskiej w świetle aktualnych badań archeologicznych, [w:] M. Fudziński i H. Paner (red.), *XVII Sesja Pomorzanawcza, t. 1, Od epoki kamienia do wczesnego średniowiecza*, 89–106. Gdańsk: Muzeum Archeologiczne.
- Kuszewska, E.
1961. Gorzędziej wczesnośredniowieczny w świetle wstępnych prac archeologicznych, [w:] J. Kamińska (red.), *Gdańsk wczesnośredniowieczny* 4, 145–200. Gdańsk: Gdańskie Towarzystwo Naukowe.
- Kuśnierz, J.
2006. Z badań nad militarnym znaczeniem gródka nad Bugiem (Wołyń) we wczesnym średniowieczu. *Acta Militaria Mediaevalia* 2: 79–102. Kraków – Sanok.
- La Baume, W.
1938. Die Pfahlbrücken des Burgwalles bei Kl. Ludwigsdorf, Kr. Rosenberg (Westpr.). *Elbinger Jahrbuch*

- 15: 147–155.
- Lasek, P. i J. Przypkowski
2013. Najstarszy widok Iławы i zamku na Wielkiej Żuławie z 1620 roku w zbiorach Instytutu Sztuki PAN, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 381–383. Archaeologica Hereditas 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Lasek, P. i S. Szczepański
2016. Z dziejów pewnego zastawu, czyli „zamek” Deutsch-Eylau alias „dwór” Gross-Werder. *Bulletyn Historii Sztuki* 78 (3): 431–458.
- Lasota-Moskalewska, A.
1984. Ocena archeozoologiczna materiału kostnego z wczesnośredniowiecznego grodziska w Tykocinie. *Archeologia Polski* 29 (2): 246–265.
2008. *Archeozoologia. Ssaki*. Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
- Leciejewicz, L.
1961. *Ujście we wczesnym średniowieczu*. Wrocław: Ossolineum.
- Lenarczyk, L.
1991. Badania sondażowe na grodzisku w Gorczycach, woj. suwalskie. *Rocznik Białostocki* 16: 483–485.
- Lepówna, B.
1968. *Garniarstwo gdańskie w X-XII wieku*. Gdańsk wczesnośredniowieczny 7. Gdańsk: Gdańskie Towarzystwo Naukowe.
- Leyding, G.
1972. Nazwy fizjograficzne, [w:] A. Wakar i in. (red.), *Iława. Z dziejów miasta i powiatu*, 39–48. Olsztyn: Pojezierze.
1973. Z dziejów powiatu, [w:] A. Wakar i in. (red.), *Morąg. Z dziejów miasta i powiatu*, 41–95. Olsztyn: Pojezierze.
- Liek, G.
1893. *Die Stadt Löbau in Westpreussen*. Marienwerder: Historischer Verein für den Regierungsbezirk Marienwerder.
- Lietz, Z.
1976. Z dziejów wsi, [w:] E. Kulig (red.) *Ostróda. Z dziejów miasta i okolic 161–204*. Olsztyn: Pojezierze.
- Lissauer, A.
1876. Drei Burgwälle bei Dt. Eylau. *Schriften der Naturforschenden Gesellschaft in Danzig* 4(1): 1–6.
1887. *Die Prähistorischen Denkmäler der Provinz Westpreussen und der angrenzenden Gebiete*. Leipzig: Commissions-Verl. von Wilhelm Engelmann.
- Lityńska-Zajac, M. i M. Moskal-del Hoyo
2016. Wyniki badań archeobotanicznych grodzisk z zachodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 211–230. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Lodowski, J.
1972. *Sądowel we wczesnym średniowieczu*. Wrocław: Ossolineum.
- Lutnicki, W.
1972. *Uzębienie zwierząt domowych*. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
- Lyman, R.L.
1994. *Vertebrate taphonomy*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Łapo, J.M.
2009a. Wyprawa nad Tyrkło, [w:] A. Bitner-Wróblewska i G. Iwanowska (red.), *Bałtowie i ich sąsiedzi. Marian Kaczyński in memoriam*, 559–567. Warszawa: Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie.
2009b. Wokół szwedzkiego szańca. Echa wojen szwedzkich w ludowych podaniach historycznych i mikrotoponimii na obszarze dawnych ziem pruskich. *Pruthenia* 4: 241–286.
- Łasiński, Ł.
2010. *Grodziska wschodniej części Pojezierza Iławskiego. Analiza historyczno-przestrzenna, problemy ochrony i prezentacji*. Maszynopis pracy magisterskiej, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.
- Łęga, W.
1930. *Kultura Pomorza we wczesnym średniowieczu na podstawie wykopalisk*. Toruń: Towarzystwo Naukowe w Toruniu.
- Łosiński, W.
1963. Badania stacji archeologicznej Kołobrzeg IHKM w 1961 roku. *Sprawozdania Archeologiczne* 15: 177–184.
1972. *Początki wczesnośredniowiecznego osadnictwa grodowego w dorzecze Dolnej Parsęty: VII-X/XI w.* Wrocław: Ossolineum.
- Łukomiak, K.
2016. *Sposoby zamykania pomieszczeń i skrzyń w późnym średniowieczu w świetle źródeł archeologicznych z terenu Polski*. Łódź: Archaeograph.
- Machnik, J.
1979. Krąg kulturowy ceramiki sznurowej, [w:] W. Hensel i T. Wiślański (red.), *Prahistoria ziem polskich. T. 2. Neolit*, 337–411. Wrocław: Ossolineum.
- Makowiecki, D.
2013. Wyroby z poroża i kości w ujęciu zoologicznym, [w:] M. Bogucki i M.F. Jagodziński (red.), *Studio nad Truso 2: 183–220*. Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Elblągu i Instytut Archeologii i Etnologii PAN.

Wykaz cytowanej literatury

- Malinowska-Łazarczyk, H.
1982. *Cmentarzysko średniowieczne w Cedyni*. Warszawa: Instytut Historii Kultury Materiałnej PAN.
- Malinowski, A.
1974. Historia i perspektywy antropologicznych badań grobów ciałopalnych, [w:] H. Giżyńska (red.), *Metody, wyniki i konsekwencje badań kości z grobów ciałopalnych*, 7–15. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
- Malinowski, T.
1953. Z problematyki polskich praźnic wczesnośredniowiecznych. *Z otchłani wieków* 22: 50–53.
1955. Wczesnośredniowieczne naczynia słowiańskie do prażenia zboża. *Dawna Kultura* 2 (1): 30–32.
- 1959 (1957–1958). Wczesnośredniowieczne praźnice w Wielkopolsce. *Przegląd Archeologiczny* 11 (32–33): 68–80.
- Manasterski, D.
2009. *Pojezierze Mazurskie u schyłku neolitu i na początku epoki brązu w świetle zespołów typu Żąbie-Szestno*. Warszawa: Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.
- Mańkowski, A.
1923. *Nazwy miejscowe powiatu lubawskiego*. Wąbrzeźno: B. Szczuka.
- Marciniak-Kajzer, A.
1998. Wczesnośredniowieczny zespół osadniczy w miejscowości Zajączki, gm. Ostróda w świetle badań ratowniczych przeprowadzonych w 1998 roku. *Łódzkie Sprawozdania Archeologiczne* 4: 171–188.
2006. Wczesnośredniowieczne osadnictwo na pograniczu prusko-mazowieckim w świetle badań grodziska w Leszczu w woj. warmińsko-mazurskim. *Archeologia Polski* 51: 121–144.
- Marcinkowski, M.
2013. Cechy obce i lokalne w średniowiecznej i nowożytnej ceramice elbląskiej. Zarys problematyki na podstawie wybranych przykadów. *Archaeologia Historica Polona* 21: 239–255.
- Margalha, M.G., J. Appleton, F. Carvalho, R. Veiga, A. Santos Silva i J. de Brito
2008. *Traditional lime kilns – industry or archaeology?*. Historical Mortars Conference, Lisbona. Internet: https://www.researchgate.net/publication/283324537_Traditional_Lime_kilns_-_Industry_or_Archeology (wgłd: 25.01.2017).
- Martuszewski, E.
1972. Dzieje powiatu, [w:] A. Wakar i in. (red.), *Hawia. Z dziejów miasta i powiatu*, 51–105. Olsztyn: Pojezierze.
- Martuszewski, E. i T. Oracki
1976. Dzieje Ostródy, [w:] E. Kulig i in. (red.), *Ostróda. Z dziejów miasta i okolic*, 72–106. Olsztyn: Pojezierze.
- Mařík, J.
1997. Pánve klučovského typu. *Zprávy české archeologické společnosti. Supplément* 32. Praha.
- Meyza, K.
1999. Fajki gliniane z drugiej połowy XVIII i pierwszej połowy XIX w. z badań archeologicznych Zamku Królewskiego i miasta Warszawy. *Almanach Muzealny* 2: 521.
- Michalski, J.
1984. *Sprawozdanie z badań wykopaliskowych przeprowadzonych w 1984 r. na stan. 1 w Łodygowie, gm. Kisielice, woj. Elbląskie*. Wojewódzki Urząd Konserwatora Zabytków w Olsztynie, Delegatura w Elblągu.
- 1985a. Łodygowo, gm. Kisielice, woj. elbląskie, stanowisko 1. *Informator Archeologiczny* 1984: 136.
- 1985b. *Sprawozdanie z prac wykopaliskowych przeprowadzonych na stan. 2 w Łodygowie, gm. Kisielice, woj. elbląskie w okresie od 25.06. do 25.07.1985*. Archiwum WUOZ w Olszynie, delegatura w Elblągu.
1989. Osadnictwo pogranicza kultur lużyckiej, pomorskiej i kurhanów zachodniobałtyjskich w Łodygowie, woj. elbląskie, [w:] T. Malinowski (red.), *Problemy kultury lużyckiej na Pomorzu*, 133–145. Słupsk: Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku.
- 1998a. Wyniki badań starego miasta w Ostródzie i ich wpływ na proces rewitalizacji, [w:] J. Wysocki (red.), *Badania archeologiczne starych miast Warmii i Mazur a problemy ich rewitalizacji*, 45–51. Nidzica: Nidzicka Fundacja Rozwoju Nida.
- 1998b. Badania archeologiczne starego miasta w Olsztynie, [w:] J. Wysocki (red.), *Badania archeologiczne starych miast Warmii i Mazur a problemy ich rewitalizacji*, 133–140. Nidzica: Nidzicka Fundacja Rozwoju Nida.
- Michalski, J. i J. Budziszewski
1993. Siedemdziesiąt lat badań wykopaliskowych Instytutu Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, [w:] S. K. Kozłowski i J. Kolendo (red.), *Dzieje archeologii na Uniwersytecie Warszawskim*, 211–252. Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
- Mikłaszewicz, D.
1995. Fajki z badań archeologicznych w Toruniu. *Pomorania Antiqua* 16: 341–356.
- Mirek, Z., H. Piękoś-Mirkowa, A. Zając i M. Zając
2002. *Flowering plants and pteridophytes of Poland. A checklist*. Kraków: Instytut Botaniki im. W. Szafera, PAN.
- Mirkowska, I.
1998. Ceramika z wczesnej epoki żelaza z osiedla obronnego w Szabruku, woj. olsztyńskie, [w:] M. Karczewski (red.), *Ceramika zachodniobałtyjska od wczesnej epoki żelaza do początku ery nowożytnej*, 149–166. Białystok: Instytut Historii Uniwersytetu w Białymostku.
2004. Ceramika wczesnośredniowieczna z grodziska w Kajkowie (przysiółek Lesiak), d. pow. Ostróda, woj. warmińsko-mazurskie, [w:] M. Karczewska i M. Karczewski (red.), *Ceramika zachodniobałtyjska. Nowe źródła i interpretacje*, 281–291. Białystok: Instytut Historii Uniwersytetu w Białymostku.

- Łystok: Uniwersytet w Białymostku, Instytut Historii.
- Misiewicz, K. i W. Małkowski
2013. Badania nieinwazyjne na stanowisku 4 w Borecznie, woj. warmińsko-mazurskie w 2012 r., [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 413–421. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Miśkiewicz, M.
2010. *Życie codzienne mieszkańców ziem polskich we wcześnieym średniowieczu*. Warszawa: TRIO.
- Mogielnicka-Urban, M.
1984. *Warsztat ceramiczny w kulturze łużyckiej*. Wrocław: Ossolineum.
- Mogielnicka-Urban, M. i J. Urban
2013. „Naczynia sitowate” w kulturze łużyckiej – jednorodność nazewnictwa a zróżnicowanie formy, [w:] J. Kolenda, A. Mierzwiński, S. Moździoch i L. Żygadło (red.), *Z badań nad kulturą społeczeństw pradziejowych i wczesnośredniowiecznych. Księga Jubileuszowa dedykowana Profesorowi Bogusławowi Gedidze, w osiemdziesiątą rocznicę urodzin przez przyjaciół, kolegów i uczniów*, 501–525. Wrocław: Instytut Archeologii i Etnologii PAN.
- Moszyński, K.
1929. *Kultura ludowa Słowian. Tom 1. Kultura materialna*. Kraków: Polska Akademia Umiejętności.
1967. *Kultura ludowa Słowian. Tom 1. Kultura materialna*. Warszawa: Książka i Wiedza.
- Musianowicz, K.
1939–1945. Cmentarzysko wczesnośredniowieczne w Łowiczu. *Światowit* 18: 213–237.
1969. Drohiczyn we wczesnym średniowieczu. *Materiały Wczesnośredniowieczne* 6: 7–235.
- Nadolski, A.
1954. *Studia nad uzbrojeniem polskim w X, XI i XII wieku*. Acta Archaeologica Universitatis Lodzienensis 3. Łódź: Ossolineum.
1978. *Broń średniowieczna na ziemiach polskich*. Łódź: Muzeum Archeologiczne w Warszawie.
1979. *Broń i strój rycerstwa polskiego w średniowieczu*. Wrocław: Ossolineum.
- Nadolski, A. i M. Lewandowski
1990. Broń strzelcza, [w:] A. Nadolski (red.), *Uzbrojenie w Polsce średniowiecznej: 1350–1450*, 143–153. Łódź: Instytut Historii Kultury Materialnej PAN.
- Nawrońska, G.
2012. *Początki Elbląga w świetle źródeł archeologicznych*. Elbląg: Stowarzyszenie Miłośników Truso.
- Nawroński, T.
1973. Klasztor cysterek w Cedyni, pow. Chojna, w świetle badań archeologicznych, cz. II. *Materiały Zachodniopomorskie* 19: 271–404.
- Niegowski, J.
1997. Sprawozdanie z badań podwodnych przeprowadzonych w ramach programu Adalbertus, [w:] W. Chudziak (red.), *Wczesnośredniowieczny szlak lądowy z Kujaw do Prus (XI wiek). Studia i materiały*, 219–229. *Adalbertus – tło kulturowo-geograficzne wyprawy misyjnej św. Wojciecha na pogranicze polsko-pruskie* 2. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Instytut Archeologii i Etnologii.
- Niesiobędzki, W.
2008. *Powiat iławski. Dzieje, zabytki, pejzaż i kultura. Szkice historyczne*. Iława: Algaf.
- Nosek, S.
1939–1945. Nowe materiały do poznania kultury wełeckiej. *Światowit* 18: 111–164.
1967. *Kultura amfor kulistycznych w Polsce*. Wrocław: Ossolineum.
- Nowak, Z.
1963. Rozwój przestrzenny miasta Susza. *Komunikaty Mazursko-Warmińskie* 1 (79): 60–75.
- Nowakowski, A.
1976. W sprawie datowania ostrów z gwiazdostym bodźcem. *Acta Universitatis Lodzienensis. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego, seria I*, 11: 75–82.
1985. Militaria z grodziska w Plemiętach. Elementy rzędu końskiego i oporządzenia jeździeckiego, [w:] A. Nadolski (red.), *Plemięta. Średniowieczny gródek w ziemi chełmińskiej*, 129–138. Warszawa: PWN.
- Nowakowski, A. (red.)
1998. *Uzbrojenie w Polsce średniowiecznej: 1450–1500*. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika.
- Nowakowski, W.
1989. Studia nad ceramiką z okresu wędrówek ludów. Problem tzw. pucharków na pustych nóżkach. *Barbaricum* 1: 101–147.
- Okulicz, J.
1973. *Pradzieje ziem pruskich od późnego paleolitu do VII w. n.e.* Wrocław: Ossolineum.
- Okulicz, Ł.
1970. *Kultura kurhanów zachodniobałtyjskich we wczesnej epoce żelaza*. Wrocław: Ossolineum.
1979. Kultura kurhanów zachodniobałtyjskich, [w:] J. Dąbrowski i Z. Rajewski (red.), *Prahistoria ziem polskich*. T. 4. *Od środkowej epoki brązu do środkowego okresu lateńskiego*, 179–189. Wrocław: Ossolineum.
- Olczak, J. i K. Siuchniński
1966–1971. *Źródła archeologiczne do studiów nad wczesnośredniowiecznym osadnictwem grodowym na terenie województwa koszalińskiego*, t. 1–4. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
1985–1989. *Źródła archeologiczne do studiów nad wczesnośredniowiecznym osadnictwem grodowym na terenie województwa śląskiego*, t. 1–2. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.

Wykaz cytowanej literatury

- Osiecka, E.
2006. *Wapno w budownictwie – tradycja i nowoczesność*. Kraków: Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego.
- Ossowski, G.
1881. *Mapa archeologiczna Prus Zachodnich (dawniej Królewskich) z przyległą częścią W. Ks. Poznańskiego*. Kraków: W.L. Anczyc i Spółka.
- Ossowski, W.
2009. Najstarsze klamry szkutnicze nad dolną Wisłą. *Pomorania Antiqua* 22: 77–102.
2010. *Przemiany w szkutnictwie rzecznym w Polsce. Studium archeologiczne*. Gdańsk: Centralne Muzeum Morskie.
- Paszkiewicz, B.
2009. *Brakteaty – pieniądz średniowiecznych Prus*. Wrocław: Uniwersytet Wrocławski.
- Paternoga, M.
2003. Stanowisko nr 1 w Wszemirowie, pow. Trzebnica w świetle dawniejszych i najnowszych badań. *Śląskie Sprawozdania Archeologiczne* 45: 157–174.
- Paternoga, M. i P. Rzeźnik
2007. Problem funkcji i sposobu użytkowania wcześnieśredniowiecznych tzw. prażnic w świetle wybranych znalezisk z Dolnego Śląska. *Dolnośląskie Wiadomości Prahistoryczne* 6: 81–106.
- Pawlak, E. i P. Pawlak
2008. *Osiedla wcześnieśredniowieczne w Markowicach pod Poznaniem wraz z pozostałościami osadnictwa pradziejowego*. Poznań: Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk.
- Pawlata, L.
1993. Katalog zabytków archeologicznych z kolekcji Feliksa Kochańskiego ze zbiorów Muzeum Regionalnego w Drohiczynie. *Rocznik Białostocki* 18: 191–218.
- Pawłowski, A.J.
1990. Stan i potrzeby badań nad wcześnieśredniowieczem Pomezanii, Pogezanii i Wermii, [w:] Z. Kurnatowska (red.), *Stan i potrzeby badań nad wcześnieśredniowieczem w Polsce*, 55–69. Poznań: Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk.
- Petelski, K. i A. Gondek
2004. *Szczegółowa mapa geomorfologiczna Polski w skali 1:50 000 arkusz Dobry*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
- Piaskowski, J.
1960. *Technika gdańskiego hutnictwa i kowalstwa żelaznego X-XIV w. na podstawie badań metaloznawczych*. Gdańsk wcześnieśredniowieczny 2. Gdańsk: Gdańskie Towarzystwo Naukowe.
- Piekalski, J. i K. Wachowski (red.)
2010. *Ulice średniowiecznego Wrocławia*. Wratislavia Antiqua 11. Wrocław: Uniwersytet Wrocławski.
- Pikies, R.
2015. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50 000 arkusz Ostródzki*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
- Piontek, J.
1996. *Biologia populacji pradziejowych. Zarys metodyczny*. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
- Piotrowska, M.
2013. *Epoka żelaza w dorzeczu środkowej Słupi*. Łódź: Nauka i Innowacje.
- Pochylski, M. i A. Kowalczyk
2011. Tak zwana ceramika husycka z Nowej Wsi, stan. 6, gm. Włocławek, woj. kujawsko-pomorskie. *Folia Archaeologica* 28: 227–243.
- Pokora, H. i P. Rzeźnik
1998. Wznowienie badań wykopaliskowych na wcześnieśredniowiecznej osadzie w Obiszowie, gm. Grębocice. *Śląskie Sprawozdania Archeologiczne* 40: 321–333.
- Polniński, D.
1996. *Przemiany w wytwarzaniu garnkarskim na ziemi chełmińskiej u schyłku wczesnego i na początku późnego średniowiecza*. Archaeologia Historica Polona 4. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika
2013. *Pień. Siedziba krzyżackich prokuratorów w ziemi chełmińskiej*. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika.
- Popek, M., A. Pydyn, R. Solecki i P. Stencel
2013. Przeprawa mostowa na wyspę Wielka Żuława na jeziorze Jeziorki, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 373–380. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Pospieszna, B.
1994. Zarys historii rzemiosła zduńsko-garnkarskiego w Malborku od XV do początku XIX w., [w:] A. Gruszczyńska (red.), *Garnkarstwo i kaflarstwo na ziemiach polskich od późnego średniowiecza do czasów współczesnych*, 277–290. Rzeszów: Muzeum Okręgowe.
- Powierni, J.
2004. *Prussica: artefakty wybrane z lat 1965–1995. Tom 1*. Malbork: Muzeum Zamkowe.
- Pydyn, A.
2013. Wyniki archeologicznych prospekcji podwodnych w wybranych jeziorach Pojezierza Iławskiego, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 361–372. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
2016. Wyniki archeologicznych prospekcji podwodnych w jeziorach Pojezierza Iławskiego w latach 2013–2014, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 79–92. Ar-

- chaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Pyżuk, M.
2004. Antropologiczna interpretacja szczątków kostnych populacji kultur przeworskiej i wielbarskiej z Kołozębą, pow. Płońsk. *Archeologia Polski* 49: 33–48.
- Rabek, W. i M. Narwojsz
2008. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1 : 50 000 arkusz Dobrzyki*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
2014. *Objaśnienia do szczegółowej mapy geologicznej Polski, 1 : 50 000 arkusz Orneta*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
2015. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50000 arkusz Orneta*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
- Radzicki, B.
- b.d. *Grodzisko „Miggenwald” ponownie odkryte!* Internet: <http://www.pruthenia.strefa.pl/c22.html> (wgłąd: 19.04.2017)
- Rauhut, L.
1955. Wczesnośredniowieczny skarb ze wsi Borucin, pow. Aleksandrów Kujawski. *Wiadomości Archeologiczne* 22 (1): 55–64.
- Rębkowski, M.
1995. *Średniowieczna ceramika miasta lokacyjnego w Kołobrzegu*. Kołobrzeg: Feniks.
- Rębkowski, M. (red.)
1996. *Archeologia średniowiecznego Kołobrzegu. Tom. 1. Badania przy ul. Ratuszowej 9–13*. Kołobrzeg: Instytut Archeologii i Etnologii PAN.
- Sawicki, J.
2012. Elementy stroju i pasa oraz opraw ksiąg z ul. Katedralnej 4 we Wrocławiu. *Wrastislava Antiqua* 17: 97–109.
- Sawicki, T.
2008. Wczesnośredniowieczne cmentarzysko szkieletowe w Daniszewie pod Kołem, woj. wielkopolskie. *Slavia Antiqua* 49: 149–209.
- Schmid, E.
1972. *Atlas of animal bones for prehistorians, archaeologists and quaternary geologists*. Amsterdam: Elsevier Publishing Company.
- Schnippel, E.
1928. Siedlungsgeographie des Osterodischen Gebiets. *Altpreussische Forschungen* 5: 5–44.
- Schramm, Z.
1967. Różnice morfologiczne niektórych kości kozy i owcy. *Roczniki Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu* 36: 107–133.
- Schuldt, E.
1981. *Gross Raden. Die Keramik einer slawischen Siedlung des 9./10. Jahrhunderts*. Berlin: Akademie Verlag.
- Sikorska-Ulfik, I.
1994. Zespół ceramiki z Reszla z 2 połowy XIV wieku, [w:] A. Gruszczyńska (red.), *Garnkarstwo i kaflarstwo na ziemiach polskich od późnego średniowiecza do czasów współczesnych*, 233–243. Rzeszów: Muzeum Okręgowe.
- Sikorski, J.
2006. *Lokacja i rozwój przestrzenny miasta*, [w:] J. Cygański (red.), *Susz. Z dziejów miasta i okolic*, 49–64. Olsztyn: Muzeum Warmii i Mazur.
- Skóra, K.
2010. Intruz w kurhanie? O pochówkach wtórnych w obrzędowości pogrzebowej kultur wielbarskiej i przeworskiej, [w:] K. Skóra i T. Kurasiński (red.), *Wymiary inności. Nietypowe zjawiska w obrzędowości pogrzebowej od pradziejów po czasy nowożytnie*, 27–43. Acta Archaeologica Lodziensia 56. Łódź: Łódzkie Towarzystwo Naukowe.
- Skružný, L.
1964. Pekáče – jejich výskyt, funkce a datování. *Památky Archeologické* 55 (2): 370–391.
- Słodownik, L.
2006. *Zimnochy*. Internet: <http://www.glospasleka.pl/artykul/index.php?id=news&idd=16439> (wgłąd: 25.01.2017).
- Smith, N.
2011. *Pre-industrial lime kilns*. English Heritage. Internet: <https://historicengland.org.uk/images-books/publications/oha-preindustrial-lime-kilns/> (wgłąd: 25.01.2017).
- Solecki, R.
2014. Wstępne wyniki badań archeologicznych grodziska w Suszu w 2013 roku. *Skarbiec Suski* 10: 38.
- Sosnowska, A.
1992. Charakterystyka kulturowo-chronologiczna zespołów ceramicznych, pochodzących z badań stanowiska 1 w Mołtajnach, gm. Barciany, jako przyczynek do naświetlania problemu powiązań kulturowych wschodniej części grupy zachodniomazurskiej kultury kurhanów zachodniobałtyjskich z terenami ościennymi we wczesnej epoce żelaza, [w:] S. Czopek (red.), *Ziemie polskie we wczesnej epoce żelaza i ich powiązania z innymi terenami*, 335–352. Rzeszów: Muzeum Okręgowe.
- Stampfli, H.R.
1963. Bison bonasus (Linne) 1758, Ur, Bos primigenius Bojanus, 1827, und Rind, Bos taurus (Linne), 1758. *Acta Bernensis* 2: 117–159.
- Stanaszek, Ł.M.
2005. Analiza antropologiczna materiału kostnego z Dąbka, pow. mławski, stan. 29. *Wiadomości Archeologiczne* 57: 235–239.
- Stankiewicz, U.
2005. Kafle tykocińskie. *Podlaskie Zeszyty Archeologiczne* 1: 178–192.

Wykaz cytowanej literatury

- Starski, M.
2009. Późnośredniowieczne naczynia gliniane z zamku w Pucku. *Studia i Materiały Archeologiczne* 14: 195–284.
- Stasiełowicz, G.
2009. Ceramika z badań na osadzie w Gronowie Górnym, st. 3, gm. Elbląg, [w:] M. Karczewski i M. Karczewski (red.), *Ceramika bałtyjska. Tradycje i wpływy*, 177–187. Białystok: Uniwersytet w Białymstoku.
- Stępnik, T.
2016. Analiza dendrologiczna prób drewna i węgli drzewnych z grodzisk zachodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 2. Nowe badania i interpretacje*, 231–246. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 7. Warszawa: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Res Publica Multiethnica.
- Strzałko, J. i M. Henneberg
1975. Określanie płci na podstawie morfologii szkieletu. *Przegląd Antropologiczny* 41 (1): 105–126.
- Strzałko, J., J. Piontek i A. Malinowski
1972. Problem rekonstrukcji wzrostu na podstawie kości zachowanych we fragmentach lub spalonych. *Przegląd Antropologiczny* 38 (2): 277–287.
1973. Teoretyczno-metodyczne podstawy badań kości z grobów ciałopalnych. *Materiały i Prace Antropologiczne* 85: 179–201.
1974. Możliwości identyfikacji szczątków ludzkich z grobów ciałopalnych w świetle wyników badań eksperymentalnych, [w:] H. Giżyńska (red.), *Metody, wyniki i konsekwencje badań kości z grobów ciałopalnych*, 31–42. Poznań: UAM.
- Supruniuk, A.
2002. Uzupełnienia i uwagi do „Nowego kodeksu dyplomatycznego Mazowsza, część III: dokumenty z lat 1356–1381”. *Studia Źródłoznawcze* 40: 107–165.
- Szafrancki, W.
1961. Wyniki badań archeologicznych w Biskupinie, pow. Żnin, na stanowisku 6, [w:] W. i Z. Szafranckscy, *Z badań nad wczesnośredniowiecznym osadnictwem wiejskim w Biskupinie*, 7–144. Wrocław: Ossolineum.
- Szczepański, S.
2009. Hans Schleif (1902–1945) i jego badania nad germanską przeszłością Prus Wschodnich. *Szkiice Humanistyczne* 9/1(18): 51–62.
2010. Czy nazwa Susz jest staropruska? *Skarbiec Suski* 3: 21–26.
2012. Grodzisko w suskim Parku Miejskim *Unser Schloss Rosenberg? Skarbiec Suski* 6: 38.
2013. „Wykopaliska” w archiwach – archeologia archiwalna na przykładzie wybranych stanowisk Pojezierza Iławskiego, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 233–252. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Szmyt, M.
1996. *Społeczności kultury amfor kulistych na Kujawach. Materiały do syntezy pradziejów Kujaw* 6. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
1999. *Between West and East. People of the Globular Amphora Culture in Eastern Europe. Baltic-Pontic Studies* 8. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
- Szydłowski, J.
1974. Z badań kremacji w pradziejach, [w:] H. Giżyńska (red.), *Metody, wyniki i konsekwencje badań kości z grobów ciałopalnych*, 71–76. Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza.
- Szymańska-Bukowska, A.
2010. *Sopot w zamierzchłej przeszłości. Grodzisko wczesnośredniowieczne*. Gdańsk: Muzeum Archeologiczne.
- Szymański, P.
1998. Źubronajście – przyczynek do badań nad wczesnożelazną ceramiką Suwalszczyzny, [w:] M. Karczewski (red.), *Ceramika zachodniobałtyjska od wczesnej epoki żelaza do początku ery nowożytnej*, 119–137. Białystok: Instytut Historii Uniwersytetu w Białymstoku.
- Śkojec, J.
2003. Lehmwannenfunde aus Mikulčice, [w:] L. Poláček (red.), *Studien zum Burgwall von Mikulčice*. T. 5: 421–496. Brno: Archäologisches Institut der Akademie der Wissenschaften der Tschechischen Republik.
- Świętosławski, W.
- 2011a. Sprawozdanie z archeologicznych badań ratowniczych stanowiska Pomorzanki 4, gm. Gostyń, woj. mazowieckie, w latach 2004–2005, [w:] *Raport 2005–2006*, 91–100. Warszawa: Narodowy Instytut Dziedzictwa.
- 2011b. Sprawozdanie z archeologicznych badań ratowniczych stanowisk Pomorzany 1 i 2, gm. Łanięta, woj. łódzkie, w latach 2003–2005, [w:] *Raport 2005–2006*, 101–111. Warszawa: Narodowy Instytut Dziedzictwa.
- Töppen, M.
1870. Altertümer bei Hohenstein in Ostpreußen. *Altpreußische Monatsschrift, Der Neuen Preussischen Provinzial-Blätter* 7: 13–42.
1876. Ueber einige Alterthümer aus der Zeit des Heidenthums in der Nachbarschaft zu Marienwerder. *Altpreußische Monatsschrift* 13: 549–550.
- Trotter, M. i G.C. Gleser
1952. Estimation of stature from long bones of American Whites and Negroes. *American Journal of*

- Physical Anthropology* 10: 463–514.
- Trzmiel, B.
2007. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1 : 50 000 arkusz Boguchwały*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
- Ubelaker, D.H.
1978. *Human skeletal remains. Excavation, analysis, interpretation*. Chicago: Aldine.
- Uniejewska, M.
2003. *Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1 : 50 000 arkusz Kisielice*. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
- Vlierman, K.
1996. „...Van Zintelen, van Zintelroeden ende Mossen...”. *Een breeuwmethode als hulpmiddel bij het dateren van scheepswrakken uit de Hanze-tijd*. Scheepsarcheologie 1. Lelystad: Nederlands Instituut voor Scheeps en on der water Archeologie.
- Voigt, J.
1832. *Geschichte Preussens von den ältesten Zeiten bis zum Untergange der Herrschaft des Deutschen Ordens*. T. 5. Königsberg: Gebrüder Bornträger.
- Wachowski, K.
1987. Beły na zamku w Legnicy, [w:] A. Kola (red.), *Średniowieczne siedziby rycerskie w ziemi chełmińskiej na tle badań podobnych obiektów na ziemiach polskich*, 147–153. Toruń: Muzeum Regionalne w Brodnicy i Instytut Archeologii i Etnografii UMK w Toruniu.
- Wadyl, S.
- 2012a. Grodzisko w Ornowie-Lesiaku w świetle wyników ostatnich badań archeologicznych. *Pruthenia* 7: 117–135.
- 2012b. Kilka uwag o ceramice wczesnośredniowiecznej w Prusach, [w:] M. Franz i Z. Pilarczyk (red.), *Barbarzyńcy u bram. Mare integrans. Studia nad dziejami wybrzeży Morza Bałtyckiego*, 260–278. Toruń: Adam Marszałek.
- 2012c. *Sprawozdanie z badań sondażowo-weryfikacyjnych na grodzisku w Lipowcu, stan. 1, gm. Ostróda (26–57/2)*. Maszynopis w Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie, Delegatura w Elblągu.
- 2013a. Wczesnośredniowieczny zespół osadniczy w Rejsytach, gm. Rychliki (stan. 1 i 2) w świetle wyników badań archeologicznych. *Pruthenia* 8: 149–164.
- 2013b. Badania weryfikacyjno-sondażowe grodzisk wczesnośredniowiecznych w dorzeczu górnej Drwęcy (Domkowo, Lipowiec, Ornowo-Lesiak, Morliny), [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodiska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 109–124. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii i Fundacja Archeologiczna.
2015. Ze studiów nad wczesnośredniowieczną ceramiką z pogranicza słowiańsko-bałtyjskiego, [w:] S. Wadyl, M. Karczewski i M. Hoffmann (red.), *Materiały do archeologii Warmii i Mazur 1*: 275–294. Warszawa-Białystok: Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Instytut Historii i Nauk Politycznych Uniwersytetu w Białymostku.
- Waluś, A.
- 2009–2010. Ząbie, st. X, woj. warmińsko-mazurskie. Badania roku 2010. *Świątowit* 8 (49) B: 283–284.
- Wichrowski, Z.
2000. Średniowieczny topór z Goraja, pow. Biłgoraj, woj. lubelskie. *Archeologia Polski Środkowowschodniej* 5: 212–214.
- Wiewióra, M. (red.)
2014. *Zamek biskupów chełmińskich w Wąbrzeźnie w świetle badań archeologiczno-architektonicznych. Studia i materiały*. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika.
- Więckowska, H. i E. Kempisty
1970. Badania archeologiczne we wsi Sośnia, pow. Grajewo. *Wiadomości Archeologiczne* 35 (2): 164–200.
- Winckler, von
1866. Die Veste der Vorzeit im Ermland. *Zeitschrift für die Geschichte und Altertumskunde Ermlands* 3: 689–693.
- Wirska-Parachoniak, M.
1968. Z historii wiążących materiałów budowlanych. *Ochrona Zabytków* 21/4 (83): 17–23.
- Wiślański, T.
1966. *Kultura amfor kulistycznych w Polsce północno-zachodniej*. Wrocław: Ossolineum.
- Worm, H. i D. Staude
2007. *Die Hugo Schneider A.-G. Leipzig. Kurzübersicht ihrer Entwicklungsgeschichte und Produkte*. Internet: <http://www.patronensammler.de/files/HASAG-Entwicklung.pdf>.
- Wróblewski, W. i T. Nowakiewicz
2003. Ceramika „pruska” i „słowińska” we wczesnośredniowiecznej Galindii, [w:] M. Dulinič (red.), *Slowianie i ich sąsiedzi we wczesnym średniowieczu*, 165–181. Lublin – Warszawa: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej.
- Wrzesiński, J.
1994. Osada ludności kultury łużyckiej w Chłapowie, gm. Dominowo, stanowisko 3. *Studia Lednickie* 3: 173–202.
- Wyczółkowski, M.
2009. „Baba” kamienna z Poganowa. Wczesnośredniowieczne miejsce kultu Prusów [w:] A. Bitner-Wróblewska i G. Iwanowska (red.), *Bałtowie i ich sąsiedzi. Marian Kaczyński in memoriam*, 605–633. Warszawa: Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie.

- Wyczółkowski, M., M. Szal, M. Kuprianowicz i E. Smolska
2013. Kompleks osadniczy w Poganowie, pow. kętrzyński, stanowisko IV: wstępne wyniki badań interdyscyplinarnych. [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 65–82. Archeologia Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Wyrobisz, A.
1968. *Szkło w Polsce od XIV do XVII wieku*. Wrocław: Ossolineum.
1981. Wapno, [w:] A. Mączak (red.), *Encyklopedia historii gospodarczej Polski do 1945 roku*, T. 2, 452. Warszawa: Wiedza Powszechna.
- Wyrost, P.
1994. Dawna fauna Polski w świetle badań kostnych materiałów archeologicznych, rozmieszczenie w czasie i przestrzeni. *Roczniki Akademii Rolniczej w Poznaniu. Archeozoologia* 19: 55–176.
- Wysocki, J.
2012. Badania stanowisk archeologicznych z późnego średniowiecza i nowożytności w regionie warmińsko-mazurskim w latach 1989–2009. *Archeologia Historica Polona* 20: Regiony, rzemiosła, kategorie – archeologia późnego średniowiecza i czasów nowożytnych w uwarunkowaniach nowego ustroju, 43–68. Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika.
- Wysocki, J. i B. Klęczar
2013. Grodziska typu stożkowatego na wyspie Wielka Żuława w Iławie, w Lasecznie Małym i Mozgorwie w powiecie iławskim: wstępne wyniki badań z 2012 roku, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 327–349. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Zarzycki, K., H. Trzcińska-Tacik, W. Różański, Z. Szeląg, J. Wołek i U. Korzeniak
2002. *Ecological indicator values of vascular plants of Poland*. Kraków: Instytut Botaniki PAN.
- Zbierski, A.
1959. Wczesnośredniowieczne materiały archeologiczne z Czermna nad Huczwą. *Archeologia Polski* 4: 105–148.
- Zeder, M.A. i H.A. Lapham
2010. Assessing the reliability of criteria used to identify postcranial bones in sheep, *Ovis*, and goat, *Capra*. *Journal of Archaeological Science* 3: 2887–2905.
- Zielonka, B.
1951. Wczesnośredniowieczne wyroby kościane i rogowe z okolic Gniewa, powiat Tczew. *Z otchłani wieków* 20: 27–30.
- Zoll-Adamikowa, Z.
1979. *Wczesnośredniowieczne cmentarzyska ciałopalne Słowian na terenie Polski*. T. 2. Analiza. Wnioski. Wrocław: Ossolineum.
- Żak, J.
1960. Część skarbu z Sejkowic pod Gąbinem na Mazowszu. *Fontes Archaeologici Posnanienses* 11: 200–202.
- Żurek, J.
1954. Osada z młodszej epoki kamienia w Rzucewie, pow. wejherowski i kultura rzucewska. *Fontes Archaeologici Posnanienses* 4: 1–4.
- Żurek, M.
2013. Boreczno, stanowisko 4 (AZP 24–54), gm. Zalewo, woj. warmińsko-mazurskie. Analiza stratygraficzna, [w:] Z. Kobyliński (red.), *Grodziska Warmii i Mazur 1. Stan wiedzy i perspektywy badawcze*, 385–411. Archaeologica Hereditas. Prace Instytutu Archeologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2. Warszawa – Zielona Góra: Instytut Archeologii UKSW i Fundacja Archeologiczna.
- Żurowski, J. i R. Jakimowicz
1939. *Atlas grodzisk i zamczysk śląskich*. Kraków: Polska Akademia Umiejętności.